



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. září 2017 v Praze v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a přísedících Josefa Jambora a Ing. Jarmily Rázkové, **t a k t o :**

I. Podle § 226 písm. b) tr. řádu se

obžalování

1. Petr S. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, u xxx,

2. Martin I. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, doručovací adresa xxx, xxx,

3. Alexandra Š. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, okres xxx,

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

pro skutek spočívající v tom, že

po předchozích dohodách mezi sebou za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx, vedeni jednotným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů minimálně **od září 2014** začali s přípravou přímého útoku proti nákladnímu vlaku převážejícímu vojenský materiál nebo osobní motorová vozidla zn. xxx, který chtěli původně uskutečnit v říjnu až listopadu 2014 na hlavním tranzitním železničním uzlu xxx v úseku xxx, posléze došlo z důvodu nepříznivého počasí k posunutí termínu na březen až duben 2015, přičemž obž. S. jako hlavní organizátor a iniciátor připravovaného útoku vytvořil pod záštitou Sítě revolučních buněk, která je členem mezinárodní aliance anarchistických militantních (teroristických) uskupení, označujících se jako CCF/IRF, afinitní skupinu, kterou tvořil právě obž. S. a dále obž. I. a posléze i obž. Š. a osoby agentů PČR s ozn. xxx a xxx, kdy tato organizovaná skupina v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu České republiky plánovala provést za použití zápalných lahví obsahujících zápalnou slož útok na nákladní vlak převážející vojenský materiál nebo osobní motorová vozidla zn. xxx tak, aby vzniklý požár zničil, poškodil ve větší míře dopravní systém a cizí majetek s cílem ohrožit bezpečnost dopravního systému a vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu, přičemž byli srozuměni s tím, že mohou svým jednáním způsobit přerušeni dopravy ve větším rozsahu, kdy konkrétně:

nejprve za účelem vyhotovení a vyzkoušení zápalné slož na základě předchozí dohody o složení zápalné slož obžalovaní S. a I. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx zakoupili dne **15.12.2014** v době od 09:48 do 10:12 hod. v nákupním centru xxx, xxx, dvoulitrový plechový kanystr s xxx, lepidlo xxx, polystyrenovou desku o rozměrech 50x100 cm, pěnovou desku o rozměrech 50x50 cm, 2m pěnové tepelné izolace na vodovodní trubky, černý plastový trychtýř a pracovní rukavice

a téhož dne v době od 11:13 do 13:20 hod. v xxx xxx u obce xxx obžalovaní S. a I. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx z výše uvedených zakoupených věcí postupně připravili zápalné lahve, jejichž účinek obžalovaní S. a I. v xxx xxx i vyzkoušeli,

dne **19.2.2015** obž. I. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx provedl obhlídku místa, ze kterého bude proveden teroristický útok na nákladní vlak, který se nacházel na výjezdu z xxx, který je na xxx pokračováním železniční tratě ze železniční stanice xxx přes xxx směrem k zastávce xxx, kdy xxx je součástí oblouku napojujícího trať z mostu mimoúrovňově na trať vedoucí podél xxx navazujícího na xxx na xxx v xxx, přičemž toto místo předem vybral již v říjnu 2014 obž. S. a ostatní členové afinitní skupiny toto odsouhlasili, v průběhu obhlídky obž. I. určil, že k útoku na nákladní vlak použijí xxx a tyto xxx v dostatečném časovém předstihu dosud přesně neurčení členové afinitní skupiny ukryjí v xxx, přičemž na místo útoku by přišli mezi jednou a druhou hodinou ranní,

dne **15.4.2015** v 11:29 hod. obžalovaní S. a I. za přítomnosti agenta PČR s ozn. xxx vynesli ze sklepní kóje náležející k bytu xxx, xxx, komponenty na výrobu xxx, následně obž. S. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx přejezli do xxx xxx u obce xxx, kde mělo dojít k namíchání a zkoušce xxx, ale vzhledem k pohybu cizích osob ke zkoušce nedošlo,

dne **20.4.2015** v době od 09:20 do 10:15 hod. obžalovaní S. a I. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx provedli v xxx xxx u obce xxx zkoušku xxx, kdy nejprve obž. I. společně s agenty namíchali dva plné demižony o objemu á 5 litrů a jeden zkušební demižon o objemu á 5 litrů naplněný do poloviny, přičemž obž. S. po celou dobu míchání hlídal okolí, po namíchání složí obž. S. vyzkoušel dva způsoby zapálení, kdy nejprve zaúkoloval agenta PČR s ozn. xxx, aby polil boční stěnu xxx xxx, kterou poté obž. S. zapálil výstřelem z plynové pistole, následně obž. S. a agent PČR s ozn. xxx polili kamenný kvádr v xxx xxx a xxx, kdy obž. S. se pokusil tuto xxx zapálit xxx, což se mu však nepodařilo, načež obžalovaní S. a I. vyzkoušeli účinek xxx skládající se z xxx, xxx a xxx, která byla ve zkušebním demižonu o objemu 5 litrů naplněném do poloviny a uzavřeném korkovou zátkou, ve které byly zapíchané xxx v nezjištěném počtu, obž. S. xxx zapálil a obž. I. demižon shodil z vrcholu boční stěny na kamenný sráz, a po úspěšné zkoušce opustili xxx a následně v 10:30 hod. přešli k polní cestě nacházející se po pravé straně silnice vedoucí od obce xxx k silnici č. xxx, souřadnice xxx a xxx, kde obžalovaní S. a I. namíchali xxx do dalších lahví, a poté z místa odjeli na adresu xxx, xxx, přičemž 2 ks demižonů o objemu á 5 litrů s připravenou xxx zůstaly ve vozidle, se kterým agent PČR s ozn. xxx odjel, a obžalovaní S. a I. a agent PČR s ozn. xxx odešli do bytu obž. P. na adrese xxx, xxx, kde dohodli další postup, přičemž obžalovaní S. a I. se rozhodli zaútočit na první nákladní vlak převážející vojenskou techniku, neboť vlak převážející vojenskou techniku představuje především symbol současné státní moci, proti které bojují a proti které směřuje teroristický útok, a zároveň obž. S. rozhodl, že obž. Š. bude hlídat při zakopání xxx a následně bude zapojena do samotného útoku na nákladní vlak převážející vojenskou techniku,

ve stejný den **20.4.2015** kolem 19:00 hod. odjeli obžalovaní I. a Š. společně s agenty PČR s ozn. xxx a xxx z místa bydliště obž. P. v xxx, xxx, do xxx, během jízdy obžalovaní I. a Š. seděli v zadní části vozidla, kde byly na zemi u nohou obž. Š. uloženy demižony o objemu á 5 litrů obsahující xxx a korek, následně vozidlo zaparkovali v xxx xxx poblíž křižovatky ulic xxx a xxx, z vozidla vynadali oba demižony se xxx, jeden z nich si dal do batohu obž. I. a druhý agent PČR s ozn. xxx a poté pěšky došli do xxx k železničnímu tunelu na výjezdu z xxx, který je na xxx straně pokračováním železniční tratě ze železniční stanice xxx přes xxx směrem k zastávce xxx a xxx je součástí oblouku napojujícího trať z mostu mimoúrovňově na trať vedoucí podél xxx navazující na xxx na xxx v xxx, kde kolem 20:00 hod. v rohu u boční stěny agent PČR s ozn. xxx vykopal polní lopatkou jámu na uložení demižonů, obž. I. tyto demižony očistil od možných daktyloskopických stop a stop DNA, společně demižony zahrabali do připravené jámy a toto místo následně obž. I. označil pro pozdější lepší orientaci a zjištění místa jejich uložení, přičemž podle předem rozdělených úkolů obž. Š. a agent PČR s ozn. xxx po celou dobu hlídali na cestě nad železničním tunelem a zajišťovali tak bezpečnost obž. I. a agenta s ozn. xxx, kteří ukrývali demižony, které následně PČR zajistila, přičemž na základě odborného vyjádření z oboru kriminalistická technika – odvětví chemie a fyziky, vypracovaného pod č.j. KUP-4279-3/Č-2015-2301CH Kriminalistickým ústavem, bylo zjištěno, že demižony obsahovaly xxx xxx, xxx a xxx, kdy obě dvě xxx iniciují již při přiblížení xxx na vzdálenost 1 cm nebo otevřeným plamenem zapalovače při přiblížení, kdy doba hoření je 4-5 minut,

čímž měli spáchat přípravu zločinu teroristický útok podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku,
neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

II. Podle § 226 písm. b) tr. řádu se

obžalovaná

Radka P. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

pro skutek spočívající v tom, že

v místě svého bydliště v bytě č. xxx na adrese xxx, xxx, nejméně **od září 2014 do 29.4.2015** se opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů zúčastnila schůzek, na kterých byl plánován a připravován organizovanou skupinou skládající se z obžalovaných Petra S., Martina I. a následně i Alexandry Š. teroristický útok na nákladní vlak převážející vojenskou techniku nebo vozidla zn. xxx, kdy tato organizovaná skupina v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu České republiky připravovala provedení útoku za použití zápalných lahví obsahujících zápalnou slož tak, aby vzniklý požár zničil nebo alespoň poškodil ve větší míře dopravní systém a cizí majetek, s cílem ohrožit bezpečnost dopravního systému a vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu a byli srozuměni s tím, že mohou svým jednáním způsobit přerušeni dopravy ve větším rozsahu, a ačkoliv se obž. P. hodnověrným způsobem dozvěděla, že Petr S., Martin I., a Alexandra Š. připravují spáchání teroristického útoku, tento připravovaný trestný čin žádným způsobem nepřekazila, a to ani jeho oznámením státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, ačkoliv to mohla učinit bez značných nesnází,

čímž měla spáchat přečin nepřekazení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku,
neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

III. Podle § 226 písm. b) tr. řádu se

obžalovaná

Katarína Z.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx, v ČR zdržující se na adrese xxx, xxx,

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

pro skutek spočívající v tom, že

v místě bydliště obž. Radky P. v bytě č. xxx na adrese xxx, xxx, nejméně ve dvou případech, a to **dne 3.3.2015 a dne 31.3.2015**, se zúčastnila schůzek, na kterých byl plánován a připravován organizovanou skupinou skládající se z obžalovaných Petra S., Martina I. a následně i Alexandry Š. teroristický útok na nákladní vlak převážející vojenskou techniku nebo vozidla zn. xxx, kdy tato organizovaná skupina v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu České republiky připravovala provedení útoku za použití zápalných lahví obsahujících zápalnou slož tak, aby vzniklý požár zničil nebo alespoň poškodil ve větší míře dopravní systém a cizí majetek s cílem ohrožit bezpečnost dopravního systému a vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu a byli srozuměni s tím, že mohou svým jednáním způsobit přerušení dopravy ve větším rozsahu, a ačkoliv se hodnověrným způsobem dozvěděla, že Petr S., Martin I. a Alexandra Š. připravují spáchání teroristického útoku, tento připravovaný trestný čin žádným způsobem nepřekazila, a to ani jeho oznámením státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, ačkoliv to mohla učinit bez značných nesnází,

čímž měla spáchat přečin nepřekažení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku, **neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.**

IV. Podle § 226 písm. b) tr. řádu se

obžalovaní

- 1) Petr S., gen. shora**
- 2) Martin I., gen. shora**
- 3) Katarína Z., gen. shora**

z p r o š t ů j í o b ž a l o b y

pro skutek spočívající v tom, že

dne 4.2.2015 a poté dne 31.3.2015 na schůzkách v bytě obž. Radky P. na adrese xxx, xxx, se obž. S., obž. I., který se schůzky dne 31.3.2015 neúčastnil, a obž. Z. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx dohodli na přípravě dvou až tří tzv. xxx, které by následně ukryli poblíž xxx xxx s tím, že by je následně použili proti příslušníkům Policie ČR nebo zaměstnancům bezpečnostní agentury při vyklizení tohoto xxx, kdy byla stanovena kódovaná komunikace pro jejich použití a prodiskutováno místo jejich zakopání, rovněž bylo domluveno, že xxx vyrobí obž. Z., která poskytne lahve, za pomoci obž. I., kdy:

dne **20.4.2015** kolem 10:30 hod. poblíž polní cesty nacházející se po pravé straně silnice vedoucí od obce xxx k silnici č. xxx, souřadnice xxx a xxx, obžalovaní S. a I. za přítomnosti agentů PČR s ozn. xxx a xxx nalili do dvou lahví od vína á 0,7 litru xxx a lahve opatřili látkovým knotem, poté je převezli do bytu obž. P. na adrese xxx, xxx, kde obž. S. v kuchyni obě zápalné lahve očistil od možných otisků, příp. zanechané DNA, a týž den kolem 19:00 hod. obž. I. předmětné zápalné lahve vzal s sebou na ukrytí dalších zápalných lahví určených pro útok na nákladní vlak s vojenskou technikou s úmyslem, že pokud mu vyjde čas, zakope je poblíž usedlosti xxx, aby byly k dispozici pro obranu xxx, k tomuto však nedošlo,

následně tyto dvě zápalné lahve opatřené zápalnými knoty, za jejichž pomoci by byla jejich xxx iniciována, a které podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, fyzikální chemie, daktyloskopie, genetika a biologie, vypracovaného pod č.j. KUP-4279-4/ČJ-2015-2301CH Kriminallistickým ústavem, obsahovaly xxx, vyzvedl v přesně nejištěnou dobu, pravděpodobně dne 22.4.2015, nejpozději však dne 27.4.2015, v bytě na adrese xxx, xxx, obž. S. a zakopal je nedaleko usedlosti xxx v blízkosti spodní přístupové cesty u vývratu stromu nalevo od cesty, souřadnice xxx a xxx, přičemž již dopředu obžalovaní S., I. a Z. rozhodli, že tyto zápalné lahve zde ukryjí, aby je mohli oni nebo jimi instruované osoby kdykoliv vyzvednout a použít proti Policii ČR, která by zasahovala ve xxx xxx, a tímto způsobem zásah Policie ČR ztížili nebo zmařili, a zároveň byli srozuměni i s tím, že v případě zasažení na místě zakročujících policistů může dojít k jejich těžkému ublížení na zdraví, což osvědčil i následně vypracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, z jehož závěrů plyne, že v případě zasažení hořící zápalnou lahví o objemu 0,7 litru naplněnou směsí xxx by v případě zasažení dolní části těla vznikly hluboké popáleniny III. stupně, event. i zuhelnatění, které by vedly v případě přežití k trvalým následkům spočívajícím v rozsáhlých jizvách a s největší pravděpodobností i trvale snížené hybnosti dolních končetin, trvalým následkům na pyži s možností poruchy vyměšování a v případě vdechování horkého vzduchu by nastalo i popálení dýchacích cest, jež by mohlo vést ke smrtícím komplikacím, v případě zasažení horní části těla by došlo s největší pravděpodobností ke smrtelnému poranění v důsledku popáleninového šoku, v případě přežití pak ke slepotě, zohyzdění (zuhelnatění nosu, rtů, uší a k rozsáhlým plošným jizvám obličeje) a dále k rozsáhlému popálení dýchacích cest, čímž měli spáchat přípravu zločinu násilí proti úřední osobě podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, **neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.**

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalované S., I., Š., P. a Z. byla dne 6.4.2016 státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze podána ke zdejšímu soudu obžaloba pro shora popsaná jednání kvalifikovaná jako ad I. příprava zločinu teroristický útok podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku, ad II. a III. přečin nepřekažení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku a ad IV. příprava zločinu násilí proti úřední osobě podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Soud při svém rozhodování vycházel z následujících výpovědí obžalovaných, svědků, znaleckých posudků a listinných důkazů:

Obž. Petr S. v př. řízení popřel spojení se sítí revolučních buněk CCF/IRF, trestní stíhání ve vztahu k přípravě teroristického útoku na vlak vnímá jako provokaci policejních agentů, vyloučil i jakoukoliv aktivní účast spoluobžalovaných I. a Š. na přípravě útoku. Je anarchista, prezentuje veřejně své názory, na stránkách VAP zveřejňoval spolu s dalšími členy i různá

prohlášení, která převzali. Kolektiv, v němž se pohybuje, je mezi anarchistickými kolektivy nejotevřenější a není komplikované se do něj dostat nebo s ním spolupracovat, jedná se o volnou komunitu VAP, tudíž koncentrace udavačů a agentů je značná. S policejními agenty se seznámil asi v roce 2014 na jedné z veřejných akcí. Od počátku předpokládal, že jsou to provokatéři, snažili se maximálně radikalizovat jejich aktivity, proto je různě testoval, předkládal jim klamné informace s tím, že v případě porušení zákona budou muset jako policisté reagovat. Obvinění považuje za konstrukci. Původním plánem bylo provést letákovou akci proti mistrovství světa ve fotbale v Brazílii, což se však agentům zdálo málo, agentem R. nebo P. mu bylo řečeno, že by to chtělo něco víc, a tak, aby vše tzv. zahrál do kouta, navrhl útok na jednoho ze sponzorů turnaje spol. xxx, resp. zmínil, aby odvrátil útok na autosalon tohoto výrobce aut, že tato společnost převáží svá vozidla i nákladními vlaky. Když tlak na útok ze strany policejních agentů nepolevil, zmínil se o možnosti útoku na vojenský vlak. Tento návrh dal opět, aby získal čas, v domnění, že policejní agenti nebudou vystupovat aktivně a celá věc bude odsunuta do ztracena. O neproveditelnosti připravovaného útoku v podobě, která je mu kladena za vinu, svědčí i fakt, že při útoku neměl být nikdo zraněn, případný požár neměl způsobit větší škody či přeskočit do lesa. Údajné dvě zkoušky zápalných lahví, resp. lahví s xxx, kterých se zúčastnil, nijak neinicioval ani se jich aktivně neúčastnil, pouze u druhé z nich hlídal okolí xxx s dalekohledem v ruce, v jednom případě dodal xxx, jednou se pokusil plynovou pistolí tuto lahev zapálit, jinak vše organizovali a materiálně zajišťovali agenti. xxx na první zkoušku nakoupil agent xxx na xxx nedaleko xxx a v druhém případě xxx přivezli přímo z UOOZ, jednalo se o 12 lahví stejné značky a stejné šarže. On pouze hledal záminky, aby vše odkládal, sám žádnou ze zmiňovaných aktivit (tipování místa, zkoušky zápalných lahví) aktivně nepřipravoval, vše činili pouze agenti. Nikdy nechtěl, aby došlo ke shozu lahví na vlak, předpokládal, že v předmětné době žádný takový vlak místem plánovaného útoku nepojede, on ze své funkce u xxx není ani schopen určit, kdy a jaký vlak kudy pojede. Myslel ale, že celá věc nějak vyvrcholí, protože jeden z agentů zmiňoval, že na konci května musí dlouhodobě odcestovat mimo republiku. S agenty se scházel, neboť spolupráce s nimi pro něj a jeho spolupracovníky byla ekonomicky i jinak přínosná, byli mu oba lidsky příjemní a nechtěl, aby se s nimi dali dohromady mladší a nezkušenější členové jejich anarchistické obce. K bodu IV. sám v rámci výslechu upozornil, že v blízkosti objektu xxx zakopal dvě lahve s hořlavinou, a následně v rámci prověrky na místě označil přesné místo, kde zápalné lahve určené k obraně xxx xxx ukryl.

U hl. líčení odmítl k věci vypovídat, pouze se vyjádřil, že agenti nebyli první, kdo do jejich kolektivu přišel a snažil se je k něčemu vyprovokovat. Už asi před rokem nebo dvěma se jak složky ÚOOZ, tak BIS, a možná i kriminálky, intenzivněji snažili infiltrovat do veškerých aktivit, takže to, že k nim přicházeli lidi a snažili se získat informace, byla relativně běžná věc. Někdo se ozýval emailem, někdo přišel na přednášce, projevoval zájem o jejich ideály, a pro ně téměř neexistoval způsob, jak eliminovat nejen policisty, novináře, ale i ty, kteří mohou mít psychický problém a chtějí se realizovat ve věcech, o které jim vlastně nejde. Jednou z osvědčených metod byla cílená fabulace, dezinformace. Pokud se jednalo o policisty, tak až do případu těchto agentů policisté vždy v určitou chvíli vyskočili. Jejich snahou v této imaginární naplánované akci, ať se jednalo o xxx nebo o vlak, bylo to, aby policisté používali metody, o nichž se on a jeho blízcí domnívali, že jsou procesně nepoužitelné. Velmi bedlivě se všichni bránili tomu, aby nebyl učiněn žádný krok, který by

nebyl aktivně učiněn ze strany policie, a to ještě před dobou, kdy byli agenti. Už ve chvíli, kdy vystupovali na základě zákona o policii, vystupovali aktivně. Pokud uvádějí, že on vybral místo útoku na vlak, tak to není pravda, nikdy žádný krok nebyl proveden, aniž by se ho nezúčastnili oba agenti, a málokdy se s tím krokem spojilo více lidí, že by tam byl třeba on a obž. I. Když byla agentům předestřena tato myšlenka s vlakem, naprosto je nadchla, že xxx vyslali auto během tří dnů a hledali na trati, kde by se mohl útok provést. On a lidi kolem něj jsou anarchopacifisté, na prvním místě je pro ně lidský a zvířecí život. Anarchistické heslo je „My nechceme změnit svět, my chceme, aby lidi ho změnili sami.“. Jejich skupina je za poslední řadu let osočována, že je málo revoluční, odmítá násilí jako prostředek společenské změny, je málo anarchistická, nejsou revolucionáři, kteří chtějí změnu. Jediný, kdo přišel s jakoukoliv spojitostí, byli oba agenti. Kalkuloval s tím, že je policie sebere, že bude muset reagovat, zvláště když kolem nich jsou konspirační byty, někdy měl před domem i tři auta a agenti, kteří mu chodí do bytu, mu odnášeli odposlechy před očima. Nikdy by ho nenapadlo, že můžou „vytáhnout“ terorismus. Spojitost mezi nimi a SRB je imaginární a vymodlená. To, že se na jejich webu párkrát objevilo jejich komuniké, tak to bylo doručováno i do médií a média je ignorovala. Oni v tu chvíli necítili právo cenzurovat ty informace, ale vyjadřovali se k tomu, že se s nimi žádným způsobem neztotožňují a nemají s povstaleckým anarchismem nic společného. Nad každým komuniké bylo poučení, že se neztotožňují s touto ideologií, že mají výhrady a nejsou schopni ani říci, jestli se to konalo. Přišlo jim to do emailu s tím, že by bylo dobré to zveřejnit, tak to učinili. To, že u nich v knihovně byla nalezena brožura o SRB, je pravda, agenti si to mohli číst, když k nim přicházeli, mohli si to půjčit, odnést, ofotit, ale rozhodně to nemohli dávat někomu dalšímu, protože to bylo přes jejich ideový rámec.

Prvotní kontakt s agenty proběhl někdy na začátku r. 2014 neurčitě ve dvou či třech emailech s tím, že se někde potkají. Potkali se na xxx, kde už od počátku působili zvláště, drželi se od kolektivu, měli sice relativně dost informací z anarchistického hnutí, ale i z neziskového sektoru, měli známosti na konkrétní lidsko-právní aktivisty, což bylo matoucí. Agenti řekli, že je zajímavý jejich aktivita, že by se rádi zapojili, oni jim vysvětlili princip konsensu, lidský život nad vším atd. Pak agenti řekli, že se sejdou v xxx, což bylo také zvláštní. Od prvního dne tam bylo spousta pochybností a paradoxů, např. mluvili o zvířecích právech, že by rádi vykonávali radikální akce, a pak si na motorestu dali svíčkovou. Někdy o prázdninách agenti nabídli nakopírování jejich materiálů a jedním z nich byl leták proti fotbalovému mistrovství v Brazílii. Při první nebo druhé schůzce je přinesli v kontextu „chlapi, letáky nestačí, musíme dělat pořádné akce“. Vůbec se neznali a hned začínali s takovými věcmi. Na cílenou provokaci by došlo i tak, ale oni sami tím, že upozornili na mistrovství ve fotbale a že by chtěli udělat přímou akci, jim dali tu věc do ruky, takže jejich prvotní nápad, který zmiňovali ještě jako policisti, ne jako agenti, byl provést přímou akci proti sponzorům – xxx, xxx, banky. Řekl jim, že to proberou, že na něčem dělají a že jim dají vědět a kdyžtak je k něčemu přiberou. Tím to odsunuli, chvílku byl klid, agenti trochu znejistěli, ale při další schůzce jim nabídli, aby si získali jejich důvěru, ať označí neonacisty a že jim nechají zlámat nohy. To už překročilo meze, v tu chvíli byli všichni v anarchistickém hnutí upozorněni, že ti dva jsou asi policisti. V tu dobu byla situace absurdní, před domem jim stála auta, která typově sice byla jiná, ale SPZ byla o xxx. Kdyby agentům tehdy řekli, ať zmizí, tak bylo více než pravděpodobné, že by někoho zneužili k tomu, aby vytvořili imaginární skupinu, a na základě toho mohli udělat to, o čem celý tento proces je. Policie si myslela, že když zavře jeho a pár

aktivních lidí a vezme jim počítače a servery, tak že tam něco najde, ale nikde nic nenašla. Celá tato věc je utvořená kvůli tomu. Proč v souvislosti s tím, když byli zatýkáni, byli zatýkáni lidé po celé republice, které v životě neviděl? Žádná spojitost tam nebyla a bylo evidentní, že šlo o to sebrat lidi, kteří jsou viditelnější. Policie si snad nemohla myslet, že by provedl něco na koleji, která je pár kilometrů od jeho zaměstnání, když pracuje 18 let na dráze a je o něm známo, že je anarchista. Navíc, když ho pustili z vazby, vrátil se zpět na svou pozici. Všichni věděli, že sbíral deky pro bezdomovce a že dělali propagační akce, ale nikdo si nemyslel, že by udělal něco takového. Agenti se svoji hodnověrnost snažili vytvářet jinak. Nejen že je podporovali materiálně (tiskli různé věci), ale vytvářeli imaginární videa, kde oni dva lepší letáky na generální štáb, když každý ví, že letáková akce, kdy se lepší letáky na generální štáb, je nesmysl. Pak přišli s tím, že by se znovu mělo začít dělat něco radikálního, že posun musí být udělaný silou a nemůžou vyčkávat, než se něco stane apod. On jim ale říkal, že to je moc, pro ně je nemyslitelné, aby byl kdokoli zraněn. Pokud chtějí zapálit autosalon nebo banku, tak to nejde, protože tam může být hlídač, a pro lidi z VAP je ublížení na životě nepřekonatelná věc. A tak jim řekl, že vozidla xxx jezdí i na vlacích a že pracuje na ČD a přesně zjistí, kdy pojedou vlak s auty, vyberou nějaké místo a bude jisté, že se tam nikomu nic nestane. Agenti po tom hned skočili, že to je dobrý nápad, že to v té spojitosti bude hodně veliké. Možná tehdy poprvé zaznělo to, že udělají komuniké od SRB nebo od CCS, chtěli se za každou cenu k němu přihlásit jako že to bude velká akce. Díky tomu, že jim určil takovýto imaginární cíl, měl a má dodnes pocit, že je měl plně pod kontrolou, protože oni čekali na informace od něj, nic o tom nevěděli a žili v domnění, že on má přístup do dopravního systému, jenže tak to není. Myslel si, že když policie přijde a sebere je, tak on řekne, ať si zavolají do xxx, a oni tam zjistí, že on nic neví, že má přístup leda k tomu, že vlak zastavil na té oné koleji, ale rozhodně neví, jestli přijede zítra, pozítří, nemluvě o vojenských vlacích, takže jeho informace k tomu nejsou žádné. Hned od začátku žil v domnění, že když agenti budou ty kroky činit aktivně první a jejich účast na každé části přípravy bude jasně prokazatelná a klíčová a že když přivezou xxx a flašky, dovezou je na místo a řeknou „tohle teď udělejte nebo tady to bude“, tak že překročí svoji pravomoc a nebudou moci u soudu říci „oni nám řekli“. xxx, kde měly probíhat nějaké zkoušky, nikdy neviděl, oni ho vybrali, oni je tam dovezli a nakoupili. Prvotní myšlenka se odvíjela od mistrovství ve fotbale, potom se mluvilo o vlaku a dalších věcech jen proto, aby se celá věc obstruovala. Když agenti tvrdí, že má být provedený útok na rozmezí září a října, tak nechápe, proč si požádali o to, že budou agenti, až od října, proč nepožádali vrchní soud o povolení agentů hned, když se dozvěděli něco takového, aby měli větší pravomoc. V dubnu je sebrali a pořád nic nehořelo. V usnesení bylo napsáno „plánovali útok na vlak na xxx“ Až ve věznicí se dozvěděl, že xxx byla xxx. To bylo zřejmě z toho důvodu, aby soud neviděl, že je to hloupost, že v tom datu žádný vlak nejede, a potom v červnu, že se tam koná výluka, že tam vůbec žádné koleje nejsou, tak asi kvůli tomu posunulo ÚOOZ to datum. A kdyby se řeklo, že už to byl konec června, tak už by to taky všechno vypadalo jinak. V období, kdy měly jet vojenské vlaky, měl jet s obž. P. do Itálie, aby nemohli být z ničeho obviněni. Myslel si, že když řekne, že nevěděl, že nějaký vlak pojedou, že nic neudělali a ty lahve přivezli agenti, tak se to vysvětlí. Agenti ani nakonec neuvádí, jak údajná akce měla být provedena, protože se celou dobu snažil, aby to ani říci nemohli. K lahvím naplněným hořlavinou chtěli agenti umístit knoty nebo něco podobného, ale oni se tomu celou dobu bránili. Stejně tak je z výpovědí evidentní, že schválně

rozostřovali např. „S. řekl, použijeme vysílačky, I. řekl, vysílačky nemůžeme použít“, a takhle se to opakovalo. Je pravda, že zakopali dva barely s tím, že agenti se tam nikdy nemají vrátit. I. tam hodil klacek, aby někdo našel, kde jsou ty barely zahrabané, což byla podstata, že tím se to nejlépe dokáže. Kdyby chtěl nějak sabotovat nebo provést útok, tak tím, že pracuje na dráze, by dokázal najít milion sofistikovanějších způsobů. Toto je naprosto absurdní obvinění, ani ve snu nekalkulovali s obviněním ohledně terorismu. Nikdy nepřipouštěli zranění nikoho, zdůrazňovali, že ani nesmí chytit les, a kdyby zapálil vagóny, které by jely kolem lesa, tak se to nedá vyloučit. Přes všechny tyto podmínky agenti pořád tlačili, jak se to udělá, kdo bude hlídat, kam kdo půjde. Myslel, že ve fázi přípravy je někdo může obvinít pouze z plánování poškozování cizí věci.

Ke zkouškám uvedl, že první proběhla chaoticky, u druhé předpokládal, že už se něco stane, protože se blížil konec měsíce, kdy agent R. řekl, že odjíždí do Belgie, a nenapadlo ho, že se to potáhne dál. Myslel si, že je posbírají buď hned v tom, nebo někde jinde, agenti tam nacpali něco do lahví, on řekl „odnese je do auta“ a pak se nějaká lahev shodila a zapálila. Kdyby to byla zkouška, tak by se prováděly různé „máme tam dát tohle, máme tam dát támhleto“, ale nic takového neproběhlo. Naplnili lahve, odnesli je do auta, a aby měl jistotu, jestli jsou policisté, řekl „zapni mobil“, a když zapálili ten barel, tak řekl „a teď to vyfoť do mobilu“, a zdůvodnil to tím, že se ta fotka někdy může hodit. Myslel, že jestli je to agentův služební telefon a bude v něm mít takovou věc, tak už v tu chvíli musejí něco udělat.

Obdobným způsobem to proběhlo ohledně lahví na xxx, protože stále existovala eventualita, že agenti řeknou, že si to nechají na později, nechají tam ty lahve zahrabané, agent R. odjede pryč, agent P. zůstane dál působit mezi nimi a nic se nestane. Tady musela přijít věc, kterou agenti nazývali „xxx“. Když někdo zapaluje policejní auta, tak v tu chvíli něco museli udělat. Bohužel obvinili lidi, kteří se snaží chránit anarchistické hnutí i sebe před takovými živly jako je policie. V případě lahví na xxx to byl identický případ. Agenti nechtěli informace, když jim řekl vymyšlenou věc, že někde je nelegální zbraň nebo něco podobného, nereagovali. Chtěli něco velkého, aby mohli udělat monstr proces, posbírat počítače až na Slovensku a modlit se, že v nich něco najdou. O xxx v odposleších je, že by byla strašná věc, kdyby se něco takového stalo, a v papírech je to demonstrováno duchem, že to je strašná věc, že by po nich už šla policie ve velkém. Myslel to ale tak, že „to by byla strašná věc, protože půlka z nás by byla schopna si potom sáhnout na krk, protože my bychom nedokázali ublížit ani kuřeti“. Ve finále se nejednalo o provokaci, oni to celé vytvořili cíleně, už ani nečekali na konkrétní věci, chtěli vytvořit něco, za co je seberou, a bylo jim jedno, co. Na cílenou provokaci je každý v anarchistickém hnutí zvyklý, několikrát zdůrazňoval, ať se s nimi nikdo nebaví a do ničeho se s nimi nezaplétá, že je to pod kontrolou, že budou na oko hrát jejich hru a dotáhnou to do takového konce, aby bylo všem jasné, že je to hloupost, že se to nemůže stát. Obvinění na xxx je toho klasickým důkazem. Jsou obviněni z přípravy útoku na veřejného činitele, ale útok - i když neměl být žádný proveden - měl sloužit pouze k odvedení pozornosti a tak, aby nemohlo dojít k žádnému zranění. Popřel úmysl dokonat jak u prvního, tak u druhého skutku. Lahve na xxx byla věc, která musela vzniknout z toho důvodu, že situace na xxx byla aktuální, a kdyby neproběhla žádná reakce na zakopané barely, bylo zřejmé, že během měsíce nebo dvou se bude xxx vyklízet. Nedokázal si představit, že by policie dopustila, aby tam někde byly zakopané lahve a nekonala, sám na ty lahve záměrně upozornil a policie místo toho, aby si je nechala označit, aby je mohla vykopat, počkala, až xxx vyklidili, a několik týdnů poté teprve

přijeli, ať je označí. Nejen že trval, aby agent ty lahve vyfotil do svého mobilu, ale když jeli umísťovat barely k trati, tak oni je původně na té xxx měli zakopat. Přišel domů na xxx a našel dva xxx na balkóně, tak si říkal, že to jsou ony, protože ty lahve byly označené, byly z šarže 15ti flašek, které přivezlo ÚOOZ. Potom sám šel a na xxx ty lahve zakopal, důkladně je vyfotil a umístil na emailovou schránku, na kterou v tu chvíli měli přístup jen oba agenti, na což je upozornil. Myslel si, že kdyby lahve zůstaly u nich, tak by agenti zase nemuseli reagovat, zatímco když byly u xxx, tak si policisti určitě nedovolí nereagovat.

K provedeným důkazům se obž. S. vyjádřil takto:

K výsledkům utajených svědků agentů xxx a xxx uvedl, že agenti vypověděli, že žádným způsobem nebyli s věcmi ohledně vyšetřování seznamováni a nic o tom neví, pouze odvedli svoji práci a s nikým to nekonzultovali. Agent R. přitom věděl, že se obž. S. před třemi měsíci rozvedl, ale on sám mu to nesdělil. Řídící pracovník pak ukázal na několik zásadních rozporů, které se ve výpovědích agentů objevily. Agenti vyprávěli, jak si brali brožurky, odevzdávali je řídícímu pracovníkovi a ten jim je po prostudování vrátil, ale řídící pracovník uvedl, že žádné brožury nedostal, a pokud je dostal, tak je dal ÚOOZ. Druhý agent vypověděl, že si je prostudoval, zkonzultoval je se svým řídícím pracovníkem a pak je vrátil zpátky. Neví, kde ty brožurky a propagační materiály skončily. Je přesvědčen, že oni celou dobu byli nejen ve spojení s ÚOOZ, ale jsou tam i v současné době, kde pracují, a proto jsou ovlivnění vším, co se děje, a jedna výpověď byla reakcí na druhou. Proti nim stojí spousta lží a polopravd. Mluvilo se o videích, o kterých řídící pracovník nevěděl. Pracovníci ÚOOZ vzali služební kameru, dali ji bezdomovci, který natočil video na ulici, jak lepí plakáty před generálním štábem. Uvedl „dali jsme mu pár stovek a cigarety“. Těch videí natočili několik, je tam i zapalovaný billboard atd. a každý odborník i laik vidí stejnou práci se zpracováním grafiky, s postavením kamery, a každému je jasné, že ta videa jsou od jednoho autora. Tím, že řekli, že to byl bezdomovec, nemusí říct, jak ta videa vznikla.

V př. řízení první z agentů vypověděl, že nahrávky prováděli od prvního dne až na výjimečné případy, zatímco u hl. líčení uvedl, že žádné nahrávky nebyly, měli jen zabezpečovací zařízení. Ty nahrávky prováděny byly a teď nejsou. Nahrávek ve spise je asi 14, takže 14 dnů z téměř půl roku, kdy řídící pracovník říká, že se s agenty scházal 3x týdně, většinou jim předal nahrávací zařízení, ale tak často se oni s nimi ani nescházeli, scházeli se tak jednou, dvakrát týdně. Na žádné nahrávce není podstatná věc, ale pouze věci, které jsou pro ně všechny přitěžující nebo zkreslující.

V emailové adrese, kterou zadrželo ÚOOZ, jsou uložena fakta a agenti jsou v kolonce „fyzlové“. Oni řekli, že k tomu nemají přístup, že předali adresy a přístupy k emailu řídícímu pracovníkovi, a ten řekl, že žádná data nedostal. Ve složce „xxx“ jsou přesné fotografie místa důsledně s šípkami, oni je vytáhnou z jeho telefonu z paměťové karty, kterou reinkarnují, ale nevezmou si je z té emailové schránky, kde ty fotky mají v obřím rozlišení, ale přitom sami ve spise přiloží, že přístup k tomu emailu měli. Je tam heslo i všechny náležitosti. Když přijde znalec, tak řekne „ne tak to není“, jako s jeho počítačem, kdy řekl, že jeho počítač je zašifrovaný, ale nebyl. Přišel domů počítač od znalce se smazanými složkami, které byly v kryptované podobě. Složky, které by se daly k něčemu použít, jsou z počítače vymazané. Agent řekl, že emailem skoro nekomunikoval, a druhý řekl, že si občas něco napsali, on má

email, kde se agent zajímá, co bude s tou jejich věcí, ale před soudem to popřou. Nemá jak jinak to dokázat. Myslí si, že agenti se seznamují s věcmi, které jsou součástí vyšetřování nebo jsou pořád součástí ÚOOZ, který je zainteresovaný, aby z toho neměl průšvih. První den agent přijde a řekne „fotili jsme na telefon“ a pak přijde po roce a půl a řekne „fotil jsem na telefon, ale měl jsem ho úplně vyplý, byl úplně mrtvý“. Kdyby mu šlo jen o fotky, tak mu řekne, ať fotí fotoaparátem. Agent mezi řečí přízná „dával jsem nějaké fotky, adresy, abych si vytvořil legendu“, ale nepřízná, že nabízel fyzickou konfrontaci neonacistů.

K výpovědi utajeného svědka řídicího pracovníka agentů, uvedl, že se domnívá, že agenti byli ve stálém kontaktu s ÚOOZ. Sice měli pána, kterému dávali výkazy, a vyhotovoval papíry, ale bylo to domluvené vše přes xxx. K tomu sv. V. uvedl, že mu není známo, že by byli agenti v kontaktu s někým z ÚOOZ, veškeré informace od agentů procházely přes něj.

K usnesení o zahájení tr. stíhání (č.l. 35-38) uvedl, že jejich spojování je absurdní věc, kterou dokazuje i vyloučení ostatních věcí, ze kterých zpočátku byli obviňováni, ale i sama policie zjistila, že spojitost není žádná. Je tam zvlášť specifikováno, že u něj byly nalezeny prostředky k výrobě zápalných lahví, což ale byly pouze prázdné lahve, kusy mýdla a hadrů, tedy běžné věci, dále nějaké dělobuchy, které jsou kupované v supermarketu. Usnesení se neslo v tom duchu, aby je vykreslilo jako militantní lidi, ale obž. I. byly zadrženy odznáčky, jemu časopisy, čili žádné komponenty nebo prostředky, které by měly někoho ohrožovat.

K odbornému vyjádření ohledně SRB (č.l. 162-171) uvedl, že ke krajním anarchistickým skupinám nemají žádný vztah, ideově jsou naprosto vzdáleni a je iracionální je se skupinami SRB, CCF nebo FAI spojovat. Anarchie má spoustu proudů a směrů a znalec popsal krajní směr na úplném okraji, extrémní skupiny, které ve své podstatě neovlivňují základní proudy anarchistického hnutí a v ČR už vůbec ne. S rozhodnutím zveřejňovat komuniké SRB museli souhlasit všichni a dokonce se nezveřejnila ani všechna, která jim byla doručena emailem, protože některá z nich už naznačovala ohrožování lidského života nebo ublížení na zdraví. Agenti, v tu dobu policisti, mohli kdykoli toto konsensuální stanovisko zastavit. Byli u toho, když na společný server to komuniké přišlo, a mohli říct „ne, nezveřejníme“. Jediné společné rozhodnutí bylo, že před něj napíšu, že se s těmito věcmi ideově neztotožňuji a nemají s nimi žádnou spojitost. Oni nikdy netajili svoje identity, všichni chodili na veřejné akce, nikdy se neschovávali v podsvětí. Jediní, kdo nechodili na veřejné akce, byli agenti.

K odbornému vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, fyzikální chemie, ke skutku IV. (č.l. 231-240) uvedl, že popírá, že mělo dojít ke zranění policisty, pro něj a celou komunitu je lidský život nedotknutelný.

Ke znaleckým posudkům z oboru kybernetika (č.l. 567-634, 635-749, 750-819, 820-838) uvedl, že server nebyl zadržen jim, ale lidem, které sebrali v rámci operace xxx, patřil anarchistické federaci a nikdo z obžalovaných není členem této federace. Znalec označil jeho osobní počítač jako zašifrovaný, ale i agenti sami ten počítač běžně používali a zašifrovaný rozhodně nebyl, bylo zašifrovaných pár složek. Myslí si, že znalec řekl účelově, že byl zašifrovaný, aby nemusel vyslovit závěr, že v něm nebyly žádné kompromitující materiály. Pokud jde o telefony, tak neví, jestli i ty nepatřily někomu, koho posbírali v té velké akci.

K rozhodnutí Vrchního soudu v Praze o použití agentů (č.l. 1070-1072) uvedl, že jsou viněni z imaginárního plánování útoku na imaginární vlak. Policisti, kteří mezi nimi od prázdnin fungovali na základě zákona o policii, tvrdili, že první útok měl být provedený v polovině října, a pak zjistili, že se žádný útok neuskutečnil. Logicky z věci vychází, že kdyby věřili, že

má být nějaký útok uskutečněn, tak by o povolení agentů zažádali už předtím a ne až 30.10., kdy už uběhl termín údajné první akce. Je tam zmiňovaná SRB, jsou zmiňované činy, které s nimi nejsou v žádné spojitosti, a domnívá se, že policie vědomě klamala vrchní soud, protože už v té době agenti mezi nimi působili několik měsíců a muselo být více než zjevné, že žádná spojitost mezi nimi a SRB není. Protože dostali povolení jen na 6 měsíců, agent R. uváděl, že na začátku června musí odjet služebně do Belgie, došlo k finalizování v dubnu, už neměli žádný čas a věděli, že jim vyprší povolení. Proto byl ten tlak extrémní, že během pár dnů byli schopni celou věc posouvat o tisíc metrů, protože za každou cenu potřebovali výsledky. Když ho zadrželi, tak měl obvinění za násilí proti veřejné moci, bylo to snad 5 nebo 6 různých kvalifikací a nic z toho se nepotvrdilo. Aby si policie ušetřila nějakou blamáž, tak to dopadlo tak, jak to dopadlo. Pokud se policie snažila něčemu zabránit, jak tvrdí, tak nechápe, proč okamžitě na rozmezí září nepožádali o agenty. Oni čekali a po prvním údajném útoku na vlak řekli, že se nic nestalo, že jim musí dát větší pravomoci, protože kdyby vystupovali jako policie, tak jim nedovolí takové zasahování do té konstrukce a vytvoření obvinění.

K úřednímu záznamu (č.l. 1229-1231) uvedl, že přiznává, že je anachrista, ale nikdy nefungoval v žádném podsvětí.

K vyhodnocení zajištěných věcí (č.l. 1526-1528) uvedl, že k tomu datu tam byly uložené fotografie, které agentům ukazovaly, kde jsou ty lahve zakopané. Na tuto emailovou adresu kromě agentů neměl nikdo jiný přístup. Je z toho patrné, že policie, která tvrdila, že neví, kde jsou lahve zakopané, tak nejen odmítla, aby jim je ukázal, ale sama předstírala věci, které nejsou pravda.

K prověrce výpovědi na místě (č.l. 1765) uvedl, že agenti měli jiné auto s jiným pořadím sedaček, a také mluvili o tom, že ty lahve měli pod stolečkem, ale tady žádný stoleček nebyl.

Ke znaleckému posudku z oboru kriminalistika – pyrotechnika, munice a výbušniny (č.l. 310-357) uvedl, že věci, které tam jsou, se týkají naprosto jiné věci. Munici, co tam byla, dostali od agentů, kterou tam nechali, aby tam toho měli více, ta nebyla jimi pořizována a náboje do té pistole i ty dýmovnice se dají koupit v obchodě.

K záznamu ze sledování z 3.11.2014 (CD č.l. 1904, přepis č.l. 1895-1903) uvedl, že je evidentní, jak jsou vybrané dny, kdy byly prováděny odposlechy. Vše ze záznamu odpovídá tomu, jakým způsobem se snažili agenty provokovat k nějaké aktivitě nebo k tomu, aby se projeví. Zmíněné útoky na obchodní domy nebo na auta myslivců nebyly ani plánovány ani dokonány, což vypovídá o tom, že celá věc byla jenom zkouška agentů. Sami zmiňují v xxx, že „zvláštní režim tkví v tom, že vám nic neřekneme a osoba nás všechny členy VAP nesmí stáhnout do průseru“, tedy vysloveně z jeho úst bylo řečeno, že jim nic neřeknou a osoba členy nesmí stáhnout do průšvihů, což je princip zvláštního režimu, ve kterém byli oba agenti zařazeni až do doby, než je svým způsobem rozkryli. Dále by rád upozornil na to, že v nahrávce agent zmiňuje už v listopadu mezi řečí, že se bude na začátku května nebo na konci dubna stěhovat z ČR. Proto byl průběh takový, jaký byl. Bylo tam také zmiňováno předávání fotek a videí na flash nebo přes úložiště. Byly to fotky a videa, kterými se agenti prezentovali před nimi. I když tvrdili, že se prezentovali jen v omezené míře a videa téměř popírali, tak v nahrávce zazní „jsou tam nějaký fotky a nějaký videa.“ Jednalo se právě o prezentaci agentů. Může znít nepochopitelně, že se s nimi snažili domluvit schůzku k údajnému zkoušení zápalných směsí atd., kam by se vzaly děti, rodiny apod. Jedná se o standardní postup, jak

zjistit jejich rodinné vazby a něco ze soukromí. Když odmítli možnost, že by jim tímto otevřeným způsobem prezentovali své rodiny, tak se žádné takové setkání nekonalo.

K záznamu ze sledování z 10.11.2014 (CD č.l. 1912, přepis č.l. 1905-1911) uvedl, že chce upozornit na to, jak je záznam „kvalitně“ zpracován, někdy xxx je uvedena citace „*no ještě taková jedna věc jsem říkal, a byl by si člověk vyzkoušel v té rychlosti, ale to nevím,*“, což zaznělo ne od něj, ale od agentů. Hlas agenta je velmi podobný jemu a občas to zaniká.

K záznamu ze sledování z 15.12.2014 (CD č.l. 1928, přepis č.l. 1913-1926) uvedl, že nezpochybňuje obsah odposlechů, ale vše je v tom kontextu, že je hecovali od začátku do konce. Agenti uváděli, že prováděli nahrávky od začátku schůzky až do konce, že to zapnuli a na konci vypnuli, některé odposlechy jsou ale ukončeny, když nastoupí do auta, a pak pokračují, když z auta vystoupí, ale nepokračuje ve chvíli, kdy agent na benzínce kupoval benzín. Několikrát se v opisech objevuje zaměňování jeho, agenta P. a několikrát i agenta R. nebo vytečkováváním zápisu jsou věty vytrženy z kontextu. Zvláště u této zkoušky bylo patrné, že když přijížděli k xxx, tak se jednoho z agentů ptali, jaké místo vybral, a on sám uváděl, jaké, takže to místo bylo vybrané jím, nákup hořlavin také. Dokonce směs, která byla následně umístěna do xxx určených na shoz na vlak, byla vybrána agentem R., vysloveně tam agentu R. řekl „*no, vymyslel si to skvěle*“.

K záznamu ze sledování z 12.1.2015 (CD č.l. 1934, přepis č.l. 1928-1933) uvedl, že předchozí odposlechy jsou téměř před měsícem, a za celou tu dobu se údajná příprava útoku na vlak značně posunula, což i z tohoto odposlechu je patrné, protože tady se mluví o zkoušení směsí na úplně druhé straně xxx, na straně na xxx, což neodpovídá tomu, jak by to mělo být nastavené. Pokud by byly prováděny nahrávky, jak uváděli agenti, na naprosté většině těch schůzek, tak chybí skoro 10 schůzek mezi první nahrávkou a touto, což je dost podstatné. Když agentům nahazovali alternativní cíle, tak zde je zmiňovaný xxx a agent sám uvádí, že se tam byl podívat. Zaniklo, že se byl podívat už tou dobou i na místě údajného útoku na vlak, a znovu se v mezichase z jejich strany otevírala snaha modifikovat to jiným způsobem. V této době už získával strach z toho, že by je agenti mohli zatáhnout do nějakého průšvihů s auty xxx, takže v tu chvíli už se mluvilo v naprosté většině o útoku na vlak, což byla další obstrukce, aby to posunula dál. Důležité je, že chybí spousta rozhodujících dnů.

K záznamu ze sledování z 4.2.2015 (CD č.l. 1947, přepis č.l. 1941-1946) uvedl, že když se agent R. ptal, co provedou s tou mašinkou nebo to odpískají, či co bude, tak mu na to odpovídal přesně v kontextu obstrukcí a odkládání stálého přesměrování zájmu. Agentovi ještě řekl, že to odsunou na neurčito, ale půjdou tam v jiné sestavě, on nebo agent P. či někdo další, ale že to musí vše proběhnout naprosto jinak. Tohle bylo tři měsíce poté, co podle toho, co vypovídají agenti, měly být odzkoušeny technologie na údajné zapálení, pevně určené místo. Pamatuje si živě, že říkal, že „by si ji radši mrsknul“, kdyby se stalo něco nějakému policistovi, ale to tam nikde není, každopádně je z toho odposlechu znát, že se nesmělo nikdy nikomu nic stát, a bylo to myšleno i s tou eventualitou, že by nedej bože mohl nějaký policista v tom autě spát nebo něco podobného.

K záznamu ze sledování z 24.2.2015 (CD č.l. 1968, přepis č.l. 1961-1967) uvedl, že všechny informace o něm (jeho cesta, aktivistický camp, informace o plánovaných akcích, ničení datových center) byly falešné. Policie nic z toho neprokázala, o nic se to neopírá a je to jen tvrzení. Všechno je to vymyšlené od A do Z. Ta nejdůležitější věc je schůzka poté, co obž. I. byl zatažen s nimi, aby šli obhlédnout to místo, tak to se odbylo třemi větami „mluvil si

s M.“, „nemluvil“ a odbyl ho, „tak v pohodě, tak to nalejeme a zahrabeme“. Tyto tři věty byly zhodnocením tohoto průběhu.

K záznamu ze sledování z 28.3.-29.3.2015 (CD č.l. 1995, přepis č.l. 1990-1994) uvedl, že 13.3.2015 domlouvali agenti termín na provedení naplňování či zkoušky na 16.3.2015, ale ta zkouška se na základě obstrukcí obžalovaných nekonala. V mezičase proběhla minimálně jedna schůzka v bytě agenta R., tudíž argument, že nebylo možné provádět nahrávky, je lichý, protože to bylo v jeho bytě, kde by ta nahrávka snad nebyla problematická.

K záznamu ze sledování z 20.4.2015 (CD č.l. 2034, přepis č.l. 2031-2033) uvedl, že oba agenti tvrdili, že od nich ze sklepa na S. nakládali nějaké věci, ale ani na jedné z nahrávek prováděných z auta není slyšet, že by nějaké nakládání do auta vůbec probíhalo, a jestli, tak si tam někdo dal batoh, ale rozhodně tam nikdo nenosil kanystry nebo skleněné barely, což jasně dokazuje, že je přivezli oni s sebou. Dále při samotném zakopávání není slyšet vůbec nic, ale řešilo se, jak se jeden z agentů snažil vytáhnout z obž. I., jakým způsobem ty barely mají být iniciované nějakými prskavkami apod., a agent to sám zakončil slovy „no, necháme to na starým, on to nějak vyřeší“. Další věc byla, že vlastně sami nevěděli, jak údajná akce má proběhnout, když sami říkali „vysílačky, to je přece hloupost, mobily, to je hloupost“, takže to nasvědčuje jen tomu, že ani sami neměli zdaleka představu, co vlastně údajně se mělo dít.

K úřednímu záznamu (č.l. 2582-2588) uvedl, že symbol Páté kolony má vytetovaný na lýtku, tento symbol neznamená sabotáž, nejedná se principiálně o zobrazení toho, že by lidi rozbíjeli stroje nebo zapalovali obchody, ale jedná se o pomoc lidí jeden druhému, lidí, kteří chtějí vystoupit ze současného konzumního systému.

Ke komuniké SRB (č.l. 2576-2577) uvedl, že o podpurné akci za obž. I. nic neví, stejně tak o SRB. Nemá žádnou spojitost s tím, že někdo vyjádřil obž. I. podporu.

Ke screenu adresáře z emailové pošty (č.l. 3289) uvedl, že je patrné, že emailová adresa, pod kterou byli vedeni agenti a komunikovali se zbytkem komunity, je vedená v tzv. zvláštním režimu. Agenti uváděli, že pronikli do řídicího mechanismu jejich komunity, ale toto dokazuje, že v době jejich zadržení agenti rozhodně nebyli v jádru komunikace, naopak byli zařazeni ve zvláštním režimu, tedy ve skupině, o které byly hodnověrné pochybnosti.

Obž. Martin I. v př. řízení uvedl, že za vším stáli policejní agenti, ti ho nabádali ke spáchání popsaného skutku a zařizovali veškerý materiál, vybrali místo určení i směsi do lahví. Obž. Š. o ničem nevěděla, nebyla členkou žádné skupiny a nevědomky a bezdůvodně je stíhána. On sám není členem žádné skupiny označené v usnesení o zahájení tr. stíhání, její aktivity nevnímá pozitivně, nemá potřebu ubližovat lidem.

U hl. líčení využil svého práva a k věci nevypovídal, pouze se vyjádřil, že s agenty se seznámil až v bytě obž. P. na přelomu července a srpna 2014, na xxx si jich nevšímal, pouze pozdravil agenta P. Všiml si, že jsou podezřelí, ještě před tím, než ho obž. S. upozornil na to, že se kolem nich pohybují agenti. Na tomto podezření se později shodli a dospěli ke stejnému závěru, že se jedná o policejní provokatéry. Podezření u něj vzbudili hlavně tím, že jim sami předložili fotografii, na níž byli vyfoceni před kamerami hlídanou bránou vazební věznice Praha–Ruzyně, čímž je zřejmě chtěli ohromit, stejně jako násilnickými videi, kterými se chlubili, co všechno už mají za sebou. Před příchodem agentů mezi ně neslyšel žádné násilnické návrhy nebo obecně návrhy tohoto typu ani od obž. S. ani od kohokoli jiného. Agenti se s nimi odmítali účastnit víkendových akcí, proto si z nich dělali legraci, že jezdí

sepisovat hlášení, nebo něco v tom smyslu. Účast na veřejných akcích odmítali s tím, že se raději účastní radikálnějších akcí, přičemž agent R. řekl, že vylepováním plakátů se nic nezmění, proto je třeba dělat tvrdší akce. Když tohle slyšeli, tak se s obž. S. shodli, že to je divné a že takové návrhy jsou mimo jejich myšlení. Dohodli se, že tuto jejich hru budou hrát, aby nedostali do problémů další mladé lidi, kdyby je k tomu nějak přemluvili. Krátce poté, co se mezi nimi agenti objevili, si začínal všímat, že ho sledují, a věděl o tom i obž. S., který to viděl stejně. To je opět uvedlo v podezření, že jsou to policejní provokatéři, a řekli holkám, ať s nimi v žádném případě nejsou o samotě, nemluví s nimi a drží se od nich dál. Dělal vše proto, aby je nachytl při porušení zákona a provokaci k trestné činnosti. Čekal, že se musí každou chvilku odhalit, protože policie nějak musí reagovat. Veškeré nápady na radikální akce a myšlenky přicházely vždy od agentů, když se někam jelo, tak agenti zařizovali komponenty, vybírali místa, trasy, zajistili dopravu a veškeré věci, které byly potřeba. Teroristický útok ani jiný násilný čin nikdy nikdo nechtěl provést. Ve smyslu podané obžaloby se cítí nevinný, je postavena konstruktivně, polopravdivě. Případ byl vykonstruován a zorganizován dvěma agenty provokatéry a nejspíš jejich nadřízeným pouze z důvodu anarchistických aktivit, které v žádném případě nelze řadit pod terorismus a jakkoli to s ním spojovat.

K provedeným důkazům se obž. I. vyjádřil takto:

K usnesení o zahájení tr. stíhání (č.l. 35-38) uvedl, že když obž. S. konstruuje jako iniciátora, organizátora, tak znalecké posudky z psychologie a psychiatrie jednoznačně u obž. S. i u něj samotného vyvrací jakékoli agresivní chování.

K odbornému vyjádření ohledně SRB (č.l. 162-171) uvedl, že neexistuje žádný důkaz o tom, že by na ně byli napojeni nebo že by byli mezinárodně napojeni. Dosud nevěděl, že vůbec existují nějaké mezinárodní organizace.

K rozhodnutí Vrchního soudu v Praze o použití agentů (č.l. 1070-1072) uvedl, že to celé považuje za absurdní a fantazii, nikdo není členem žádné SRB, nepotvrdily se žádné mezinárodní kontakty.

K záznamu ze sledování z 19.2.2015, 20.4.2015 (CD č.l. 1788) uvedl, že nechápe, co ta videa mají znamenat. Nepopírá, že na těch místech byl, ale ta situace a okolnosti se staly trochu jinak, např. u toho zakopání agent R. jako jediný označil to místo, kde se následně zakopaly ty barely.

K záznamu ze sledování z 4.2.2015 (CD č.l. 1947, přepis č.l. 1941-1946) uvedl, že zde agent opět apeluje, že se mají soustředit čistě na ten vlak.

K záznamu ze sledování z 19.2.2015 (CD č.l. 1960, přepis č.l. 1954-1959) uvedl, že na nahrávce je zjevné, že agent určuje místo zakopání lahví, a to na stopě xxx, a v pasáži xxx je slyšet, že agent iniciativně radí ohledně plánování trasy, kdy při té obhlídce místa vlastně utíkal na kraj lesa a označoval tam cestu směrem od xxx. Na stopě xxx obžalovaný jasně upozorňuje agenty na to, že nikdo další není potřeba, protože oni říkají, že chtějí více lidí. Navíc obžalovaný vyjadřuje obavy, že by na tom vlaku mohla jet munice, strojvedoucí a jiné osoby, a agent na jeho obavy se smíchem a zcela v klidu konstatoval, že oni budou schovaní.

K protokolu o sledování osob ze dne 20.4.2015 (č.l. 2007-2033) uvedl, že co se týká zakopání demizoňů, tak to místo označil agent R., ne on, jak ve své výpovědi agent tvrdí. Následně

agent R. vykopal díru u kamenné zdi, potom ho zaúkoloval, aby očistil lahve od DNA a od různých otisků, a ať mu ty demižony podá, poté je sám zahrabal, označil to klackem a tím to skončilo. V žádném případě nebyly udělány tak, aby se bezprostředně použily. Agent R. se ho zeptal, jestli tak ty demižony zhotoví, a on mu jednoznačně říkal, že ne.

Ke komuniké SRB (č.l. 2576-2577) uvedl, že ten den, kdy se to stalo, byl ve vazbě a neměl možnost někomu říkat, aby to šel udělat, nemá s tím nic společného, nikomu nic nenařizoval.

Obž. Alexandra Š. v př. řízení popřela spáchání stíhané trestné činnosti, vše vyprovokovali policejní agenti. Není členkou aliance anarchistických militantních uskupení, označujících se jako CCF/IRF, nebyla v Síti revolučních buněk ani v afinitní skupině. Neví o tom, že by se měli domlouvat na tom, jak zaútočí na vlak, ani o tom, že by obž. S., I. a agenti něco kupovali v xxx. K událostem ze dne 20.4.2015 uvedla, že jí nikdo neříkal, že půjdou někam zakopávat lahve nebo že má zaútočit na vlak. Připustila, že pomáhala nakládat lahve do vozidla, ale neví o tom, že se měly někde zakopat, neví, co v nich bylo, nikdo jí o útoku na vlak nic neříkal, I. jí řekl, že jedou na výlet se psem, nevěděla kam. Když vystoupili z auta na jí neznámém místě, šli asi 45 minut, na nějaké lesní cestě zůstala stát se psem a agentem P., I. a agent R. někam zmizeli, myslela si, že šli na záchod, byli pryč cca 10 minut. Když se I. s agentem R. vrátili, tak společně došli k vozidlu a jeli pryč. Neví o tom, že by měli rozdělené úkoly, jí nikdo neúkoloval, nikdo jí neříkal, že má na místě hlídat. Neví, co obsahovaly lahve, žádný výrazný zápach ve vozidle necítila, nikdo jí neřekl, že se v autě vezou lahve s chemikálií.

U hl. líčení odmítla k věci vypovídat, pouze se vyjádřila, že se skupinou kolem obž. S. se seznámila, když se tam s I. z nouze přistěhovali na konci roku 2014. Bydlela v pokoji s I., který bydlení sehnal. Bydlela tam s nimi obž. P., chodil za ní její přítel obž. S. a přátelé, ona si nikoho nezvala. Bydlela tam do dubna 2015. Je vegetariánka a proti násilí, žádné násilí není cesta ani řešení. Ve dnech 21.4. - 24.4.2015 se chystala domů na Slovensko, koupila si lístek na vlak, jela navštívit rodinu a lékaře MUDr. H., zdravotní středisko xxx, a překvapuje ji, že se ve stejnou dobu podle obžaloby měla zapojit do útoku, považuje to za nesmysl. Na adrese xxx, kde bydlela, ani nevěděla, že jsou sklepní kóje. Některých schůzek v bytě xxx se zúčastnila, protože tam s I. bydlela, některé věci ji zajímaly a některé ne. Zajímala se, když říkali, že někde byla demonstrace, jak to dopadlo nebo co se dočetli o demonstracích přes internet, co bylo v TV, ale většinou na schůzkách netrávila moc času. Když ji to nebavilo, šla do svého pokoje nebo na balkón. Z nahrávek pochopila, že agenti často mluvili např. o nějaké limonádě nebo o něčem takovém, což pochopila, že je nějaký mošt, který má I. dovézt z Moravy. Až zpětně od svého obhájce zjistila, že se mělo jednat o zápalné lahve, o kterých vůbec nic neví. Několik dní poté, co se nastěhovala a potkala tu skupinu lidí, jí I. řekl, že si má dávat pozor na agenty P. a R., kteří tam někdy chodili, že jsou divní a že se s nimi nemá bavit. Moc se s nimi nepřátelila, nejčastěji se bavili o banálních věcech. Dne 20.4.2015 šla na oběd s obž. I. a oběma agenty a s jejich přítelem, což měl být nějaký právník nebo pomoc pro I., který měl finanční problémy. Na tom obědě se mluvilo o tom, jak řešit jeho finanční problémy. Nedožvěděla se v té době nic o tom, že by měla být zapojena do nějakého útoku, něco hlídat, zakopávat nebo cokoliv s tím spojeného. Po obědě šla s I. koupit lístky na vlakové nádraží Smíchov a až po návratu z nádraží jí I. s agenty řekli, jestli půjde na procházku se psem, že oni jdou taky, a to už tam stálo auto agentů. Šla s nimi, vyrazili z bytu

xxx kolem 19:00 hod., nasedli do auta, tj. oba agenti, I., ona a její pes. Nevšimla si, že by tam byly položené nějaké lahve nebo něco takového. Hlídala si svého psa. V autě byl cítit zápach po benzínu, a proto měla o svého psa strach, jestli tam není něco rozlité, aby si od něčeho neumazal nebo nezranil tlapky, ale jinak zápachu nevěnovala pozornost. Před jízdou ani po čas jízdy jí nikdo neřekl, že má mít nějaký úkol, že má něco hlídat, zakopávat, že má být zapojena do nějakého útoku. Jeli na místo, kde byla poprvé, při rekonstrukci podruhé, a až pak zjistila, že to byl xxx. Po cestě se nezávazně bavila s jedním z agentů a na jednom místě se pak xxx s jedním z agentů oddělil, myslela, že si jdou odskočit, že na ně počkají s druhým agentem. Z toho místa neviděla, co dělali nebo kam šli, bylo tam hodně stromů a bylo to dolů z kopce. Když se I. s agentem vrátili, tak nehovořili o tom, proč tam byli nebo co tam dělali. Když se pak večer vrátili domů, tak jí nikdo neřekl, proč tam byli, co tam dělali a ji to ani nezajímalo, protože se balila na další den, kdy chtěla jet domů. Není pravda, že by někdy souhlasila s tím, že se do útoku na vlak zapojí. Nikdy jí nebyly přiděleny žádné úkoly. Nevzpomíná si, že by slyšela něco o zapalování vlaku apod. Pokud to někdy někdo řekl, dělal si legraci, vážné řeči by to určitě nebyly. Za tu dobu, jak poznala obž. I. nebo lidi, co chodili na schůzky, nevěří, že by to někdo z nich chtěl skutečně udělat ani že by to agenti chtěli udělat. Celá situace jí způsobila vážné psychické problémy, ze kterých se dosud léčí.

K provedeným důkazům se obž. Š. vyjádřila takto:

K odbornému vyjádření ohledně SRB (č.l. 162-171) uvedla, že není členem ničeho, co bylo jmenováno, v životě o tom neslyšela. Proti místnímu ani jinému zřízení nebojuje ani mu jinak neodporuje.

K záznamu ze sledování z 30.1.-31.1.2015 (CD č.l. 1940, přepis č.l. 1935-1939) uvedla, že se tam zmiňuje její jméno bez její přítomnosti. Je pravda, že zůstala doma a věděla, že obž. I. jede na nějakou demonstraci, říkal, že je to legální demonstrace proti uspořádání plesu ve Vídni. Zmiňuje se tam, že měla posílat nějaké SMS nebo emaily. Jediný email, který má, je její osobní a ten používá, když rozesílá životopisy nebo si píše s rodinou. Nikomu nerozesílala šifrované SMS.

K záznamu ze sledování z 13.3.-15.3.2015 (CD č.l. 1982, přepis č.l. 1974-1981) uvedla, že se v tom záznamu poznala, je jasné, že na té demonstraci byli, ale po nikom nic neházeli, nikoho neprovokovali, vše proběhlo bez komplikací. Celou dobu se v autě probíralo bůhví co a hodně věcí z toho ani není pravda. Obž. S. se ptala, ale moc ji to nezajímalo, nebyla by schopná s tím jet do Německa překládat, německy nemluví 7 let.

Obž. Radka P. v př. řízení i u hl. líčení využila svého práva a odmítla k věci vypovídat. U hl. líčení se pouze vyjádřila, že se s agenty seznámila v červnu na xxx, věděla, že přijede někdo, koho neznají, a vždy, když se objevuje někdo nový, tak je vůči němu obž. S. podezřívavý, protože v anarchistickém hnutí se hodně řeší, že se mezi nimi pohybují lidi, kteří spolupracují s policií nebo s BIS, takže si dávají pozor, kdo má jaký úmysl. Agenti působili hodně nedůvěryhodně, protože přijeli s tím, že mají o něco zájem, nicméně se tak nechovali. Pozorovali okolí, byli stažení do sebe, působili jako někdo, kdo přišel zjišťovat informace a očihává terén, byli velmi obezřetní a většinou pozorovali z dálky a potom i předčasně odjeli. Nabyla dojmu, že něco není v pořádku, že se mohou vydávat za někoho jiného, např. v

situaci, kdy vedla skupinu lidí k vodě a jen ona matně tušila, kde to koupaliště je, opakovaně dávala najevo, že neví, kudy přesně jít, ptala se na cestu kolemjdoucích, agenti se k ničemu nevyjadřovali, a když už byli skoro u koupaliště, vytáhl agent P. mobilní telefon s navigací. Byla překvapená, že někdo má mobilní telefon a vytáhne ho po takové době. Když byli u vody, tak agenti seděli v povzdálí a pozorovali okolí, monitorovali, co se děje, evidentně se rozhlíželi, s nikým nenavazovali kontakt. Když šli od vody, tak S. říkala, že z nich nemá dobrý pocit, a on jí řekl, že se na to zaměří. Snažila se S. varovat, že s nimi v kontaktu nebudou, přišlo jí to jako nejlogičtější řešení, cítila, že něco v komunikaci neseďí. Následně jí S. vysvětlil, že ve chvíli, kdy je nechají se takto dál seznamovat s lidmi a monitorovat okolí, tak ty lidi vystavují riziku. Brala ho jako zkušenějšího, agenty potkával často, věděla, že to není tak výjimečné, v hnutí je známá věc, že lidi jsou pod policejním tlakem, aby spolupracovali, donášeli informace. Z toho důvodu souhlasila, že s nimi v kontaktu budou, a ptala se, jak to bude probíhat. S. jí řekl, že funguje klamavá informace, např. že agentům řekne do telefonu, který může být odposlouchávaný, že vykolejí vlak, a následně zjišťuje, jestli ten vlak bude odkloněn. Na tuto verzi přistoupila. Schůzky s agenty probíhaly i u ní doma, protože se tam konaly i jiné aktivistické schůzky a protože se s obž. S. mohli vídat jenom 2x týdně a takto mohli být večer co nejdříve spolu. Odmítá, že jejich byt se nazýval klubovnou, sloužil k ubytování. To, že se tam scházeli lidi, bylo sekundární, nebyla to žádná funkce bytu. Co se týká předm. jednání, uvedla, že zaslechla, že se baví o zapalování aut, ale nevybavuje si, že by slyšela zmínku o zapálení vlaku. Na druhou stranu nelze na 100% vyloučit, že ve chvíli, kdy by to zaslechla, to rovnou nevezme jako nesmysl a jednoznačnou fabulaci, protože pokud jde o ten vlak, tak jí S. vysvětloval, že jde použít ty klamné informace. Jejím cílem nebylo agenty kontrolovat, snažila se do toho nezapojovat, jen byla s agenty v kontaktu a pozorovala, jak se chovají. V tom byl mezi agenty rozdíl, P. byl v roli šikovnější, v soft věcech působil přirozeněji, zatímco R., když se ho člověk zeptal na osobní věc, tak ani neodpověděl, což ji utvrzovalo v tom, že to pravděpodobně policisté budou. Ve chvíli, kdy odešli, tak se vždy bavili vtipy, že to tak opravdu vypadá, že se tak chovají. Nedávalo jí smysl, proč by se člověk jako R. zabýval aktivismem, nezaznamenala ani žádné sociální citění, úvahy o hlubších věcech. Člověka z hnutí pozná v každodenní interakci. U nich to působilo, jako když si pro něco přišli, nenavazovali reálnější osobní vztah. Testovala to na běžných každodenních situacích, agenta P. se snažila ptát na jeho práci, protože měli na jeho imaginárním pracovišti stejnou cílovou skupinu – ohroženou mládež. Tvrdil, že pracuje ve Středisku výchovné péče, se kterým ona spolupracuje, takže mu donesla něco z pracoviště a zkoumala, jestli se přes něj opravdu někdo nakontaktuje, což se nestalo. Taky se snažila mluvit o osobních tématech, ale žádný zájem nezaznamenala. Zpětně je jasné, že to bylo rolí, která nebyla v ten moment dopracovaná. Když jí S. řekl, že agent R. bude odjíždět, tak se ho ptala, kam jede, a to znovu zůstalo bez odpovědi s tím, že dobu odjezdu posouval, a vzhledem k tomu, že to „nalepení“ na ně bylo dlouhodobé, tak riziko, že už si pro něco přišel a teď chce odejít, bylo reálnější, a její přesvědčení o tom, že to jsou policisté, bylo stále zřetelnější. I to, že na xxx má proběhnout aktivní obrana, bylo vyfabulováno jako věc, na kterou agenti mají reagovat. Do toho rozhovoru se zapojila i ona s tím, že znovu testovala reakce a snažila se něco zachytit. Nejdříve si od nich držela odstup, ale v momentě, kdy to trvalo dlouho, byla zvědavější na to, jak se potvrdí, zda to jsou policisté nebo s čím odejdou. Se S. mluvili o tom, že za agentem R. na jeho nové pracoviště určitě pojedou. Jednalo se o nějaké zahraniční

město jako Brusel, že tam udělají nečekanou návštěvu během léta, takže neměla dojem, že by se ohledně xxx mělo ještě něco odehrát. Není členkou ani sympatizantkou SRB, takové označení ji uráží, s takovou ideologií se neztotožňuje. Anarchismus pro ni znamená kritické myšlení a rozvoj lidstva nebo individuálních lidí a následně i společnosti. Ve chvíli, kdy by zaregistrovala jakékoli riziko ve smyslu, že někdo má být ohrožen, tak by nic takového neudělala a vzepřela by všechny svoje síly, aby to znemožnila. Nikdy nezaregistrovala, že to, o čem mluví, by mělo mít reálný nádech. Celou obžalobu považuje za vykonstruovanou, nepravdivou, cítí se nevinná.

K provedeným důkazům se obž. P. vyjádřila takto:

K výpovědím utajených svědků agentů xxx a xxx uvedla, že z toho, co se dozvěděla a zažila při vyšetřování, je přesvědčená, že tam prostorové odposlechy byly, ale protože by vnesly do tohoto případu světlo, tak nebylo dobré, aby to vyšlo najevo. Z prostorových odposlechlů by totiž bylo patrné, jak to skutečně bylo, jak se bavili o agentech, když odešli, což bylo podstatné, jaké byly jejich reakce, když tam agenti nebyli. Vychází z toho, že policie avizuje, že objevila skupinu, která je nebezpečná, teroristická, je to přímé ohrožení pro stát, I. a S. jsou dva lidi v republice, významní, nebezpeční, zákešní a zakonspirovaní a není logické, aby použili pouze metodu občasných schůzek s dvěma policisty, agenty, a to, co dělají oni dva zbytek času, by naprosto ignorovali a spoléhali by jen na odposlechy, místo aby využili metodu permanentního sledování. Z toho, co agent říká, že I. měl někde přespat nebo neměl a kde v ten den byl či nebyl, je jednoznačné, že oni I. ani permanentně nesledovali. Tak buď vystavili ČR enormnímu nebezpečí, nebo věděli od začátku, jak to je.

K výpovědi utajeného svědka řídicího pracovníka agentů, uvedla, že se domnívá, že v té kuchařce, kterou odnesl jeden z agentů, byly prostorové odposlechy.

K odbornému vyjádření ohledně SRB (č.l. 162-171) uvedla, že se rozhodně s těmito myšlenkami neztotožňuje, možná někde zaslechla ty zkratky, ale žádný zájem o tu činnost nebo organizace nikdy neměla.

K záznamu ze sledování z 13.3.-15.3.2015 (CD č.l. 1982, přepis č.l. 1974-1981) uvedla, že má připomínku ohledně té hospody v xxx, protože agent R. vypovídal, že se jedná o místo, kde S. s I. měli v rozhovoru zmiňovat, kdo by mohl být členem těch buněk, nebo nějak na sebe kývnout, ale to v tom záznamu vůbec není.

K záznamu ze sledování z 23.3.2015 (CD č.l. 1989, přepis č.l. 1983-1988) uvedla, že někde na začátku je napsáno, že během této diskuze byl zaznamenán i její hlas, zatímco na předposlední stránce je napsáno, že přišla až mnohem později.

K záznamu ze sledování z 31.3.2015 (CD č.l. 2006, přepis č.l. 1996-2005) uvedla, že je tam jeden moment, který si vybavuje, kdy se ptá agenta R., kam jede, a on jí neodpovídá a následně začal vysvětlovat, že odjíždí někam za prací.

Obž. Katarína Z. v př. řízení i u hl. líčení využila svého práva a odmítla k věci vypovídat. **U hl. líčení** se pouze vyjádřila, že do Prahy přišla v roce 2012 a od té doby se setkávala s obž. S. a ostatními z komunity VAP. Schůzky navštěvovala dávno před tím, než přišli agenti, řešili různé demonstrace, koncerty, akce na squatech apod. Nikdy neřešili žádné zapalování něčeho. Obž. S. poznala jako pacifistu, který by v životě na nikoho nezaútočil, je to velmi nenásilný

člověk, stejně jako ostatní z komunity VAP. Tato skupina se nazývá Hlas anarchopacifismu, nevěří, že by bylo možné posunout nebo nějak dosáhnout společenské změny násilnou cestou. V létě 2014 odcestovala z Prahy, do Prahy se vrátila na konci listopadu 2014 a na první schůzku šla začátkem prosince, kdy v bytě zaznamenala agenty, neřešila je. Když skončila schůzka a odešli, tak jí S. a ostatní řekli, že jsou to s největší pravděpodobností policisti a že to primárně řeší S. Nechodila na schůzky kvůli tomu, ale dát si s ostatními kávu. Tím, že bydlela na xxx, neměla sprchu a internet, tak mnoho času trávila v koupelně a na počítači, takže není pravda, že se hodnověrným způsobem něco dozvěděla. S ostatními členy chodila na pivo nebo na procházky, s agenty se nikdy nesetkávala, neměla k nim důvěru, a proto nepovažovala za důležité, co na schůzkách hovoří. Do doby, než jí přišla obžaloba, nevěděla, že by se někdy o nějakém vlaku vůbec bavila. Věděla, že je to hra S. a I. zjistit, zda jsou to agenti, protože tam bylo hodně náznaků. I ona hovořila o tom, že od té doby, co byli agenti na schůzkách, ji pravidelně sledují policisti od xxx na zastávku, kamkoli šla do centra a zpátky, měla za sebou jisté lidi a byla si na 100% jistá, že jsou to policisti. Když se bavili o xxx, tak dokonce při povídání o zápalných lahvích vždy hovořili jako pacifisti, S. říkal, že by si vzal život, kdyby se někomu něco stalo, že by nikdy neútočili proti osobě, a v rámci fabulace se hovořilo o tom, že by se to hodilo na prázdné auto na odlákání pozornosti. Nikdy žádnou láhev nepřipravila, nikdy nic nezakopala ani nevěděla, kde lahve byly zakopané. Při vyklizení xxx se nacházela na xxx a odešla na výzvu policie. Nebyla ani zadržena, sebrala si svoje věci a odešla. Nikdo z nich není sympatizant SRB, na schůzkách hovořili o tom, že jim to chodí emailem a zda to zveřejňovat či nikoliv, ale rozhodně s těmi činy ani s jejich vyjádřeními a komuniké nesouhlasili. V ČR nikdo nikdy nezapálil squat zápalnými lahvemi ani si to neumí představit. Žádné činy nebyly dokonané a ani nikdy dokonané být neměly. V obou skutečích se cítí být nevinná.

K provedeným důkazům se obž. Z. vyjádřila takto:

K odbornému vyjádření ohledně SRB (č.l. 162-171) uvedla, že to, co je tam uvedeno o povstaleckém anarchismu SRB, s nimi nemá nic společného. Jsou anarchopacifisti a absolutně se neztotožňují s žádnými bombami ani se zapálenými auty.

K záznamu ze sledování z 4.2.2015 (CD č.l. 1947, přepis č.l. 1941-1946) uvedla, že ta xxx se řešila už v pokročilém stádiu, rozhodně to nebyla první schůzka, už tam byl připravený nějaký plán a padlo tam několikrát, že se nikomu nic nesmí stát, což je pro ně zásadní. Ty schůzky předtím chybí, celé je to vytržené z kontextu. Zaznělo jasně, že nikomu se nemá nic stát, že by to nerozdýchali.

K záznamu ze sledování z 23.3.2015 (CD č.l. 1989, přepis č.l. 1983-1988) uvedla, že v přepisu je napsáno, že tam byla, ale ona na té schůzce nebyla.

Z výpovědi **utajeného svědka Agentu xxx, vystupujícího pod krycím jménem P.**, jehož podoba i totožnost byly utajeny podle § 102a tr. řádu, soud zjistil, že na počátku roku 2014 začal na pokyn svého nadřízeného aktivně působit v prostředí levicových extremistů a aktivistů za účelem rozkrývání radikálních organizací a jednotlivců v tomto zájmovém prostředí podle policejního zákona. V tomto prostředí se pohybovali s agentem xxx (dále jen agent R.) již v r. 2013, kdy se účastnili benefičních koncertů, demonstrací a různých oslav,

čímž si budovali vazby. S obžalovanými S., I. a P. se poprvé setkal v rámci akce xxx v červnu 2014, s dalšími obžalovanými až v průběhu svého dalšího působení v roli agenta. Důvodem, proč se v prostředí začali pohybovat na začátku r. 2014, byla komuniké, která vycházela k jednotlivým útokům na policejní vozidla, mýtnou bránu, popř. obchod s monitorovanou technikou, která byla podepsána Sítí revolučních buněk, takže byli úkolováni svým nadřízeným k větší aktivitě. Na základě toho došlo k tomu, že se objevili i na xxx, protože na stránkách volné komunity VAP vyšla prohlášení k těmto útokům. Tato prohlášení vyšla i na webu Alerta, což je web komunitního centra Atenoe, kde toto setkání probíhalo. Během setkání se s obžalovanými částečně sblížili, vyměnili si kontakty a dohodli se, že pokud by s agentem R. měli zájem na spolupráci, tak se s obž. S. mohou někdy setkat v Praze. K tomuto setkání následně došlo v polovině července 2014, kdy se setkali on, agent R. a obž. S. v areálu vysokoškolských kolejí na Strahově, kde jim obž. S. přiblížil aktivity komunity VAP, nastínil jim jejich bezpečnostní mechanismy a nabídl, že se můžou účastnit různých aktivit jako vylepování plakátů, kopírování, překlady textů, podle toho, jak uznají sami za vhodné. Zároveň je upozornil, že si je prověří, což popsal tak, že se zeptá v hnutí, jaké mají reference, jestli je někdo zná, příp. v jakých souvislostech kde byli a jestli jsou v hnutí aktivní. Zároveň řekl, že ví, že pokud by byli policisté, tak nemůžou páchat protiprávní činnost a sami by se tím prozradili do budoucna, a pokud by byli z BIS, že sice nějakou protiprávní aktivitu vyvíjet můžou, nicméně by to bylo procesně nepoužitelné. S tímto se tenkrát rozešli s tím, že se jim obž. S. následně ozve. V srpnu se obž. S. ozval agentu R. s tím, že by se mohli opět sejít a prohloubit spolupráci, že jejich prověřování dopadlo dobře. Někdy na přelomu srpna a září, když se s obž. S. sešli, tak jim nabídl, že jim ukáže klubovnu, kde se scházejí, a zavedl je do bytu jeho přítelkyně obž. P. na adrese xxx. Tam probíhaly nadále schůzky, jejichž frekvence byla 1x za týden až 10 dní, většinou ve všední dny kolem páté až půl sedmé podle toho, jak se domluvili. Obž. S. vždy nabídl termín a lidé se k tomu vyjádřili, jestli mohou nebo nemohou. V bytě se při těchto schůzkách seznámil i s obž. Š., přítelkyní obž. I., a s obž. Z.

Někdy na přelomu září a října 2014 (v př. řízení uvedl, že v průběhu září) při loučení po jedné ze schůzek, kdy byl v bytě on, agent R., obž. I. a obž. S., řekl obž. S. v chodbě u vstupních dveří obž. I. „tak to bychom kluky mohli přibrat k té naší akci“. Obž. I. na to zareagoval nechápavým výrazem a obž. S. řekl, že se jedná o ten vlak. Bylo z toho patrné, že o tom obž. S. minimálně s obž. I. již hovořil. Tenkrát se rozešli s tím, že to můžou probrat na další schůzce. Na dalších schůzkách pak tyto věci postupně byly probírány. V okamžiku, kdy se s agentem R. dozvěděli o možném plánovaném útoku na vlak, sdělili tuto skutečnost svému řídicímu pracovníkovi s tím, že byli zaúkolováni buď tyto informace potvrdit, nebo vyvrátit, zjistit příp. další osoby, které by se přímé akce účastnily, a dále rozkrývat strukturu militantní skupiny. Od 1.11.2014 ve věci vystupovali v roli agentů na základě povolení VS. Poté, co byli jako agenti nasazeni, byli dostatečným způsobem poučeni o tom, jak mají vystupovat, co nesmí dělat a jak se mají v rámci vývoje situace chovat, v rámci legendy byly dány pevné mantinely, ale ve chvíli, kdy došlo k neočekávané situaci, bylo možné legendu částečně modifikovat, ne však v zásadních věcech. Byli si vědomi toho, že nesmí být iniciátory jakéhokoliv jednání a postupovali v souladu s touto povinností. Zcela kategoricky vylučuje, že by s agentem R. iniciovali cokoliv, co se týká tohoto řízení.

Co se týká **útoku na vlak**, byly určeny dva cíle – buď vlak převážející vojenskou techniku, což bylo v rámci kampaně boje proti armádě, militarismu, žoldákům systému a státnímu zřízení v rámci 15. výročí vstoupení České republiky do NATO, a nebo (pokud by nedošlo k tomuto) vlak převážející vozidla xxx – jeden z hlavních sponzorů fotbalového mistrovství světa, což mělo být součástí kampaně proti Mistrovství světa ve fotbale v Brazílii, což už byla rozjetá kampaň v červnu 2014, kdy ještě obžalované neznali, jednalo se boj proti kapitalismu a vykořisťování obyčejných pracujících lidí. Pokud jde o útok na vojenský vlak, tak tam převažovala myšlenka symboliky. Bavili se o tom, že škoda je taky dobrá, ale symbolika daleko lepší. Pokud jde o útok na osobní automobily, tak byl projev samotný útok, nicméně byl spojován i s tím, že by měla vzniknout té firmě co největší škoda. Pokud jde o způsobení újmy na zdraví, tak ublížit člověku absolutně nebylo smyslem, v tom byl obž. S. s obž. I. za jedno, nikdy nechtěli nikomu ublížit na životě a zdraví.

Na popud obž. S. se začala připravovat první zkouška, na které se mělo vymyslet, jak budou zápalné láhve naplněny a čím, aby při vržení na vlak tyto směsi co nejdéle hořely. Na zkoušce se měl vymyslet zápalný mechanismus, aby nedošlo ke zhasnutí knotu. Tato zkouška proběhla někdy začátkem prosince 2014.

Co se týká **místa útoku**, obž. S. pověřil jeho a agenta R., jestli by nenatipovali vhodné místo mezi xxx a xxx. To s agentem R. neodmítli, trať projeli, jedno místo natipovali cca 4 km před stanicí xxx, kde byl opuštěný drážní domek a nějaký most, protože obž. S. říkal, že by bylo vhodné vyvýšené místo na svržení těch lahví. Jedná se o velmi frekventovanou trať, dvojkolejnou a elektrifikovanou. Když to místo při schůzce předestřeli obž. S., ten řekl, že to místo zná, že je to příliš blízko xxx, kde pracuje, že je to nevhodné a že on už místo vymyslel sám. Na mapě označil místo u xxx v xxx, výjezd směrem na xxx. Neví, proč S. vybral méně frekventované místo, vystupoval však tak přesvědčivě, že mu věřil, že by mohl zjistit, zda přes tu trať pojede významný vojenský vlak. Poté v rámci jedné schůzky společně s agentem R. a obž. I., protože obž. S. se toho tenkrát nezúčastnil, šli toto místo obhlédnout. Obž. I. byl z toho místa nadšený, že jsou tam fajn ústupové cesty, že trať je do zatáčky, takže než si strojuvůdce všimne, že mu hoří nějaký vagón, tak to ještě dojede pěkný kus.

Pak následovala ta **první zkouška**. Místo zkoušky natipoval on s agentem R., protože museli občas s něčím přijít, nemohli jen sedět a koukat. Úmyslně zvolili místo takticky vhodné jednak pro možnost pořizování dokumentace, a jednak bezpečné, daleko od obydlených oblastí. Jednalo se o xxx kousek za obcí xxx. Toto místo zkoušky bylo odsouhlaseno ze strany obžalovaných. Před samotnou zkouškou jeli společně všichni na nákup věcí potřebných na zkoušku, u benzinové pumpy koupili benzín, v xxx nakoupili molitany, polystyreny, rukavice. V xxx koupil obž. S. olej a po cestě ještě z kontejnerů vybrali láhve na tuto zkoušku. Hadry na knoty se vezly z bytu obž. P. Tam v tu dobu již byly nachystány nějaké láhve, ale ještě další brali po cestě z kontejnerů. Je přesvědčen, že on sám žádné lahve nepřivezl. Obž. P. při předávání lahví na zavařeniny, které si obž. S. vyžádal, říkala „pozor kluci, ať si nepopálíte ruce, packy“, takže zřejmě věděla, kam jedou a co jdou dělat. Samotná zkouška proběhla xxx tak, že zkoušeli různé směsi, xxx, xxx, a následně tyto lahve házeli o stěnu xxx a říkali si, jestli je to dobré, co je lepší a co horší. Všichni dělali všechno, role nebyly nijak rozděleny. U plnění lahví se střídali, chvíli držel láhev on a směs do toho naléval obž. I., polystyren tam také dávali všichni. Obž. S. většinou láhve zadělával knotem a utahoval, ukazoval jim, jak se to správně dělá. Ve vrhání zápalných lahví o stěnu se také vystřídali všichni. Na první

zkoušce mohli těch lahví připravit 8-9. Vše vyšlo ze vzájemné debaty, každý přišel s nějakým nápadem. Nakonec se shodli, že jako nejlepší se jevila směs s xxx. Obž. S. chvilkami vylezl na vyvýšené místo a rozhlížel se po okolí, měl s sebou i dalekohled. Zároveň během této zkoušky obž. S. vznesl otázku, jestli si uvědomují, že teď už jsou víceméně organizovaná skupina, že jim hrozí vysoké tresty. Následně zabalili věci, co tam zbyly, místo po sobě uklidili, obž. S. dbal na to, aby tam nezůstaly nedopalky od cigaret, a odjeli. Při odjezdu si ještě na místě, kde parkovalo vozidlo, obž. I. všiml dvou skleněných demižonů, které říkal, že by se jim mohli hodit na naplnění, tak je vzali s sebou. Zbylé věci ze zkoušky se následně uložili z větší části do sklepa v bytě xxx. K této zkoušce on sám neobstarával nic, pouze zaplatil nákup v xxx, protože obž. S. u sebe měl malou finanční hotovost a kartou z bezpečnostních důvodů platit nechtěl, ale následně se vyrovnali. Stejně to proběhlo i při nákupu benzínu do kanystru u benzinové pumpy, u kasy byl platit on a peníze následně vyrovnali s obž. S. a obž. I. Závěry první zkoušky vyzněly tak, že by bylo dobré zkoušku ještě jednou zopakovat z toho důvodu, že směs jako taková by asi šla, ale nestačil se vyzkoušet zápalný mechanismus, jestli ten hadrový knot nebo něco jiného, padly i návrhy na nalepenou dámskou vložku. Později obž. S. v průběhu dalších schůzek přišel s tím, že by se směs, pokud by se neiniciovala zápalným knotem na láhvi, dala zapálit šrapnelem z plynové pistole, což následně bylo vyzkoušeno během druhé uskutečněné zkoušky.

Mezitím byla ještě naplánovaná jedna **zkouška, která se neudála.** Když na ni chtěli odjet zase ve složení on, agent R., obž. S. a obž. I., tak obž. I. měl finanční problémy, a proto mu řekli, že by bylo vhodné, aby si to vyřešil. Na zkoušku tak odjel jen s agentem R. a obž. S., ale po příjezdu do lomu zjistili, že se nedaleko pohybují zemědělci, tak od zkoušky upustili. Jednalo se o totéž místo. Jediné, co během této zkoušky proběhlo, bylo to, že obž. S. si několikrát vystřelil, protože sehnal vhodné šrapnely do plynové pistole. Tím byla tato zkouška ukončena. Jednou S. vystřelil vedle toho xxx a následně odjeli cca 6 km od toho místa na pole, kde si S. vyzkoušel vystřelit ještě několikrát.

Poté následovala **zkouška někdy v dubnu,** kde došlo už i k samotnému naplnění dvou demižonů, které měly být určeny k útoku na vlak. Tato zkouška proběhla opět ve složení on, agent R., obž. S. a obž. I. s tím, že se vyzkoušel jeden demižon naplnit přibližně 3 litry směsí, zavičkovalo se to a S. s I. do víčka umístili svazek prskavek. Pak se naplněné demižony určené na útok odnesly do auta. Mezitím ještě S. vyzkoušel, jak funguje zapálení polité stěny šrapnelem z plynové pistole, což se povedlo, stěna politá hořlavinou od šrapnelu chytla. Pokoušel se zapálit směs, která se rozlila po kameni, i škrtačímí dělobuchy, ale to se nepovedlo. Úplný závěr bylo to, že S. s I. vylezli na xxx, vzali ten zkušební demižon, svrhli jej dolů, ten explodoval a udělal velkou ohnivou kouli. Při zapálení demižonu on stál dole v lomu a koukal se, S. s I. s tím demižonem stáli nahoře, I. držel demižon, S. zapálil prskavky umístěné v korkovém špuntu a I. jej hodil dolů, ten bouchl a způsobil požár. Agent R. na požádání P. toto fotil nebo natáčel na telefon, pořizoval z toho záznam. Před odjezdem ještě uklidili, aby tam nic nezbylo. Pak následovala ta zkouška s plynovou pistolí. Následně z místa odjeli na stejné místo, kde při minulé zkoušce obž. S. zkoušel střelbu z plynové pistole, a na tomto místě se naplnily dvě zápalné láhve, které měly být určeny k zakopání v prostorách usedlosti C. k následnému možnému použití při vyklízení tohoto xxx ze strany obž. S., popř. Z., možná i I. Tyto láhve připravoval konkrétně S., pomáhal mu s tím I., on taky jednu láhev při nalévání držel, aby se nezvrhla. Agent R. dělal fotografie, které obž. S. říkal, že by se

mohly použít jako instruktážní materiál pro výrobu zápalných lahví. Tyto lahve měly být připraveny k použití buď proti policistům, nebo bezpečnostní agentuře, která by vyklízení prováděla. Obž. S. udělal lahvím knoty a odvezly se do bytu xxx. Po příjezdu na tuhle adresu byly v autě naplněné dva demižony určené k útoku na vlak a lahve určené k zakopání u xxx. Když přijeli, tak S. říkal, že by nebylo vhodné teď lahve vynášet do bytu a pak zase za 4-5 hodin je nosit do auta, že bude lepší, když zůstanou ve vozidle. Nějaké zbytky ze zkoušky se zase odnesly do sklepa, zápalné láhve se odnesly do bytu. Do bytu on pak už nešel, odjel s tím, že si dohodli čas dalšího srazu ještě v ten den. S I. a S. byl agent R. Byli domluveni, že se sejdou kolem oběda na zahrádce restaurace K., kde se setkal s agentem R., I. a Š. Tito mu sdělili, že na večerní zakopání S. nemůže z rodinných či zdravotních důvodů a že rozhodl, že by s nimi měla jít Š. jako podpora hlídat. U samotného rozhodnutí, že k zakopání dojde bez obž. S., nebyl, v tu dobu byl v bytě agent R. K dotazu, kdo konkrétně rozhodl, že k zakopání demižonů dojde 20.4., uvedl, že to vyplynulo ze situace tím, že byla provedena zkouška, demižony byly nality a dle vyjádření S. nebylo žádoucí, aby byly schovávány v bytě xxx nebo ve sklepě, tak bylo stanoveno, že se demižony zakopou hned ten večer, co byly připraveny.

Na **zakopání demižonů** se setkali v podvečer, spolu s agentem R., obž. Š. a obž. I. odjel vozidlem, zaparkovali kousek od sídliště xxx a přes pole a les v xxx pak sešli na určené místo k zakopání lahví. Š. s sebou měla psa, už během cesty říkala, že ve vozidle páchne benzín, že ty láhve jsou hodně cítit. Při vykládání ty dvě láhve viděla, jednu si vzal do batohu agent R. a druhý demižon si vzal I. U nakládání demižonů do batohů byli přítomni všichni, on např. pomáhal agentu R. ho vložit do batohu. Ve vozidle zůstaly ty láhve určené na útok na xxx. Z toho místa odešli všichni čtyři společně i se psem, I. měl na zádech batoh, agent R. taky. Společně šli podchodem pod čtyřproudou silnicí a mohli jít tak 2,5 - 3 km. Nikdo trasu neurčoval, šli jako skupina, on, agent R. i obž. I. už na místě byli předtím. Společně došli až na samotné místo přímo nad ten tunel, poté I. a agent R. s batohy a lopatkou sešli dolů a on se Š. zůstal na cestě nad inkriminovaným místem. Byl domluvený i signál, kdyby se tam někdo objevil, protože místo, kde byl I. s agentem R., bylo na doslech. Neví přesně místo zakopání, protože u zakopání nebyl, ale předtím byl na obhlídce s I. a agentem R., bylo to nad xxx. Zakopávání trvalo docela dlouho, Š. ještě řekla, že jim to trvá nějak dlouho, ale že ty láhve byly velké, takže věděla, co se zakopává. To místo by byl schopen na té cestě hlídat sám, ale účast Š. byla víceméně nutná, protože bylo nutné, aby tam byli dva lidé, kteří hlídali jednu a druhou stranu cesty. Co se týká nástrojů na zakopání, tak on měl ve vozidle lopatku, která byla použita, během toho zakopávání se agentu R. ta lopatka zlomila. Když se agent R. s I. vrátili k nim na cestu, tak jinou cestou z xxx odešli zpět k vozidlu. Ze strany obž. I. ještě padl dotaz, jestli pojedou zakopat láhve na xxx, ale shodli se, že už je pozdě, že to dělat nebudou. Ty láhve k zakopání na xxx měl u sebe I. Když odjížděli na zakopání, tak se pro ně vracel do bytu obž. P., protože na ně zapomněl. Poté se vrátili, dovezli I. do bytu P. a pak asi odjel, to si přesně nevybavuje, ale do bytu už asi nešel. K dotazu, zda v okamžiku, kdy se zakopaly demižony, byl útok konkretizován a byly probírány předpoklady nebo záměr, co se bude dít dál, uvedl, že čas, kdy by k útoku mělo dojít, konkretizován nebyl, protože to bylo dáno tak, že až nějaký vlak pojedje, tak by se to zrealizovalo. Pokud by nejel vlak s vojenskou technikou, tak dle slov obž. S. vlaky s vozidly jezdily dost často. Dále tam byla taktická myšlenka v tom, že obž. S. říkal, že lidé, kteří zakopávali ty demižony, už by se na to místo neměli vracet, z čehož vyplynulo, že shoz jako takový by asi měl uskutečnit s obž. S. on, a

obž. I. s agentem R. by byli určeni k příp. zažehnutí směsi z plynové pistole. O konkrétním vlaku, který pojedí v konkrétní den a hodinu, se nemluvílo, padla zmínka o vlaku na vojenská cvičení xxx. Mluvílo se o tom, že pokud by nejel vlak s vojenskou technikou, tak by se cílem toho útoku stal vlak s vozidly. O konkrétním vlaku říkal obž. S., že to dokáže rámcově zjistit vzhledem ke své pracovní pozici, že neví přesně hodinu, ale ze své zkušenosti by mohl říct, že v tomto období třeba 2 dnů je velká šance, že takový vlak pojedí. S. také uváděl, že dokáže podle řazení vlaků odhadnout, jestli to bude vlak zájmový nebo ne. K dotazu, jak měli ty demižony při následném příp. pokračování v jednání najít, uvedl, že to přímo neprobírali, o tom by se ještě poradili. Měli je tam nějaký čas nechat a až by byl vhodný okamžik, tak by se asi šlo na místo. Úplně v prvopočátcích plánování této věci to mělo být tak, že dva lidé by byli určeni na shoz a dva lidé by jim dali dopředu zprávu, že ten vlak se blíží, protože v těch místech nebylo vidět, že jede přes most přes xxx, ale vyvstal problém s tím, jakým způsobem tuto informaci přenést, protože komunikace přes mobilní telefony je odsuzována jako velmi nebezpečná a riskantní, to samé i vysílačky, takže nakonec podoba toho, jak budou v závěru rozdělení, byla ta, že dva lidi budou určeni na shoz a dva lidi ve směru jízdy vlaku k příp. záložnímu zážehu. Neví, co se s těmi připravenými láhvemi stalo, na samotné místo se nevracel. Řídícímu pracovníkovi předal agent R., který byl konkrétně na tom místě, informaci, kde to je zakopané. Termín akce byl stále posouván, původně měl být do konce roku, než napadne sníh, ale vzhledem k tomu, že neproběhla první zkouška, tak nemohl být zrealizován. Odvíjelo se to také od pohybu vlaků, obž. S. např. na jedné schůzce říkal „chlapci, začínají nám jezdit ty vlaky, měli bychom s tím něco udělat“. To, že následující měsíc začala dlouhodobá výluka, kdy po dané trati nejezdily několik měsíců žádné vlaky, zjistil on i obž. S., až když se začal řešit tento případ.

Co se týká xxx, tak o tomto tématu se začalo hovořit někdy na konci nebo v polovině března, s danou informací přišla obž. Z., která byla vůdčí osobností kolektivu squatterů na usedlosti xxx. Plánovala se podpora, která by byla projevena ze strany VAP squaterům, spočívající v tom, že by se poblíž xxx zakopaly zápalné láhve, které by při následném vyklízení této usedlosti byly použity proti policejním vozidlům nebo vozidlům bezpečnostní agentury, která by tuto usedlost vyklízela. Cílem nebylo někoho zranit nebo zabít, možnost, že by k tomu došlo, byla nazývána velkým „průserem“, snažili se dělat vše pro to, aby se nikomu nic nestalo. Záměrem určitě nebylo někoho ohrozit na životě nebo zdraví. Nicméně myšlenka toho, že by se mohlo někomu ublížit, tam byla, protože obž. S. pronesl, že pokud by v tom vozidle byli lidé, tak je fajn to házet na zadní část vozu, aby stačili vystoupit. Byl přítomen plánování této akce, probíralo se to asi na dvou schůzkách, stoprocentně tomu byla přítomna obž. Z. jakožto zástupce C., byl tam obž. S., on, agent R. a další osoby neví. Z. se k tomuto nápadu stavěla kladně, při jedné ze schůzek, kdy si obž. S. stěžoval, že ještě ty „limonády“ nestačili nalít, říkala, že na xxx je lahví dost a že kdyby I. měl čas, že klidně koupí benzín a spolu tyto láhve můžou připravit. K tomu nakonec nedošlo, protože láhve připravili během té druhé zkoušky v lomu, když se připravovaly demižony na vlak. Předmětné láhve byly v rámci té druhé zkoušky přineseny ze sklepa bytu obž. P. V tomto případě láhve připravoval S. a pomáhal mu při tom I., zároveň S. požádal agenta R., aby přípravu zadokumentoval a vyfotil pro příp. další využití pro instruktáž, jak správně připravit zápalnou láhev. Neví, zda se policie podílela na opatření těch lahví, on osobně láhve neopatřoval, myslí si, že to bylo ještě z první zkoušky. Zprostředkovaně ví, že poté, co manipulovali s těmi láhvemi, je obž. S.

v bytě xxx důkladně omýval. Zakopal je obž. S. sám, on u toho nebyl. Když jim říkal, že je tam zakopal, tak se zmínil, že to vyfotil, že to pošle do emailu pro případ, že by to někdo měl použít v duchu, ve kterém bylo domluveno. V emailu to ale neviděl.

O poměru látek při přípravě hořlavých směsí nerozhodoval nikdo, byla to metoda pokus – omyl, takže od oka. Vyráběli to všichni, stejně jako všichni prováděli ty zkoušky. Nejdříve byla naplněna láhev kombinace xxx a ta byla vyzkoušena. Pak byla namíchána jiná láhev jako třeba xxx či xxx, a ta se vyzkoušela. Směs, která nakonec byla obsahem lahví zakopaných u xxx i demižonů zakopaných u tunelu, byla výstupem toho, co nejlépe fungovalo při zkouškách. Nejvíce se jim zamlouvala směs xxx, xxx a asi xxx, přesné poměry se nikde nezaznamenávaly. V demižonech a lahvích pro xxx nemohla být směs úplně stejná, protože každá lahev se míchala zvlášť. Jednotlivé součásti směsi byly stejné, lišily se jen poměry, ale určitě ne významně. Výsledná směs se jim nejvíce líbila, protože nejlépe ulpívala na povrchu a dlouho hořela. Zkoušely se i zápalné mechanismy, během 1. zkoušky se zkoušely zápalné lahve s knotem z hadru a během 2. zkoušky se vyzkoušela jen ta jedna velká s prskavkami. Demižon v případě shoení na vlak měl být zapálen svazkem prskavek, který byl zapíchnut do špuntu demižonu. Zakopány byly jen demižony, které byly normálně zavíčkované.

Pokud jde o **schůzky** v bytě obž. P., tak na nich se hovořilo o akcích, bylo jich mnoho, začaly v srpnu 2014 a poslední proběhla na konci dubna 2015. Délka schůzek se lišila, průměrně trvaly 2,5 - 3 hodiny, někdy se protáhly i na 4-5 hodin. V několika případech těchto debat byla přítomna obž. P. i obž. Š. a obž. Z. P. a Š. v bytě bydlely, takže se tam pohybovaly a v místnosti s nimi několikrát při těchto debatách seděly. Z. na schůzky chodila velmi často. Ani jedna z nich se k tomu nevyjadřovala ani kladně ani záporně, nikdy se do debaty o těchto věcech nezapojovaly. Jediné aktivní jednání bylo u obž. P., když jim dávala ty sklenice na první zkoušku, u obž. Š., když komentovala to zakopání lahví, a u obž. Z., když se nabídla, že na xxx je lahví dost, že s I. koupí benzín a ty láhve není problém připravit. V průběhu schůzek chodili do bytu i jiné osoby, třeba na pozdější dobu mezi 21:00–21:30 domluvil S. schůzku s dalšími lidmi z volné komunity VAP, ale s těmi se na téma předm. útoků nebavilo. Schůzky s agenty probíhaly dříve než schůzky s ostatními, s tím přišel S. a jako důvod uvedl, že proberou věci okolo vlaku. Komunikaci zajišťoval agent R. emailem, on sám email moc nevyužíval, mohl napsat tak dvě zprávy. Fungovalo to tak, že S., pokud chtěl něco napsat agentu R., poslal mu přes SMS xxx, což znamenalo, že má něco důležitého v emailové schránce, agent R. si to přečetl a pak na to mohl reagovat. Těchto znaků typu xxx byla celá řada od „xxx“, „xxx“, „xxx“, a tuto tabulku S. jemu a agentu R. předal, aby ji měli k dispozici. Telefonování bylo velmi omezeno, pouze výjimečně, a pokud šlo o banální věci. S obž. I. hovořil přes telefon, ale dohadovali si jen čas a místo setkání. Pokud šlo o závažnější věci a muselo by se komunikovat přes telefon, tak platilo pravidlo, že se xxx a xxx, což se měnilo. Byl také založen jeden email přímo k samotnému útoku na vlak, to byla jakoby xxx, kdy se emaily neodesílaly, ale pouze člověk zprávu xxx, xxx ji uložil a ten další by si pak otevřel xxx, ke kterému xxx, přečetl by si to a zároveň by do té xxx napsal reakci, aby se věci neodesílaly. Tento email ale v rámci té přípravy nebyl využit. Dále platilo pravidlo, že na schůzkách zůstaly mobilní telefony v chodbě, vyndala se baterie a nechaly se tam ležet. Zapínaly se až po schůzce. Pokud se jelo na akci, demonstraci, tak se braly čisté SIM karty, které nebyly používány. S. vyprávěl, že pokud by se šlo na přímou akci, je vhodné svůj mobil nechat doma nebo někomu známému, který s ním půjde na druhý konec Prahy či republiky a

tam z něj skuteční SMS komunikaci, aby příp. policie věděla, že telefon byl v tu dobu na jiném místě. Záleželo ale na typu akce, např. na koncertě v xxx si telefony normálně zapnuté nechali. Pokud se jednalo o výlep plakátů proti xxx na Smíchovském nádraží, tak tam si telefon mohl nechat nebo ho nechal v autě, ale rozhodně byl vypnutý. Záleželo asi na každém, nebylo to striktně dáno.

S obžalovanými se jinak než pracovně nescházel, vše probíhalo v rámci legendy. Služební motorové vozidlo měl k dispozici on. K dotazu, zda se někdy hovořilo o nebezpečí, jaké hrozí účastníkům takových akcí, a to i těch soft akcí, příp. o tom, co by obžalovaní dělali v případě odhalení, uvedl, že ano, jednak v případě cesty do xxx hovořili o tom, že pokud by je policie zatkla, že jsou lidé, kteří by jim poskytli jak právní tak finanční podporu, nic konkrétního nepadlo. Pokud jde o to, co by se stalo, kdyby je chytili v rámci příprav útoku na vlak nebo příprav k útoku na xxx, tak i o tom se hovořilo, S. říkal, že tam hrozí vysoké tresty, na to reagoval I., který řekl, že by tady na vysoký trest nečekal a před tr. stíháním by utekl, a S. na to řekl, že I. to má jednoduché, protože je mladý, ale on má rodinu a utéct pro něj není tak lehké. Sám I. mluvil o tom, že má dobré vazby na squaty v xxx. Je všeobecně známo, že finanční krytí a konkrétní místo není absolutně důležité, protože na základě sbírek a benefičních koncertů jsou lidé blízcí těmto lidem schopni vybrat nemalé prostředky, oni navíc vystačí s velmi málo penězi a mohou cestovat po Evropě od squatu ke squatu.

Pokud jde o **vztahy obžalovaných**, tak S. měl vztah s P., I. se Š., ty vnímal sice jako jejich přítelkyně, ale obě rozhodně měly povědomí o hnutí. Š. se aktivně vyjadřovala v otázkách ochrany zvířat, P. zase znala spoustu lidí z hnutí, rozhodně to nebyla pouze přítelkyně, která by se o hnutí nezajímala, i když se S. nesdílela tak radikální politické názory. Š. se projevovala spíše v obecné rovině. Vůdčím prvkem skupiny byl jednoznačně obž. S., přezdívali ho „xxx, protože působil jako xxx, nemělo to nic společného s jeho věkem. Obž. I. vystupoval v roli podřízeného, který se dokázal pro všechno nadchnout, byl sice všehoschopný, ale vůdčí a řídicí osobností byl S. O legendě o svém civilním životě se bavil s P., protože měli obdobný obor, říkal, že pracuje jako vychovatel a učitel, ona pracovala v organizaci xxx, která má obdobnou náplň práce. Nejednou byl na tuto legendu své práce dotazován i ze strany obž. S. P. nemohla mít pochybnosti o tom, že říká pravdu, protože se shodli i na některých osobách, které oba znají z oboru. I. se v minulosti pohyboval v hnutí Antifa, mezi členy anarchokomunistické alternativy a měl vazby i na levicové radikály v xxx, tyto kontakty na základě pokynů obž. S. udržoval, stejně jako v anarchokomunistické alianci. I S. hovořil o cestách do zahraničí, říkal, že jede do Itálie odvézt nějaké peníze v rámci solidární akce, pak měl jet do Německa, kam chtěl vzít Š., aby mu překládala, a pak se zúčastnil nějakého campu na Slovensku, který se měl týkat prováděných přímých akcí, kde se měl setkat s různými radikály z Evropy, potom říkal, že to bylo přínosné a dobré. Z. zase hovořila o cestách do Španělska. Hovořilo se o tom, že v případě ohrožení je dobré mít takové kontakty pro příp. útěk a úkryt a že by bylo i vhodné koupit nějaký objekt v ČR pro případ potřeby zahraničních anarchistů, kteří by se potřebovali schovat. Na schůzkách se mluvílo i o člancích nebo o informacích získaných z tohoto prostředí v Evropě nebo o tom, co je na webových stránkách obž. S. zveřejňováno, konkrétně S. požádal agenta R. o to, jestli by byl schopen překládat určité články převzaté ze zahraničních webových stránek, jako jsou xxx a dalších, které by se prezentovaly v ČR na stránkách volné komunity VAP nebo na stránkách ABC (anarchy black cross – organizace na podporu vězňů anarchistů). S obžalovanými

byli ve dvou případech v zahraničí, jednou v Bratislavě, kde se zúčastnili demonstrace proti pochodu pravicových radikálů, a pak se chtěli zúčastnit akce ve Vídni, kam jeli na demonstraci namířenou proti účastníkům Puršábského plesu. Do Vídně sice dojeli, ale na okruhu Vídně je zastavila rakouská policie, došlo ke kontrole dokladů a k prohlídce vozidla, kde byly nalezeny nějaké materiály, které vezl S., jednalo se o tiskoviny, propozice od rakouských partnerů obž. S., kteří organizovali tyto demonstrace, zároveň S. měl s sebou dělobuchy, což rakouská policie zjistila, ve vozidle byl nalezen i boxer obž. I. a nějaký slzotvorný prostředek, takže byli z těchto důvodů zadrženi. Samotné demonstrace se nezúčastnili, protože tu dobu strávili v cele předběžného zadržení.

Z jednání obžalovaných S., I., potažmo i Š. nikdy neměl dojem, že by celý útok na vlak byl žert, fabulace, zkouška jeho osoby, příp. agenta. Myslí, že by obžalovaní dokázali ten útok provést i sami bez nich, a pokud by to neudělali s nimi, tak by to udělali s někým jiným. Postupem času mezi nimi vznikla velká důvěra, S. o tom vždy hovořil s velkým nadšením. Nerozumí ale tomu, proč do toho S. na poslední chvíli zatáhl Š. K dotazu, zda plnil pokyny obžalovaných, uvedl, že to v afinitivní skupině nefunguje tak, že někdo řekne „musíš tohle udělat“, ale vždy je to v diskusi. Nicméně pokud S. řekl, že by bylo vhodné něco udělat, tak to neřešili a víceméně to udělali. Ze strany obž. S. slyšel narážku na to, že je od policie, ale takové narážky dělal S. i na své nejbližší včetně I. a další, co tam chodili na schůzky, takže u něj je to tradiční. Rozhodně to nevybočovalo z rámce a nebylo to ve větší míře než u ostatních. Není pravda, že celou dobu podléhalo veškeré jednání obžalovaných pouze iniciativě agentů, on žádné aktivní a iniciativní kroky v celé přípravě nečinil. Popřel, že by hovořil o tom, že musí kolem května někam odjet, ale od R. to slyšel, v rámci jeho legendy bylo, že by koncem prázdnin nebo během nich měl pravděpodobně odjet do zahraničí, zároveň ale padlo i to, že to není jisté. K dotazu, zda někdy pronesl nebo napsal do komunikačního emailu „co bude s tou naší věcí“ nebo „přešlapování na místě mě nebaví a je potřeba radikální akce“, uvedl, že neměl na starost komunikaci přes email, takže tam nic nepsal. Nevzpomíná si, že by na nějaké schůzce od něj nebo agenta R. zazněla otázka „Co provedeme s tou naší mašinkou, odpískáme to nebo...“. V době, kdy ještě nebyly lahve na xxx připraveny, a S. říkal, že hrozí, že xxx bude vyklizena každou chvíli, tak řekl, že není problém, aby kanystr s benzínem popř. petka s benzínem mohla být u něj ve vozidle.

Pokud jde o plánování jiných akcí, tak šlo zejm. o akce kampaně proti spol. xxx, konkrétně se mělo jednat o útok, který bude proveden na zaparkovanou stavební techniku před tímto rozestavěným komplexem, nějaký nákladní automobil. Tato akce nebyla realizována, protože jako agenti postavili určité omezení, aby k tomu nedošlo, v několika případech řekli, že zrovna ten termín nemůžou. Dalšíh akcí, které byly spíše probírány než konkrétně plánovány, bylo vícero, od útoku na xxx, který využívá xxx. Obž. S. hovořil o tom, jak se to dá udělat, že půjde jeden člověk, že to tam xxx, a pak půjde další, který tam xxx, a xxx, takže pak by se ten skutek těžko prokazoval, protože on by tam xxx, ale přitom to xxx. V rámci předvánoční kampaně se mělo jednat o xxx, konkrétně xxx a xxx s tím, že xxx a došlo by k xxx a ke škodě firmám. K útokům měly být použity určité zápalné systémy. Jednou za ním a agentem R. přišel obž. I. s tím, že dostal seznam součástek na sestavení časovače, který by dokázal iniciovat směs s hořlavinou, že by to bylo mnohem bezpečnější a lepší než být přímo na místě a zapalovat to tam sám. Tato informace byla také předána řídicímu pracovníku. S. v několika případech naznačil, že se zúčastnil nějaké akce nebo že už je v něčem namočený, a

proto nemůže chystat něco jiného. Pokud se týká I., u něj to nebylo tak, že by o něčem vyprávěl, ale když došlo k zahoření vozidla na xxx, tak oba inkriminované večery se I. v jednom případě vymluvil, že musí odejít za kamarády, a pak z jeho slov a ze slov Š. vyplynulo, že se vrátil až ráno, a v druhém případě také celou noc nebyl doma. V druhém případě se jednalo o to, že součástí zaúkolování bylo zjistit i vazby obžalovaných na moravskou část levicových extrémistů, a jednou na dotaz agenta R., zda nezná nějaké spolehlivé lidi na Moravě, I. řekl, že tam zná dobré prověřené lidi, se kterými už má něco za sebou nebo že spolu už něco provedli.

O SRB se mnoho nemluvalo, ale ohledně příslušnosti obžalovaných k SRB vycházel z obdobného způsobu provedení útoku na vlak jako u SRB. Primárním cílem agentů nebylo zjistit, jestli se tyto osoby podílely na činnosti SRB, protože při setkání na xxx nic takového ani vyplynout nemohlo. Počátkem r. 2014 došlo k prezentaci konkrétních prohlášení k jednotlivým útokům a na základě tohoto byli zaúkolováni aktivnější činností v prostředí za účelem získání informací k SRB. Jednalo se o to zjistit konkrétní osoby, které páchaly tyto útoky, a až postupem času z této věci vyplynulo to, co je projednáváno. Důkaz pro to, že některý z obžalovaných patří do SRB, nemá.

Co se týká **výstupů z jeho činnosti**, tak audiozáznamy pořizovali, záleželo na operativní situaci nebo bezpečnostních možnostech, takže některé schůzky z bytu zaznamenány nebyly. Stalo se asi ve dvou či třech případech, že využito nebylo, jednou nefungovalo, a stalo se i to, že došly baterky. V případě pořizovaných audionahrávek bylo celé audiozařízení včetně paměťové karty bezprostředně předáváno řídícímu pracovníkovi, oni sami je neposlouchali. Další informace ze schůzek byly předávány ústně. Žádné protokoly nesepisoval, na základě jeho informací byly výstupy sepisovány jinou osobou. Většinou to zařízení měl u sebe buď on, nebo agent R. Pokud se jednalo o zkoušku, tak měli dvě zařízení, jedno v autě a druhé u sebe. Jejich činnost před tím, než byli na základě rozhodnutí VS v Praze ustanoveni do rolí agentů, byla v průběhu r. 2013 monitorovací, šlo o udržování vazeb a povědomí, že je někdo někde viděl, nejednalo se o aktivní činnost. V té době informovali svého nadřízeného po každé schůzce o tom, co proběhlo, s kým se potkali a o všech informacích, které získali, jejich nadřízený je i úkoloval. V průběhu monitoringu nebyl vybaven žádným monitorovacím zařízením, na počáteční schůzky byli vybaveni zabezpečovací technikou, která audiozáznam pouze přenášela, ale nezaznamenávala. Bylo to z bezpečnostních důvodů, než vznikla důvěra. Dál už existují pouze nahrávky z doby, kdy byli ustanoveni agenti (v př. řízení však na dotaz, zda se pořizovaly nějaké nahrávky před 1.11.2014, uvedl, že ano, nebylo to na každé schůzce, ale podle toho, jak situace dovolovala). V rámci své skryté identity pořizovali fotografie a agent R. natáčel video na xxx, kde byly vylepovány plakáty v rámci kampaně proti firmě xxx. Tyto záznamy poté poskytli obž. S. V rámci své činnosti dostali od obž. S. brožury z edice Černé internacionály s tím, že jsou v nich zajímavé myšlenky, ať si je přečtou, ale nešíří dál, na samotné brožure bylo napsáno „neveřejné“. Ten materiál byl předán řídícímu pracovníkovi a pak se to asi vrátilo agentu R., ale zda to bylo vráceno S., netuší. V bytě obž. P. se nacházely materiály související s anarchistickým hnutím, i v pokoji, který obýval I. se Š. byly různé brožury s anarchistickou tematikou, butony a další předměty.

K předestřenému rozhodnutí Vrchního soudu v Praze na č.l. 1071 a k dotazu, zda jeho hlášení obsahovalo něco takového, co je tam uvedeno, vypověděl, že v tu chvíli neměli důkazy, že jsou součástí SRB, nicméně takových skupin funguje více. Když došlo k útokům na mýtné

brány, tak to bylo podepsáno „rozhněvaná brigáda“, akorát modus operandi je hodně podobný, takže i když neměli důkazy, že jsou součástí SRB, byli afinitní skupinou, která se ve svém prohlášení mohla nazývat jakkoliv. O počtu šesti lidí, o supportu, hovořil obž. S., že by se to navýšilo o dva lidi. Když je v usnesení napsáno, že už ji zformoval, neznamená to, že by se nemohla rozšířit. Co se týče motivace, neví, jestli měli obžalovaní v úmyslu poškodit obranyschopnost ČR, nicméně útočit na ústavní zřízení ČR zřejmě ano v případě útoku na vlak s vojenskou technikou. Neví, jak obžalovaní předjímalí, že bude ústavní zřízení ovlivněno.

K předsetřenému vyhodnocení činnosti agentů na č.l. 1106 uvedl, že diskuze na strukturu SRB opravdu proběhla v Bratislavě v restauraci, hovořil o tom obž. S. Neví, zda měl u sebe při výjezdu do Bratislavy nahrávací zařízení k pořizování audiozáznamu. Pokud by ho měli, tak by nahrávku předali. Schůzky s řídicím pracovníkem probíhaly vždy po každé schůzce. Naposledy se sešli někdy kolem realizace, datum už neví.

Z výpovědi utajeného svědka Agent xxx, vystupujícího pod krycím jménem R., jehož podoba i totožnost byly utajeny podle § 102a tr. řádu, soud zjistil, že někdy počátkem roku 2014 dostali od řídicího pracovníka pokyn, že se mají intenzivněji zabývat levicovým uskupením, které se pohybovalo v části Prahy a v Severních Čechách. Cílem monitoringu a intenzivní práce bylo zjistit informace ke skutkům, osobám a dalším skutečnostem, které se týkaly počátečních útoků SRB na automobily policie a další objekty. Vzhledem k informacím, které sbírali, a pohybovali se na dané scéně, se dostali někdy v červnu na xxx, při nichž se seznámili s obžalovanými S., P. a I. Slavnosti byly organizovány Lukášem B. a jeho kolektivem, s ním byli agenti v kontaktu, a S. a I. se s ním přátelili. Během těch xxx probírali jak politickou situaci v zemi, tak další témata, která tuto scénu v danou dobu zajímala. Diskuze vedl především S. Po ukončení této akce se dohodli, pokud bude zájem o oboustrannou spolupráci nebo další kamarádství, že se sejdou. Předal S. své telefonní číslo s tím, že pokud bude chtít, ať se ozve. Asi za 14 dní nebo tři týdny došla SMS, že by se mohli potkat. Setkali se na xxx a tam obž. S. nastínil, co je komunita VAP zač, čím se zabývá, jestli by je to zajímalo nebo ne, a agenti souhlasili se spoluprací. S. mluvil o prověrkách a kontrolách osob, že je zlá doba, mohl by být někde konfident, agent nebo někdo z BIS a že dojde k jejich prověření. On i agent P. s tím souhlasili. Pak se rozešli a za dalších asi 14 dní došla zpráva o tom, že se zase potkají na tom samém místě. Tam se znova sešli, S. řekl, že předběžná kontrola jejich totožnosti proběhla dobře, a že i kdyby byli náhodou policisti, tak by se na ně všechno hodilo, v hnutí VAP to takto chodí. Řekl jim, že pokud mají zájem, tak se můžou dál bavit. Oni s tím souhlasili, ještě chvíli poseděli na xxx a pak S. sám nabídl, že je zavede do jejich „klubovny“. Jednalo se o byt obž. P. a první schůzku v tomto bytě. Potom se začali scházet a v rámci nějakého prověření, které probíhalo v dané skupině, jim přišel email s demonstrací nebo jestli se chtějí do něčeho zapojit s vylepováním letáků atd. s tím, že vždy jim bylo nastíněno, že stále probíhá jejich prověrka.

K útoku na vlak uvedl, že někdy v půlce září při odchodu ze schůzky S. a I. stáli v chodbě, agent P. byl přímo u nich a S. řekl směrem na I. a agenta P. „kluky bychom mohli přibrat k té akci s vlakem“. Vzhledem k tomu, že on už byl ve vstupních dveřích, tak se otočil a zeptal se, o co jde, a S. nebo I. řekl, že to proberou jindy. Na následné schůzce se bavili o tom, co tím mysleli, a S. o tom zatím nechtěl moc mluvit, že se ještě neznají, že důvěra není stoprocentní,

že se jedná o větší akce, jestli by do nich šli. Oni opětovali jeho obavy, že je vlastně také neznají a neví, do čeho by je mohli namočit, a tak se vzájemná soudružnost prohloubila. Někdy koncem září, začátkem října už S. nastínil, že by se mělo jednat o útok na železniční vlak. V prvopočátku nebylo jasné, jestli se bude jednat o dvě akce nebo o jednu, byly tam dvě varianty - útok na zn. xxx a útok na vojenský vlak. Dál se to usměřovalo tím, že se blížilo výročí 15 let vstupu ČR do NATO, a tak to směřovalo k vojenskému vlaku s tím, že celý samotný útok měl být výzva pro další, mělo to být upoutání pozornosti, vzdmutí celého hnutí, ukázání jeho síly. Cílem byl primárně nákladní železniční vlak přepravující vojenskou techniku, a to zejm. z důvodu symboliky boje proti státu, kapitalismu a státnímu teroru, „žoldákům státu“. Samotná organizace NATO byla pro ně teroristická organizace, kde působili žoldáci současných států. Smyslem bylo vyslat celému radikálnímu levicovému hnutí konkrétní signál v boji proti státu a systému. Na několika schůzkách se bavili i o tom, že S. pracuje v xxx na xxx a že má možnost jako xxx nahlédnout do počítače, že vidí úsek od xxx po xxx a pak směrem na Plzeň, časy vlaků, jak se řadí, že je schopen toto dohledat, ale nesmí do toho systému jít hluboko, aby následně orgány činné v tr. řízení nedohledali to, že se on do toho díval. Bylo tedy nastíněno, že je schopen zjistit, že daný vlak pojede, ne přesně na čas, ale že třeba během dne nebo dvou projede. O příp. výluce nic neví. O majetkové škodě nebo škodě třetím osobám, železnici, prostředí, se nikdy nemluvalo, ten samotný útok by měl být viditelný, hmatatelný, měl by dál pozvednout to samotné hnutí a nikdo nepřemýšlel nad tím, jestli se zničí vlak. V případě útoku na vlak s vozidly hovořil S. o tom, že s nejmenovanou osobou probíral destrukční zóny na automobilech, že kdyby dopadla klasická pevná láhev na sklo nebo na střechu vozidla, že by se vůbec nemusela rozbít, protože automobil má nějaké deformační zóny, mohl by je odpružit a odhodit pryč. Z tohoto důvodu bylo hovořeno o tom, že by lahve měly být co nejvíc tenkostěnné, aby došlo k rozbití při pádu na to vozidlo. Schůzky se konaly minimálně jednou za týden nebo deset dní, někdy i dvakrát v týdnu, záleželo na pracovním vytížení. Schůzek týkajících se útoku na vlak se účastnil agent P., on, S., I., občas Š. a P. Další schůzek, které se týkaly jiných přímých akcí nebo aktivit VAP, se účastnila Z. P. a Š. do debat ohledně vlaku nijak aktivně nezasahovaly, ale seděly v bezprostřední blízkosti a vnímaly to. P. např. když jeli na první zkoušku, jim dávala i nějaké látky na výrobu knotů, sklenice, takže s tou věcí byla seznámena. Š. tam podobně jako P. občas seděla se svým přítelem I., a když nebyl účasten on a zajímalo ji to, seděla u diskuze s nimi. Obě znaly minimálně v hrubých rysech záměr dané akce, žádná z nich nikdy nevyslovila nesouhlas.

Jak šel čas dál, těch schůzek bylo hodně, bylo už nastíněno místo útoku, S. řekl, kde by se útok měl stát a že si tu danou trasu mají projet a dal jim nějaké dva body z xxx do xxx. On s agentem P. asi po 14 dnech tu trasu projeli a natipovali vhodné místo útoku, jednalo se o starý opuštěný nádražní domek. Na další schůzce S. s vybraným místem seznámili, ale S. to zamítl s tím, že to místo vhodné není, že tu trať dobře zná, že kousek od toho jsou nějakí bezdomovci a že místo už má dávno vybrané. To jim ukázal na googlu, jednalo se o xxx při příjezdu do xxx.

Od této doby se začalo plánovat intenzivněji, začali procházet tu trasu na internetu, na některé schůzce S. říkal, že si místo obhlédl a že oni se tam mají také zajít podívat, což následně s agentem P. a s I. učinili. Když byli s I. a agentem P. na té obhlídce a stáli nad tím xxx, tak I. říkal, že to místo je opravdu super, že ani strojvedoucí neuvidí, jak ten vlak bude hořet, že se

to zjistí až za pár kilometrů někde daleko. Z toho lze dovozovat, že přemýšlel nad tím, že škoda může být obrovská.

Potom se probíraly způsoby, jak by se na vlak mělo zaútočit, a došlo se k tomu, že nejlepší bude ukázka ohně, xxx, zápalné lahve nebo něčeho takového, že je to dáno ideologií hnutí, symbolika ohně je převzata radikálními anarchisty jako symbol zničení celého systému státního aparátu, oheň je symbol čistoty, guerilly, odboje nebo boje proti státu. O nějaké újmě na zdraví dalším osobám se nikdy nemluvilo, protože nikdo ani nepočítal, že by tam lidé měli být. Než došlo k samotné první zkoušce, tak byla provedena obhlídka místa, snímkování na Google mapách, hovořilo se i na téma prostředků, které ke zkoušce budou potřebovat, i o tom, že směs je již odzkoušená. Vesměs se vždy jedná o směs xxx. S. mluvil i o tom, že se potkal s osobou xxx, kde danou směs projednával, a potom padlo ještě jméno xxx, který měl údajně také vědět, jaké má být správné složení směsi. Důvodem zkoušky bylo odzkoušet zahoření xxx a přilnutí na materiál vlaku či objektu, na který se mělo útočit.

Místo zkoušky vyhledal on a agent P., předtím probíhala schůzka, kde se o vhodném místě bavili s tím, že nakonec to místo dohledali s agentem P. z toho důvodu, aby nedošlo k újmě na majetku nebo k zahoření. Když došlo k vytipování místa zkoušky, předestřeli toto místo S., ten se na něj opět podíval na Googlu, prošli přístupové a odjezdové trasy, místo bylo schváleno a tak tam potom jeli. Bylo dohodnuto, kdy se setkají, a byly také dány jasné pokyny k tomu, aby se na místo srazu dostal každý sám.

Při odjezdu na první zkoušku se z bytu P. vynesly nějaké zavařovací sklenice a obvazy, možná hygienické dámské vložky, látky na knoty. Při balení věcí na první zkoušku byla P. ve spíži v kuchyni, v kuchyni byl i S. a on. S. bral nějaké lahve, pronesl, že nemůže něco najít, P. mu šla pomoci a podávala mu sklenice a během toho pronesla, že mají dávat pozor, ať si nepopálí tlapky, packy, něco takového. Oni se tomu zasmáli, sbalili batohy a potom odcházeli z bytu. Sedli do vozidla, jeli směrem k xxx kousek za xxx, cestou zastavili v okrajových částech xxx, kde posbírali namátkově v kontejnerech se sklem další láhve, pokračovali dál, zastavili se v xxx, kde se nakoupily xxx, xxx, nějaké xxx na xxx. V xxx byli rozděleni na dvojice, agent P. šel s obž. S., on s obž. I. Celý nákup řídil obž. S. Ten řekl agentu P., co má nakoupit, protože agent P. nesl košík, vždycky se potkali mezi regály a S. řekl „vezmeme xxx“, agent P. vzal xxx. Při placení byli rozděleni, S. vyšel z obchodu ven, on šel vzápětí za ním, I. zůstal s agentem P., platil asi agent P. Následně zastavili u xxx, kam S. odběhl koupit mýdlo a olej. Na čerpací stanici v blízkosti xxx natankovali benzín, benzín tankoval asi agent P., on se S. stál u vozidla na odstavném parkovišti u čerpací stanice a něco probírali. Po natankování pokračovali dál do xxx. Při příjezdu k xxx každý vzal část věcí a odešli do samotného xxx. Během té zkoušky došlo k namátkovému míchání různých směsí. Když míchali slože, v jedné fázi byli všichni čtyři u sebe, on držel dvě sklenice, do jedné naléval I., do druhé agent P. vkládal asi xxx. S. stál od nich asi metr a díval se na ně, myslí, že říkal, kolik čeho zhruba se tam má nalít. Do každé lahve se nalilo trošku xxx, xxx, spustil se tam xxx, zkusil se dát xxx, xxx a tyto láhve S. zazátkoval látkovým knotem, ukazoval, jak se lahve těsní, jak se knoty vážou, aby to nechytilo v rukách. Těsně před zátkováním S. občas vyšel na vyvýšené místo v xxx, aby zkontroloval, jestli v blízkosti nejsou žádné další osoby, míval u sebe dalekohled. Vrátil se k nim a došlo k zazátkování lahví a umístění knotu. Těch lahví bylo devět, deset, každý nějakou láhev zkusil hodit, jednalo se o sedmičkové lahve od vína, co našli v těch kontejnerech. Jeho lahev nezahořela, další tři nebo čtyři zahořely, došlo ke

zkoušce vystřelení šrapnelu a po zkoušce došlo k úklidu celého místa, kdy S. dbal na to, aby nikde nezůstal kousek látky, zbytek rukavic, nedopalky cigaret, sirek, aby nikde nezanechali otisky. Všechno kompletně uklidili a z místa zkoušky odjeli. Demižony našli při této první zkoušce při příjezdu k xxx. V blízkém křoví byla černá skládka, kde tyto demižony ležely, našel je asi I., byly dva pětilitrové včetně nějakých kovových zátek. Po očištění je vložili do vozidla a potom šli provádět tu zkoušku. Dva demižony byly zakopány v závěru a jeden demižon byl použit u třetí zkoušky při shozu. Ten třetí demižon byl vyneseny ze sklepa P., když odjížděli na třetí zkoušku, včetně zbytku polystyrenu, nějakých lahví, látek a těch věcí, co tam byly uskladněné a schované pod plachtami ve sklepě. Když odjížděli z té první zkoušky z xxx do bytu P., tak se nevraceli stejnou trasou, vraceli se z bezpečnostních důvodů jinudy, někde zastavili, tam možná došlo ke zkoušce střelby z pistole, bylo to obdobné nebo možná totožné místo, kde následně na třetí zkoušce došlo k nalití lahví určených pro xxx. V bytě xxx vyložili zbylé věci ze zkoušky plus ty dva demižony, které následně zakopávali. Potom celá věc na chvíli utichla, protože S. řekl, že je zima a že by mohli zanechat ve sněhu stopy. Někdy koncem března, začátkem dubna přišla informace ze strany S., že vlaky znova začnou jezdit, že by se měli k dané věci vrátit nebo zintenzivnit její přípravu.

Někdy počátkem dubna se dohodli, že pojedou na druhou zkoušku. V ranních hodinách vynosili ze sklepa bytu P. věci, naložili je do vozidla, vyjeli z Prahy a po pěti minutách zastavili u xxx. V tu dobu I. řešil problémy se svým účtem a výplatou. S. odešel do obchodního domu a následně se vrátil s pětilitrovým kanystrem xxx. Potom se dohodli, že I. se vrátí domů řešit si svoje osobní problémy, a on, agent P. a S. pokračovali dál do xxx. Přijeli do xxx a tam probíhaly intenzivní zemědělské práce, tak k žádné zkoušce nedošlo. Neví, jestli tam S. zkusil zapálit nějaký šrapnel nebo dělbuch, je to možné, ale k míchání směsí nedošlo. Potom se vrátili do bytu P.

Třetí zkouška proběhla někdy v polovině dubna, domlouvali se na ní zhruba začátkem dubna, když se jim nepovedla ta druhá. S. řekl, že by se tomu měli intenzivněji věnovat, protože jim ty vlaky začaly jezdit. Sešli se ráno v bytě P., S. už měl nachystané věci v batohu, ty vzali, vynosili věci ze sklepa, které tam byly schované pod plachtami – xxx, a vraceli se pro čisticí prostředky k očištění vyrobených demižonů. Po naložení těchto věcí jeli do xxx, zaparkovali na druhé straně xxx a vynosili veškeré věci dolů. I. a agent P. rozložili věci a začali míchat směs, on šel na požadavek S. za ním nahoru, kde S. dalekohledem monitoroval prostor, a řekl mu, že to má zadokumentovat. On vytáhl telefon, ukázal mu, že je přepnutý do módu letadla, aby nevydával žádný signál a nešel zaměřit, sešel dolů za agentem P. a I. a fotil, jak to nalévají a míchají. Po nalití těch dvou velkých demižonů došlo ze zbytku materiálu k nalití zkušebního demižonu, tam mohlo být 2 - 2,5 litru směsi s tím, že ten demižon zabalili do plachty, on ho vynesl nahoru a vrátil se na protější vrchol xxx, kde dál všechno dokumentoval na požadavek obž. S. V demižonu byl strčený korkový špunt a v něm 5-7 prskavek. Neví, kdo to vymyslel. Agent P. s I. mezitím odnesli věci do auta, uklidili prostor, kde došlo k míchání, a agent P. šel někde bokem xxx a na místě hlídal. I. vyšel nahoru za S., kde byl zkušební demižon, pak asi S. demižon zapaloval a I. ho házel dolů z výšky asi 8-10 metrů. On stál na protějším vrcholu xxx a celé to dokumentoval. Po dopadu demižon ihned silně explodoval, došlo k zahoření asi 10m² kamenné plochy xxx. Ta samotná exploze je všechny překvapila, při cestě z xxx se o tom živě hovořilo, S. z toho byl velice nadšený. Když probíhal ten úklid věcí, S. sešel dolů a chtěl vyzkoušet zažehnutí potřísněné kolmé stěny šrapnelem, on

mu vzal xxx, sešel dolů do xxx, polil mu stěnu, vzdálil se a S. asi z 10-15 metrů zkoušel šrapnelem tu stěnu zažehnout, což se mu napoprvé podařilo, a ještě než kluci dodělali úklid, chtěl vyzkoušet zažehnutí směsi nějakým škrtačím dělobuchem, ten kámen si potřísnil sám, zkusil to tam hodit, ale toto se mu nepodařilo. Mezitím se kluci vrátili po úklidu a pak už to pokračovalo, jak řekl. Po výbuchu zkušebního demižonu se sbalili a z místa rychle odjeli. Z xxx odjížděli druhou trasou, zastavili asi 4-5 kilometrů od xxx, během cesty na toto místo se S. ptal I., jestli zbyl nějaký xxx, ten říkal, že tam ještě něco je, zastavili na daném místě a S. říkal, že nalije dvě lahve pro squat C. Tyto láhve vzal, očistil a za vozidlem je začal nalévat, agent P. a I. stáli vpředu vozidla, kouřili a dávali pozor a on zase na požadavek S. měl dokumentovat postup výroby zápalné lahve. Hodně foukal vítr, S. se to nedařilo do lahve nalít, I. mu s tím pomáhal, mezitím došlo i k roztržce, že I. si nevzal rukavice, tudíž musel ty lahve znova čistit. Po nalití směsi do lahví S. opět udělal knoty, zazátkoval lahve, očistil je, dal je do sáčku, vyzkoušel jejich těsnost, vložil je do igelitových tašek tak, aby se ve vozidle nevytlily a nesmrděly, a vraceli se do bytu P. V lahvích byl namíchaný xxx. Tyto koktejly pro xxx S. po návratu vzal, vynesl je do bytu P. s tím, že je musí pořádně očistit, smazat z nich všechny daktyloskopické a DNA stopy a po očištění je znovu zabalil do igelitových sáčků a uložil někde v bytě. Demižony po vzájemné dohodě zůstaly ve vozidle agenta P. s tím, že S. říkal, že jsou veliké a oni je nebudou vytahovat, dávat do sklepa a potom večer zase vracet do vozidla, protože bylo v plánu, že demižony v co nejkratší době zakopou, ať je nemají u sebe. Ty záznamy ze zkoušky, fotografie, které po něm chtěl S., mu ve vozidle ukázal a ještě téhož dne v bytě je S. z jeho telefonu přetáhl do počítače a přitom je z telefonu smazal tak, aby nedošlo k dekonspiraci nebo k tomu, že by si je chtěl nechat a někde použít. Už při prvních schůzkách jim bylo S. sděleno, že je nutné dbát zvýšené opatrnosti, že policie monitoruje levicovou scénu atd., a proto při příchodu do bytu na schůzku by měly být telefony vypnuté, nejlépe kdyby je nechávali doma, a pokud je potřebují mít u sebe, tak přepnout do módu xxx už při příchodu, aby xxx. Toto se dodržovalo, telefony vypínali při příchodu do bytu a následně se pokládaly na stůl v chodbě. On z něho vytahoval i baterii. U zkoušek to bylo obdobné, telefony buď zůstávaly doma, nebo se při příjezdu do bytu P. vypínaly, byly volně ve vozidle, aby si je kdokoli mohl zkontrolovat. Pokud se telefon zapínal, nebo když S. potřeboval něco vyřídit, tak všechny upozornil, že zapíná telefon, nemají o ničem mluvit, vyřídit si, co potřeboval, a opět ho vypínal. Při zkouškách on telefon měl, ale byl v módu xxx. K zakopání demižonů došlo tedy v den po návratu z poslední zkoušky. Ten den toho bylo hodně, provedla se ta zkouška, následně byli v restauraci, kde řešili finanční problémy I., a potom se asi po hodině sbalili a odjížděli zakopat demižony. Během cesty z poslední zkoušky se dohodli, že těsně před soumrakem půjdou na to místo a demižony zakopou. Při příjezdu k bytu P. z vozidla vystoupil on, S. a I. a vzali zbylé věci, které uložili do sklepa. Agent P. zůstal ve vozidle a se zabezpečenými demižony se směsí odjel. Oni šli nahoru do bytu, kde S. začal umývat a dezinfikovat láhve určené pro xxx. On, I. a Š. seděli v obývacím. Během čištění lahví měl S. dva nebo tři telefonáty, potom se vrátil a řekl, že na zakopání lahví nemůže. Oni seděli v obývacím, on stál v chodbě, Š. kolem něho procházela a S. jí říkal, že nemůže ze zdravotních důvodů, jestli by nemohla jet místo něho. Š. se zeptala kam, on jí řekl „půjdeš hlídat“, snad dodal něco jako „však víš“. Potom se Š. vrátila k nim a S. oznámil jemu a I., že Š. půjde s nimi na zakopání lahví. Ona řekla, že bude lepší, když vezme psa s sebou na procházku, že to bude dobré krytí. Potom všichni poobědvali, S. odešel z bytu, on, I. a Š. šli

do místní restaurace, kde už čekal agent P., a dle předchozí dohody v té restauraci řešili finanční problémy I. Potom se rozešli a asi po dvou hodinách či hodině a půl se znovu sešli u bytu P. Agent P. byl ve vozidle, on k vozidlu přišel a šel zazvonit na I., ten už byl na balkoně, vzal si své věci, batoh a seběhl se Š. k vozidlu. Když nasedal do vozidla, řekl, že má u sebe i lahve pro xxx, že „xxx“ říkal, když bude čas, že to mají zakopat, a pak se ještě vracel zpátky domů, že něco zapomněl nebo si vyměňoval batoh. Pak všichni nasedli do vozidla a odjeli na xxx. Během cesty asi I. jeden demižon dal do svého batohu a druhý následně s agentem P. dávali do batohu agenta P. Zaparkovali, on stál u vozidla se Š., už se smrákalo, bavili se o tom, že je zima, agent P. mu dal svou bundu, jeden batoh se směsí vzal I., druhý podali jemu. Cestou od vozidla všichni včetně psa prošli podloubím pod hlavní silnicí a šli krajem pole směrem k xxx. Asi po 25 minutách přešli pole, vešli do xxx a lesní pěšinkou sešli na cestu nad xxx, nad tím místem shozu. Agent P. a Š. včetně psa zůstali hlídat na cestě nad xxx, on s I. sešli dolů k xxx. Při příchodu k xxx se začali bavit, kam to dají, on navrhl místo asi dva metry od zdi, I. řekl, že lepší bude, když to dají ke zdi, ukázal rukou, on souhlasil, vzal polní lopatku a vykopal dvě díry na oba demižony se směsí. I. vytáhl oba demižony z batohu, ze svého batohu vytáhl nějaké hadýrky a xxx, kterým ty nádoby postříkal, očistil, potom ještě poléval snad xxx a znova utíral, mezitím se ptal, jestli nechce pomoci kopat, ale on říkal, že ne, protože už měl zlomenou lopatku. I. měl na sobě latexové rukavice, on při kopání ne. Po vykopání vzal hadr, který byl omotaný na hrdle, jak to tam I. nechal, za ten hadr vzal jeden demižon a vložil do díry. Druhý demižon, který byl bez hadru, vzal I. v rukavicích a vložil ho tam. Následně došlo k zasypání obou demižonů. Vyrýly se tam drny, položily se, aby to nebylo vidět, a při odchodu I. říkal, že tam položí ještě klacek, aby to místo bylo lépe vidět. Po zahlazení toho místa se vrátili k agentu P. a Š. Celé zakopání mohlo trvat 15-20 minut s tím, že při návratu byli osočeni, proč to tak dlouho trvalo. On jen řekl, že to místo, kde kopal, bylo samý kámen, při kopání zlomil i polní lopatku, že to moc dobře nešlo. Potom se všichni vydali směrem k vozidlu opačnou cestou, než přišli. Během cesty je spíš vedl I., protože cestu znal, chodil tam na procházku se psem a Š. Po návratu k vozidlu kolem osmé, půl deváté nasedli do vozidla a odjeli k bytu P., tam se rozloučili a rozešli. Během cesty I. říkal, že na xxx už nepojede, už je hodně pozdě, zima a že si to „xxx“ zakope sám. Řídil agent P., on seděl na sedačce spolujezdce, a jelikož se jednalo xxx nebo xxx, kde byly sedačky naproti, tak I. asi seděl na sedačce zády k agentu P., pak byl stoleček ve vozidle a za stolečkem čelem k I. seděla Š. Ty demižony byly asi pod tím stolečkem mezi sedadly, protože během jízdy tam Š. říkala, že to tam hodně páchne a že to nedělá dobře psovi. K dotazu, kdo rozhodl, že tím, kdo půjde zakopat ty demižony, bude právě on a I., uvedl, že v danou chvíli, kdy bylo rozhodnuto, že to pojedou zakopat oni čtyři, to asi nikdo nerozhodl, a protože ty demižony byly docela těžké, on ho měl na zádech a druhý nesl I., tak byl nesmysl, aby šla zakopávat Š., takže to vyplynulo ze situace. Ty demižony byly zakopené tak 15, 20 metrů od cesty ke klenbě xxx, prostor k zakopání nebyl větší jak 2x1,5 m a moc na výběr tam nebylo. S. řekl, že po zakopání demižonů by se měli přestat stýkat, že by minimálně 10, 14 dní se na místě nikdo neměl ukazovat, kdyby byl prostor monitorovaný, protože měl obavy z toho, že jak myslivci, tak jiní lidé, kteří se starají o xxx, tam můžou mít nějaké zařízení, fotopasti. Lhůta, kdy mělo dojít k užití demižonů, nebyla daná. Myslí si, že pokud by S. měl informaci, že vlak pojede za 7 dní, tak by se to stalo za 7 dní, pokud by jel za 20, tak za 20. Ten důvod, proč se ty lahve tam zakopávaly a umísťovaly, byl jediný, obž. S. řekl, že vlaky začaly jezdit, blíží se duben a

mělo by to tam být. Není si jistý, zda u toho bylo i iniciační zařízení, protože se smrákalo, ale on tam žádné zážehové zařízení nedával. Hovořilo se o vložení knotu, ale toto bylo v dikci obž. S., zažehnutí, uvázání knotu dělal vesměs on. Potom bylo řečeno, že kdyby to nechytlo po shozu, dojde k zapálení pistolí šrapnelem. Pistolí disponoval S. Na dotaz, zda bylo možné zakopat ty demižony bez účasti Š., vypověděl, že samotné zakopání asi ano, ale co se týče kontroly toho prostředí, S. ji oslovil, aby tam šli čtyři, protože pohyb v lese tam občas je, jsou tam různé příchodové cesty, chodí tam lidi se psy.

Ke způsobu provedení uvedl, že když se vraceli z poslední zkoušky, když zastavovali a čistili vozidlo, tak S. mluvil o tom, že útok by měl proběhnout takto – dvě osoby donesou xxx na místo útoku, ideálně se jednalo o osoby, které nebudou mít s útokem už nic společného, zakopou lahve nad xxx a na místo už se nebudou vracet, a další dvě osoby budou činit shoz koktejlů. Kdyby se shoz nepovedl a směs nezahořela, tak by je zapálili šrapnelem ze S. pistole. V dalším plánu bylo, že dvě osoby půjdou dál od místa útoku a jedna osoba bude stát na tzv. rezervním místě, na tomto místě měl stát S. Jednalo se o místo posledního zážehu, kde S. chtěl při neúspěchu předešlých zažehnutí vlak zapálit střelou s hořícím šrapnelem. U samotného zakopání platila dohoda, že minimálně dva týdny se nebudou potkávat a vracet na místo. Během plánování dbal S. vysokých opatření z důvodu dekonspirace. K samotnému provedení dále uvedl, že v den útoku bude muset útočná skupina zůstat 2 dny, bude čekat na daný vlak, protože S. dle svých slov nebyl schopen přesně určit čas vlaků, neboť přesnější zjištění mohlo vést k dosledování v systému železniční sítě, do které měl přístup. K tomuto čekání S. dál uváděl, že pokud by náhodou vojenský vlak nejel ten den, tak bylo v plánu shodit xxx na vlak přepravující osobní vozidla, ten jezdí pravidelně minimálně jednou, dvakrát denně, a pokud by se tak nestalo, S. řekl, že se to shodí na jakýkoli nákladní vlak. K samotnému příchodu na místo útoku S. vydal jasné pokyny, že se musí dostavit každý sám za použití více dopravních prostředků bez mobilních telefonů s dostatečným časovým předstihem, a to z důvodu možného dohledání stop, které by mohli zanechat. Toto bylo probíráno na více schůzkách, byly k tomu dány pokyny. Také byla verze, že dva lidé budou stát ještě před xxx a pomocí vysílaček nebo telefonu by dali informaci o konkrétním vlaku. Tam došlo k roztržce mezi I. a S. s tím, že by mohlo dojít k dekonspiraci nebo zachycení radiového nebo telefonního signálu, tudíž to bylo zrušeno. S. dále říkal, že po útoku je schopen sehnat lidi, kteří by pro ně mohli přijet na dva, tři dny i více, kdyby byl problém se schovat, a ty lidi označil jako supportní skupinu. To jsou lidé, kteří o daném útoku nic nevědí, pouze pomůžou ukrýt se těm, kteří útok provedou. Konkrétní jména nepadla.

Pokud jde o xxx, tak na toto téma se hovořilo už před poslední zkouškou k útoku na vlak, někdy v březnu 2015, kdy na jednu schůzku dorazila obž. Z., byla hodně našťavaná, protože mělo dojít k vystěhování squatu xxx. Začala vykládat o problémech, které tam jsou, o informacích, které o vyklizení mají, s tím, že by se s věcí mělo něco dělat. S. se tohoto tématu ujal s tím, že by squatterům a Z. měli nějak pomoc, že by se squat měl bránit. Probírala se jak varianta, že to bude vyklízet agentura, tak že to bude vyklízet policie. Počítalo se s obojím s tím, že tam padalo, že v soukromé agentuře není problém, horší je to s policií. Během diskuze vyplynulo, že by se měly vyrobit zápalné lahve, na což Z. reagovala tak, že k tomu nemá na xxx vhodné lidi, ale že tam jsou lahve a nějaké další věci, kameny, klacky, mluvilo se i o nějakých jezcích na probodání pneumatik a že není problém ani s benzinem. Dál bylo řečeno, že pokud by se to nestihlo, tak by to byla schopna vyrobit i sama s I. Toto nebylo probíráno

pouze na jedné schůzce. Těchto schůzek byla Z. účastna, nosila informace o tom, kdy má k vystěhování dojít. Závěr byl ten, že se vyrobí dvě lahve pro xxx, schovají se na určeném místě, které vybral S., a tam se zakopou. Toto místo potom měli znát jen lidi určení přímo k této akci. Na jedné schůzce během diskuze ohledně C. S. řekl, že s někým probíral možnost škody při útoku lahvemi, a že pokud by policisté nebo osoby z bezpečnostních agentur seděli ve vozidle, na které měl být směřován útok, tak se to musí hodit na zadní část vozidla, aby ty osoby měly víc času vozidlo opustit. Někdo pronesl větu, že jak odtamtud budou vylézat, jestli chytanou nebo nechytanou s tím, že došlo k smíchu a někdo z pléna pronesl, že fizlové stejně nejsou lidé. Lahve pro xxx se vyráběly po 2. zkoušce několik km od místa, kde se zkoušela směs. Na místě byl on, agent P., S. a I. Neví, kdo ty lahve zakopal, toto si vzal za své S. On předmětné lahve viděl naposledy, když je S. čistil v bytě P. od těch stop. S. mluvil o tom, že je zakope a dá vědět těm lidem, kteří lahve mají hodit s tím, že kdo z nich bude nejbližší, tak se na obranu dostaví, lahve vykope z daného místa a použije. Neví o tom, že byly lahve následně zakopány nedaleko C.

Co se týká jednotlivých obžalovaných, tak obž. S. vystihuje jeho přezdívka „xxx“, všechno zastřešoval. Jeho vztah s I. byl velmi kamarádský, I. mu připadal podřízený S. Roli P. a Š. v uskupení VAP není schopen přesně zařadit, P. byla přítelkyně S. a Š. I. Š. měla spíš své zájmy ohledně ochrany zvířat a environmentálních věcí. Každopádně z daných schůzek vyplývalo, že obě mají znalost probíraných témat, a nikdy nezaznamenal, že by se jim něco nelíbilo, že by něco chtěly stopnout nebo že by proti něčemu protestovaly. Z jeho pohledu sympatizovaly. Obž. Z. je členkou VAP, zaštiťovala lidi, kteří byli na squatu C.. Co se týče jejich sympatií, je rádobý anarchistka a squaterka. Probíhaly i debaty na téma příp. nebezpečí trestního stíhání, byly vymyšlené legendy, S. po nich chtěl, aby dali i své nacionále a nachystali si plné moci pro obhájce, probíhaly diskuze i o tom, kdyby k něčemu došlo a šla po nich policie, že by měli i zázemí teoreticky v zahraničí. Mluvílo se o severní Itálii a Španělsku s tím, že I. měl dobré kontakty k levicovým uskupením v Polsku. K dotazu, zda ví o tom, že by obž. S. někam převážel peníze na podporu anarchistických hnutí, uvedl, že S. hovořil o dvou případech, jeden se týkal snad anarchistů z Jižní Ameriky, kteří měli být stíháni za loupež, a peníze šly na to, aby se mohli ukrýt v Evropě. Druhý převoz měl být do Německa s tím, že Š. by s ním měla jet a měla by tam překládat. Konkrétně k čemu měly být ty peníze určeny, neví. Hovořilo se také o spolupráci s ABC (Anarchist Black Cross), Sova vyčítal této organizaci to, že poslali jenom 1.000 nebo 2.000 Kč na podporu vězňenských soudruhů z CCF.

Co se týká jiných akcí, ty lze rozdělit na tzv. soft akce (vylepování plakátů např. proti xxx) a přímé akce, tam byla v plánu akce na xxx, která souvisela s letákovou kampaní, mělo dojít k poškození nákladního vozidla, byli i na obhlídce místa s tím, že S. se líbilo, že bylo bezpečné, nebylo nikým monitorováno, bylo v pozadí celého objektu na staveništi. Další akce, která byla plánovaná již dříve než se s obžalovanými potkali a pak o ní společně mluvili, byla akce na komplex xxx v Praze a xxx, což souviselo s kampaní proti Mistrovství světa ve fotbale. O této akci mluvil I., že místo už měli obejitě, popisovali, jak jsou kolem toho komplexu vysoké ploty, jak je tam umístěný kamerový systém. Další akce byla akce xxx, o tom mluvil S., před Vánoci mělo dojít k hození zápalných lahví do nějakého skladu nebo přístřešku s papírem. Na jedné schůzce mluvil o tom, že to bylo posunuto dál, ale ti „moulové to zmastili“, nepodařilo se jim to tam dohodit, ale pak už o tom žádná diskuze nebyla. Potom byly různé akce související např. s Vánoci, kdy mělo dojít k zabarvení vody s kapry, a další, kterou

pravděpodobně vymyslel I., že v místě jeho práce byl údajně umístěný telekomunikační vysílač, místo i obešel, říkal, že je vhodné, že tam není odnikud vidět, je tam asi dvoumetrový plot a že by bylo vhodné použít i časové zařízení, které na schůzkách předtím ukazoval na plánu, jestli jsou schopni sehnat někoho, kdo by to dokázal vyrobit nebo sehnat součástky. To je průřez plánovanými akcemi za tu dobu, co byli s nimi v kontaktu.

Pokud jde o prověření ze strany obžalovaných, tak při první schůzce na xxx jim bylo nastíněno, jak hnutí VAP funguje, že je tam nějaká hierarchie a vrcholným rozhodovacím orgánem je active crew. Podle zařazení do různých sekcí nebo stupně důvěry dostával člověk nebo jeho crew, která byla na tyto vrcholné posty navázána, informace. Samotné prověření probíhalo tak, že byla buď rozeslána fotografie na důvěryhodné emaily důvěryhodným osobám, jestli tu osobu znají, jestli se účastnila nějakých akcí. Tyto informace se potom seběhnou k tomu, kdo se dotazuje. To ví zcela určitě, takových prověrek rádoby nových žadatelů o vstup do VAP se osobně účastnil i on i agent P. Po základním prověření, kdy dotázaní odpověděli ve všech případech, že se nejedná o policistu ani o pravicově smýšlejícího člověka, dochází k jeho postupu v hierarchii, dostává další a další informace. Některé ty informace můžou být, jak říkal S., i zcestné nebo jejich účelem je kontrola, jestli je ten člověk vynesene, a zase se tím testuje jeho důvěryhodnost; probíhá to v dlouhém časovém úseku. Potom ta jeho crew postupuje dál a dál, a když pak dosáhne stupně důvěry 1, tak sdílí veškeré nejdůvěryhodnější informace v hnutí. Oni (agenti) dostali stupeň 1 někdy na přelomu roku nebo v lednu 2015. Někdy v polovině srpna mu S. řekl, že prověrka jeho i druhého agenta vypadá zatím dobře, že ani jeden z nich není fízl, a pokud by náhodou byli nebo někdo z jejich okolí, tak i hnutí by se provalilo nebo k něčemu došlo, tak by se na tyto lidi nebo fyzly všechno hodilo, v hnutí VAP to tak chodí, a proto žádného z členů VAP policie nedostala a nedostane.

Co se týče materiálů s anarchistickou tematikou, tak v obývacím pokoji byla spousta tiskovin k náhledu a dokumentů spjatých s anarchistickou tematikou, v místnosti, kde přespával I. se Š., se nacházely další věci, vlajky, samolepky, buttony, další publikace týkající se anarchismu. V globálu v tom bytě byl celý „distro stánek“ VAP. Byly tam i publikace týkající se SRB a povstaleckého anarchismu, ty dostali i od S. k nastudování s dovětkem, že to mají za domácí úkol a nemají ty publikace nikde zveřejňovat. Dostali k nastudování publikace od Černé internacionály, jedny se týkaly povstaleckého anarchismu a jedny SRB. Publikace si přečetli, předali řídicímu pracovníkovi a asi za tři týdny vrátili. Další indicie, proč se domnívá, že jsou součástí SRB, je ta, že když se vraceli z Vídně, tak S. ve vozidle prohlásil, když seděl vedle I., že by nebylo špatné na události ve Vídni napsat malé komuniké a prohlásit za věc SRB. Od toho pak bylo ustoupeno s tím, že by to bylo dohledatelné. Další indicie je to, že v Bratislavě, když seděli ve večerních hodinách v restauraci, došlo k diskuzi na téma lidí, kteří jsou schopni udělat větší přímé akce, a S. prohlásil, že jsou pouze tři stanoviště, kde jsou lidé schopni tyto věci udělat, jedna v Severních Čechách na Mostecku, tam jmenoval L., usmál se na I. a řekl „no a M.“, druhá byla pražská, tam řekl, že to nebude komentovat, bylo jasné, když se podíval okolo sebe na I., a třetí definoval pouze tak, že to jsou lidé z AKA (anarcho-komunistická alternativa). S lidmi z AKA byl v blízkém kontaktu I. Z těchto tří indicií lze vyvodit, že se I. spolupodílel na činnosti nebo mohl patřit k SRB, a že S. by byl schopný něco napsat, vymyslet. Není si vědom toho, že by Š. měla být součástí SRB. O Páté koloně začal S. mluvit až později, když už byla důvěra hodně prohloubena, padla slova, že jsou předurčení k zařazení

do Páté kolony. Souvislost mezi Pátou kolonou a afinitními skupinami lze spatřovat v tom, že lidé z afinitní skupiny se snaží udělat jeden cílený útok na stát, lidé z Páté kolony systematicky působí na to, aby k těmto akcím docházelo, a tím pádem působili na celý státní aparát nebo na to, co jim vadí. Cílem Páté kolony ve smyslu anarchismu je rozklížení státního aparátu, nastavení nového pořádku, což je zakotveno i ve smyslu anarchismu. Active crew byla skupina zejm. pražských osob a byli v ní obž. S., obž. I., J., L. P. se na těchto schůzkách objevoval, jeho přítelkyně B. a samozřejmě obž. P. a obž. Š. Tyto schůzky se odehrávaly v bytě P. Před domem P. došlo k fotografování s transparentem zřejmě na podporu zavražděného Š. z xxx. Bylo to kousek od bytu P. na schodech, které vedou na xxx. Byl tam on, agent P., S., I., P. a ještě někdo. Už byla tma, došlo k zapálení asi římských svící nebo nějaké benzínové směsi, někdo se snažil něco zapálit na schodech a P. to kritizovala, že jsou kousek od jejího bydliště a že by to neměli dělat.

K posílení důvěry došlo ze strany agentů k fotografování u věznice v Praze a k natočení krátké sekvence kampaně proti NATO; souviselo to s plněním a upevněním jejich legendy. Být součástí hnutí a vystříhat se všech aktivit není možné.

S. a I. a hnutí VAP řadí ke kontaktům i samotné LEXS scény, zejm. S. disponoval kontakty do zahraničí na radikální hnutí, osoby a weby. Když S. odjížděl asi na Slovensko, dostal od něho přístupová hesla na Facebook VAP, k emailu a ke stránkám VAP. S. si se spoustou lidí dopisoval, některé věci mu i on z angličtiny překládal, na anarchistickou stránku „xxx“ byla posílána komuniké SRB, VAP, tudíž S., některé věci z „xxx“ stahoval a potom zveřejňoval na serverech nebo facebookových profilech VAP. Během schůzek docházelo i k tomu, že se psalo oficiální vyjádření za komunitu VAP, které se vesměs oficiálně distancovalo od těchto aktivit, nicméně také se psaly malé odstavečky, které s těmi věcmi souhlasily s tím, že nebyly podepsané komunitou VAP, aby se to s VAP nespojovalo.

K jeho ustanovení jako agenta došlo 1.11.2014, neví, do kdy mělo platit. Byly dané úkoly, které měli splnit - rozkrýt nebo vyvrátit tyto věci. Nestaral se o prodlužování povolení, to měl na starosti řídicí pracovník. Poslední schůzka se konala 27.4., potom byli informováni řídicím pracovníkem, že došlo k realizaci, a dál se o věc nezajímali. Měli stanoven jasný úkol soustředit se na rozkrýtí potvrzení nebo vyvrácení daného útoku na vojenský vlak. Do toho 1.11.2014 činili monitorovací činnosti jen na základě pověření jako policisté na základě policejního zákona. V tom prostředí pracovali již delší dobu, monitorovali činnost levicového hnutí. Co se týče období, kdy se zabývali už skupinou na severu Čech, Prahy, tak se jedná o období r. 2013, 2014 s tím, že tam docházelo k navazování vztahů, monitoringu celé situace v hnutí, účastnili se různých akcí, narozeninových oslav jen pro zvané atd. Budovali legendu a monitorovali scénu. O svých povinnostech jako agenta byl řádně poučen, tato poučení akceptoval a není si vědom toho, že by se sám iniciativně podílel na některé z projednávaných činností. To stejné platí i pro agenta P. V rámci činnosti agenta si není vědom toho, že by sám poskytl cokoliv, co by souviselo s předmětnou věcí, kromě společného nákupu a toho, že I. držel nohy, aby nespádl, když se snažili vytáhnout lahve z kontejneru.

Co se týká výstupů z jeho činnosti, veškeré informace, které zachytili, a to buď na záznamové audiozařízení, nebo si je zapamatovali, neprodleně, když to situace umožnila, předali řídicímu pracovníkovi, a to buď ústně, nebo pokud byly zachyceny na záznamovém zařízení, tak byly předávány včetně záznamového zařízení. K nahrávacímu zařízení uvedl, že pokud ho dostal a následně se zapnulo, tak už nešlo vypnout. Pokud okolnosti neumožnily,

aby zařízení mohl zapnout, tak k jeho zapnutí nedošlo. Záleželo na typu zařízení. Pokud zařízení dostal aktivní už od začátku, tak to nedokázal nijak ovládat. Nikdy z toho sami žádné záznamy nesepisovali. Když dostal nahrávací zařízení, tak ho umístil buď u sebe nebo v batohu nebo v botě a po návratu ze schůzky ho předal řídicímu pracovníkovi. Co se s ním dělo dál, kdo ho vyhodnocoval, to neví. Agent P. rovněž disponoval takovým zařízením. Co, kdy a kde použijí, řešil řídicí pracovník, oni k tomu jen dali své stanovisko, jestli je to reálné nebo není. Nerozhodovali o tom, kdy a jaké zařízení použijí, to zařízení dostali, běželo, nahrálo schůzku a oni ho odevzdali. Neví ani to, zda se jim podařilo vždy úspěšně záznam pořádit, jen ho měli u sebe. Neví, zda je na záznamech všechno, u čeho byli přítomni, nicméně pokud to zařízení bylo funkční, tak tam musí být všechno. Na dotaz, zda disponovali záznamovým nebo jakýmkoli zařízením před tím, než byli ustanoveni agenti, uvedl, že když prováděli monitoring, on u sebe žádné záznamové zařízení v tu dobu nenesl. Na první a pravděpodobně i na druhé schůzce měli jen zařízení, které sloužilo k jejich bezpečnosti, což je zařízení, které když dojde k napadení policisty, tak spustí alarm a dojde k ochraně těch osob. Záznamové zařízení on a asi ani agent P. u sebe neměl. Neví, zda bylo záznamové zařízení umístěno v prostoru, nemůže vědět, jestli někdo z jiné součásti policie někde umístil něco jiného, to se ho netýkalo. Jeho zařízení, které měl při sobě, šlo stále s ním. Průběžně po každé schůzce nebo po informacích, které se týkaly těchto činností, předávali počty osob, které se měly zúčastnit. Akce měla svůj vývoj, takže se postupně měnila, a pokaždé informace byly předány řídicímu pracovníkovi. Není si vědom, že by to bylo prezentováno, že to bude akce SRB. Mluvílo se o tom, že po akci se sepíše nějaké komuniké a že by bylo dobré udělat nějakou sekvenci, což odpovídá postupu SRB, ale není si vědom, že by někdo řekl, že to bude přímo akce SRB. O tom komuniké se mluvílo asi až po 1.11.2014, protože do té doby probíhalo vzájemné oťukávání, vylepování plakátů, a tím se budovala důvěra, takže si nemyslí, že by to bylo před 1.11. Podle něj obžalovaní vše mysleli vážně, to, co se plánovalo a dělalo, bylo reálné a oni to chtěli provést. K dotazu, zda někdy pronesl ústně nebo napsal do nějakého konspiračního emailu věty typu „Co bude s tou naší věcí? Přešlapování na místě mě nebaví, je třeba radikální akce. Co bude s tou naší mašinkou?“ apod., uvedl, že slovo mašinka nepoužívá ani nemá ve svém slovníku. Co se týče dalších frází, neví, jestli je psal, ale v běžných diskuzích je možné, že takové věty padaly, protože zrovna ta první věta je snad aplikace přímé akce na čtení v bytě P. Nevzpomíná si, že by pronesl větu „Neboj se, my budeme schovaní“. K dotazu, zda někdy nabízel I., že by s nimi mohl jít do nějaké separátní akce, uvedl, že se bavili o tom, že by potřebovali někoho, kdo by mohl tyto akce udělat na Moravě, a tento rozhovor probíhal v tom duchu, aby byli schopni získat nějaké informace o lidech, kteří by mohli být členy skupiny SRB na Moravě. V tu dobu, někdy koncem dubna, května 2014, došlo k zahoření mýtné brány, proto to bylo směřováno tímto směrem. Samozřejmě to bylo v rámci legendy. K tomu, že pronesl, že musí končit s aktivitou, že spěchá, uvedl, že to bylo součástí jeho legendy s tím, že částečně se do toho propojovaly jiné jeho pracovní aktivity. Ten termín měl být někdy v průběhu konce prázdnin s tím, že nebylo nic určeno. K předestřenému přepisu záznamu z 20.4.2015 protokolu o sledování osob a věcí na č.l. 2025 (5. řádek odspodu) uvedl, že k tomu probíhala diskuze, neví, že neznámá osoba znamená agent. K tomu, že měla P. před odjezdem na 1. zkoušku uvést „abyste si nepopálili tlapky“, vypověděl, že si je jistý, že použila slovo „nepopálit“.

Z výpovědi utajeného svědka Agenta xxx, jehož podoba i totožnost byly utajeny podle § 102a tr. řádu, soud zjistil, že byl v r. 2014 jedním z agentů, o jejichž nasazení v rámci předmětné tr. věci bylo rozhodnuto VS v Praze, ale na žádném z úkonů se nepodílel a o věci mu není nic známo. Bylo mu jen sděleno, že je povolen na danou akci a že může být nasazen, ale nebylo mu řečeno, čeho se akce týká. Neví, co bylo důvodem jeho ustanovení do pozice agenta, neví, proč nakonec nebyl nasazen ani v jakém zájmovém prostředí měl působit; ostatní agenty nezná.

Utajený svědek Martin V., pracovník ÚSČ PČR, řídicí pracovník agentů xxx, xxx a xxx, jehož podoba i totožnost byly utajeny podle § 102a tr. řádu, u hl. líčení uvedl, že agent xxx nebyl v dané akci vůbec použit, protože k tomu nebyla potřebná operativní situace. Jeho úkolem bylo dávat výstupy agentů dožadujícímu útvaru ÚOOZ, hodnotit důkazy a úkolovat agenty. Nahrávky neposlouchal, pouze předával to, co agenti zjistili, dalším vyšetřujícím policistům. S agenty se pravidelně scházel prakticky hned po každé schůzce s obžalovanými nebo druhý den ráno, tedy tak 2-3x týdně, a to na místě, které osobně vybral. Tam došlo k předání záznamové techniky, agenti ho informovali o tom, co zjistili, z toho si on udělal poznámky, z nichž následně napsal vyhodnocení činnosti agentů. Všechna vyhodnocení činnosti agentů pod názvem akce Zeus tvořil on. Plk. Milan Č., který je pod vyhodnoceními podepsán, je ředitel útvaru, který podepisuje všechny tyto výstupy. Tato vyhodnocení poté předal jak státnímu zástupci, tak ÚOOZ. Agenti byli povoleni od 1.11.2014 do 1.5.2015, jejich činnost byla ukončena dnem realizace. Agenty předtím poučil, aby zjistili všechny relevantní informace, osoby, vztahy, jejich vazby, týkající se plánovaného útoku na vlak s vojenskou technikou nebo s automobily xxx, příp. aby zjistili informace, že se žádný útok nepřipravuje. Při své činnosti měli volit takové prostředky, které byly způsobilé k plnění jejich úkolu, a nebylo zasahováno do práv dalších osob nad míru nezbytně nutnou. Byli poučeni o tom, co je policejní provokace, kde jsou její hranice, že nesmějí v nikom vzbudit úmysl spáchat trestný čin nebo tento úmysl podporovat; měli pouze zjišťovat a dokumentovat činnost jiných osob. Co se týká nahrávek a nahrávacího zařízení, jednalo se o nahrávací digitální zařízení, které agentům předal před schůzkou. Takové zařízení lze pouze vypnout a zapnout. V některých případech jim to dával zapnuté a v některých bylo vypnuté a zapnuli ho sami. Je možné, že někdy k použití té techniky nedošlo, např. v případech, když má techniku v bundě a tu nemá na sobě. Záleží to na rozhodnutí agenta a na konkrétní situaci. Od začátku r. 2014 věděl od pracovníků ÚOOZ v rámci prověřování informací o útocích na mýtné brány a policejní vozidla, přičemž byly zjištěny informace, které nasvědčovaly tomu, že je připravován útok na vlak s vojenskou technikou. Informace od agentů měl od doby jejich povolení do ukončení činnosti. Před rozhodnutím o tom, že budou působit jako agenti, byla použita zabezpečovací technika, která má za cíl ochránit policistu, tzn. že hovory nikdo nevyhodnocuje, slouží pouze k tomu, aby v případě nebezpečí upozornil kolegy na to, že mu hrozí nebezpečí. Jejich totožnost neznal kromě něj nikdo ani ÚOOZ, všude jsou uváděni pouze pod krycími kódy. Nikdy jim v souvislosti s posuzovanou aktivitou neposkytoval žádné předměty, které by sloužily k realizaci posuzovaného jednání. Pro svou činnost využívali zvláštní finanční prostředky na podkladě zákona o Policii ČR. O nákupu prostředků k výrobě zápalné složky věděl, částečně to bylo hrazeno z daných financí, částečně z prostředků obžalovaných. Žádné sklenice ani materiály potřebné k výrobě molotovových koktejlů nikdy

agentům nepředal. Na obrazových záznamech zařazených ve spisu se podílela jiná složka policie, agenti o tom nevěděli, on byl pouze informován, že je možné, že bude vyžádána součinnost s jinou složkou policie, ale nic bližšího mu sděleno nebylo. Vyhodnocení celé společné práce prováděl ÚOOZ. Nebyli tlačeni ani ze strany ÚOOZ k vyprovokování jednání, nebyl důvod k tomu, aby se to bezpodmínečně ukončilo do 1.5.2015. Je běžná praxe, že když skončí povolení agenta, je zažádáno o další a prodlouženo, takže souvislost s datem realizace a ukončením povolení agenta je čistě náhodná. O tom, že bude přistoupeno k realizaci, rozhodli pracovníci ÚOOZ. O tom byl jimi informován a po poslední schůzce o tom informoval agenty. Ve věci komunikoval se státním zástupcem VSZ, který použití agentů navrhoval. K dotazu, jaké dostal k 1.11.2014 informace o existujícím podezření, zejm. ve vazbě na SRB, uvedl, že návrh na povolení agentů sepisoval on na základě žádosti a vyhodnocení operativní situace od pracovníků ÚOOZ, takže veškeré informace důležité pro zažádání institutu agenta získal od nich. Původ těchto informací nezjišťoval, vycházel čistě ze žádosti pracovníků ÚOOZ, nic jiného do žádosti o podání návrhu na použití agentů nepsal. Neměl k dispozici žádné přepisy zvukových nahrávek či nějaké vyhodnocení zvukových záznamů. Přílohy zřejmě neobsahoval, protože kdyby k tomu příloha existovala, tak je součástí té žádosti. Veškeré informace o té činnosti měli pracovníci ÚOOZ, ty mu předali a on sepsal návrh, který předal VSZ v Praze. Vstupní informace, které měl, se zrcadlí v návrhu a poté v samotném rozhodnutí Vrchního soudu. Agenti byli před povolením nasazení agentů jeho kolegové, kteří prověřovali v rámci levicové scény poznatky pracovníků ÚOOZ, kteří v tu dobu vyšetřovali útoky na mýtné brány a policejní vozidla. K dotazu, zda byly pořizovány i prostorové odposlechy, uvedl, že bylo využíváno i jiné techniky. K dotazu obž. S., zda mu byla předána od agentů nějaká data v elektronické podobě, která předával dál, uvedl, že si nevzpomíná, ale pokud by mu je někdo dal, byla by součástí spisu. K dotazu, zda ví něco o kuchařce obž. P., kterou si agenti měli odnést z jejího bytu, uvedl, že o tom nic neví.

Svědék Zdeněk S. u hl. líčení uvedl, že pracuje jako xxx na nádraží xxx, obž. xxx je jeho kolega, o jeho politických názorech nic neví, v kolektivu se nijak neprojevoval. Věděl, že měl něco společného s anarchistickým hnutím, byl to normální, nenápadný kluk, žádný problém s ním nikdy v práci nebyl. Neví, zda má ze své pozice xxx možnost zjistit konkrétní vlak, zda se jedná o vojenský vlak a co ten vlak veze, ale myslí si, že ne. Vlak s vojenskou technikou tam nezastavuje, jen projíždí, a to zřídka, maximálně když se přepřahují lokomotivy. Vlaky přepravující vozidla se u nich vyskytují asi dvakrát do týdne, jsou na nich vozy značky xxx a xxx. Vlaky s automobily jezdí pouze z xxx, zpátky jezdí prázdné. O pohybu vlaku v době, kdy byl obž. S. zadržen, ještě nevěděli, až v létě 2016 dostali počítač a přístupová hesla.

Z výpovědi svědka Jiřího H. u hl. líčení soud zjistil, že pracoval na nádraží v xxx let do 31.10.2015, nyní je v důchodu. Obž. S. byl jeho kamarád a nadřízený, pravidelně se v práci nesetkávali, protože to je turnusová práce, potkali se 3x, 4x za měsíc. Obž. S. se věnoval anarchistické činnosti, někdy říkal, že se zúčastňoval antidemonstrací, když byly fašistické demonstrace, dělali akce pro bezdomovce, někdy přinesl letáky, které se týkaly boje proti kapitalismu nebo toho, že obhajoval romské menšiny. V r. 2015 věděli, jaké vlaky budou projíždět nádražím xxx, ale nevěděli, co v nich bude řazeno, to tranzitěrky mají soupisky vlaků, co který vůz obsahuje. Tranzitěrka mu asi mohla zjistit, jaký pojedou vlak, ale z jeho

strany nebyl důvod to zjišťovat. Ony takovou informaci dostanou v době, když je sepsaný vlak ve stanici, odkud vyjíždí, takže pokud jde o vlak z xxx, z xxx, tak asi dvě hodiny předtím. Vlaky s vojenskou technikou jezdily minimálně, pouze když bylo nějaké cvičení NATO apod., tak jednou za rok. Naopak vlaky s auty jezdily často, ze xxx, jen se přepřáhly. Většinou přijel od xxx, postavili to na kolej, z xxx přijela jiná lokomotiva a táhla to někam na hranice nebo to jezdilo do Itálie nebo Německa. Jednalo se o vozy značky xxx, ale i jiné značky. K prostoru xxx v xxx uvedl, že to zná, vojenská cvičení se nekonala jen tam. V případě, že by se cvičilo na xxx a jely by vojenské jednotky z xxx, přes xxx by se pravděpodobně nejelo, jelo by se asi na xxx. Z posádky xxx by jeli přes xxx. Vojenské vlaky jezdily akorát když byly nějaké manévry, cvičení ve výcvikových prostorech. Nepamatuje si, že by se v zimě dělalo nějaké větší cvičení, většinou se to konalo na podzim nebo na jaře nebo když bylo počasí takové, aby mohli vojáci jet.

Z úředních záznamů o podání vysvětlení Gabriely O. a Petra Š. (č.l. 1207-1215, 1216-1223), které byly u hl. líčení za souhlasu stran čteny, soud nezjistil žádné relevantní informace týkající se předmětné tr. činnosti. Manželka obž. S. **Veronika S.** využila svého práva a k věci nevyprávěla (č.l. 1224-1226). Ani **z úředního záznamu o vytěžení zaměstnanců ČD** Bedřicha G., Pavla J., Svatopluka H., Jiřího B. a Ivana B. (č.l. 1229-1231) nebyly zjištěny žádné relevantní poznatky vztahující k projednávané věci.

Skutkový děj tak, jak je popisován agenty xxx a xxx od okamžiku jejich povolení dne 1.11.2014, koresponduje v podstatných rysech s pořízenými zvukovými i obrazovými výstupy z provedeného sledování z dané doby, a to jak jednotlivých obžalovaných, tak bytu č. 3 na adrese xxx, xxx, resp. domu (viz jednotlivé protokoly o sledování osob s připojenými CD s obrazovými záznamy a audiozáznamy č.l. 1781-1788, 1809-1824, 1893-2033 + vyhodnocení sledování č.l. 1773, 1789-1791, 1847-1879, 1881-1892).

Je ovšem nezbytné konstatovat, že *jednotlivé protokoly o sledování osob a v nich obsažené přepisy pořízených audionahrávek jsou v porovnání se skutečnými obsahy záznamů značně nepřesné, nejednou dochází i k záměně hovořících osob* (např. č.l. 1908, kde věty „No ještě taková jedna věc jsem si říkal, aby si to člověk vyzkoušel v té rychlosti, ale to nevím jak, prostě na nějaký plech, hele to můžeme, ale to ten efekt nebude ten, co by my bysme potřebovali“ ve skutečnosti pronáší agent xxx, ačkoliv přepis je připisuje obž. S.), *nebo k opomenutí přepisu zásadních úseků rozhovoru* (např. č.l. 1914, kde absentuje přepis rozhovoru mezi obž. S. a P., v němž S. hovoří o křehkosti zavařovacích sklenic a o tom, že by se mohly snadno rozbít, na což P. reaguje slovy „Hlavně ať si neporaníte tlapky“, nikoliv *nepopálíte*, jak s jistotou vypověděli agenti u hl. líčení).

Dle **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie** (č.l. 399-415) jsou *na záznamech pořízených při sledování (dne 20.4.2015, 31.3.2015, 23.3.2015, 19.2.2015 a 4.2.2015) jako mluvčí obž. I. a obž. Š., konkrétně obž. Š. je totožná s mluvčí na záznamech z 31.3.2015 např. v časovém intervalu 13:35-13:50, 23.3.2015 např. v časovém intervalu 42:30-42:40 a 20.4.2015 v záznamu xxx např. v časovém intervalu 13:00-13:10 a záznamu xxx např. v časovém intervalu 01:20:24-01:20:35. Obž. I. je totožný s mluvčím na záznamech z 19.2.2015 např. v časovém intervalu 25:10-25:24 a s*

největší pravděpodobností je totožný s mluvčím, který hovoří na záznamech 20.4.2015 v záznamu xxx např. v časovém intervalu 15:34-15:41 a na záznamu xxx např. v časovém intervalu 01:51:56- 01:52:06. Dále nelze vyloučit, že obž. I. je totožný s mluvčím na záznamu 4.2.2015 např. v časovém intervalu 03:33:35-03:33:37. Při vypracování posudku znalec použil stupnici hodnocení: je totožný; je s největší pravděpodobností totožný; nelze vyloučit totožnost; pravděpodobně není totožný; s největší pravděpodobností není totožný; není totožný; nelze se vyjádřit k totožnosti mluvčího. ***K výše uvedenému je třeba uvést, že - až na drobné výjimky specifikované ve výpovědích jednotlivých obžalovaných - nikdo z obžalovaných svou účast při jednáních zachycených na pořizovaných záznamech nepopřel.***

S výpověďmi agentů dále korespondují i **vyhodnocení činnosti agentů PČR v rámci akce „ZEUS“** (č.l. 1075-1112), sepsaná řídicím pracovníkem agentů **za období od 1.11.2014 do 5.1.2015** (obsahující výstupy ze zájmových schůzek uskutečněných ve dnech 3.11.2014, 10.11.2014, 26.11.2014, 1.12.2014, 15.12.2014, 5.1.2015), **od 6.1.2015 do 8.3.2015** (obsahující výstupy ze zájmových schůzek uskutečněných ve dnech 12.1.2015, 20.1.2015, 27.1.2015, 30.1.2015, 4.2.2015, 18.2.2015, 19.2.2015, 24.2.2015), **od 9.3.2015 do 27.4.2015** (obsahující výstupy ze zájmových schůzek uskutečněných ve dnech 13.3.2015, 14.3.2015, 23.3.2015, 31.3.2015, 7.4.2015, 8.4.2015, 15.4.2015, 27.4.2015) **a ze dne 20.4.2015. O průběhu schůzek uskutečněných ve dnech 26.11.2014, 1.12.2014, 5.1.2015, 20.1.2015, 27.1.2015, 18.2.2015 a 7.4.2015 však kromě těchto vyhodnocení nejsou k dispozici žádné obrazové ani zvukové záznamy, ačkoli v rámci těchto schůzek měly být probírány klíčové otázky týkající se předmětného útoku na vlak a akce „xxx“ (viz č.l. 1077, 1078, 1083, 1085, 1088, 1110).**

Wyšetřovacím pokusem vztahujícím se ke skutku ad I. (č.l. 1727- 1754, CD č.l. 1739), bylo **řůznými způsoby iniciace zápalných lahví (demižonů) ověřováno, jaké následky by jejich použití mělo na vlakovou soupravu.** Byly provedeny celkem **čtyři pokusy**, k nimž byly užity skleněné demižony obsahující stejné zápalné složy, jako ty, které byly zajištěny při OMČ dne 21.4.2015 v xxx na vrcholu xxx, skládající se z xxx. Tyto složy byly pro účely pokusu vyhotoveny pracovníky KÚP Praha. Zápalné lahve byly následně shozeny z výšky 20 metrů na vlak projíždějící rychlostí 40 km/hod, skládající se z lokomotivy a 3 nákladních vozů s dřevěnými rošty, které jsou používány na převoz obrněné kolové techniky a lehkých pásových vozidel. Na podlahu posledního vozu byly umístěny 4 ks pneumatik a tyto překryty plachtou i s částí dřevěné podlahy vozu; jednalo se o plachtu, kterou používá Armáda ČR na přikrytí převážené vojenské techniky. Z protokolu o vyšetřovacím pokusu bylo zjištěno, že v prvním případě, kdy došlo k iniciaci zápalné lahve za pomoci prskavek, které byly zapíchané do korkového uzávěru bez jakékoliv úpravy, tyto uhasly, aniž by došlo k zahoření zápalné lahve, která se pouze rozbila, a rozpuštěný xxx se přichytil na místo dopadu. Ve druhém pokusu byl k iniciaci použit knot z látky, kdy po rozbití lahve došlo k zapálení složy a oheň zapálil plachtu včetně pneumatik a dřevné podlahy vozu. Ve třetím případě byly k iniciaci použity opět prskavky zapíchané do korkového uzávěru a ohnuté takovým způsobem, jak měli zamýšlet obžalovaní. V tomto případě došlo k zapálení složy a oheň zapálil plachtu i pneumatiky. Ve čtvrtém pokusu byly shozeny dva skleněné demižony najednou a iniciovány byly knotem z látky. V tomto případě zápalná slož zapálila plachtu a

pneumatiky, oheň se začal okamžitě šířit i do okolí kolejiště, plachta shořela, od plachty a pneumatik následně chytla i dřevěné podlážka nákladního vozu a po jejím prohoření začalo žhavé dřevo propadat do kolejiště. Požár vzniklý ve 2., 3. a 4. případě by bez zásahu HZS samovolně nehasl a šířil by se dál. Použitím zajištěných zápalných lahví by obžalovaní způsobili požár, kdy tento by se následně šířil i do okolí projíždějícího vlaku.

Ze **znaleckého posudku z oboru dopravy ke skutku ad I.** (č.l. 509-532) a výslechů znalců u hl. líčení soud zjistil, že pokud by došlo k zapálení nákladu, drážních vozidel nebo dopravní infrastruktury, pak by došlo minimálně po dobu zásahu složek IZS k přerušení dopravy na dané trati a k omezení či vyloučení silniční dopravy na komunikacích přiléhajících k železničním tratím, ze kterých by byl veden zásah. Přerušena či omezena by byla doprava v úsecích xxx, dále v aglomeraci xxx (nejpravděpodobnější varianta) a v xxx. Dále byly posuzovány možné scénáře detekování požáru v závislosti na typu vlaku (s vojenským doprovodem či bez něj), přičemž jako málo pravděpodobná byla připuštěna možnost, že by požár mohl zjistit sám strojvedoucí. Nejprve by mohl požár zpozorovat vojenský doprovod, následně drážní zaměstnanci, příp. náhodní svědci. Dále byl posuzován scénář pravděpodobného zásahu IZS s ohledem na místo, kde by se vlak podařilo zastavit, a možné varianty poškození dopravního systému a techniky s přihlédnutím k charakteru nákladu (odpovědi dány variantně podle toho, zda náklad vlaku obsahuje či neobsahuje střelivo a výbušniny) a důsledky s tím spojené v kontextu dopravní obslužnosti oblasti. Přenos požáru sálavým teplem lze předpokládat do vzdálenosti přibližně 8,5 m a účinky požáru na trolej lze předpokládat jako vysoce negativní. Oblast, kde byl útok plánován, byla charakterizována jako trať celostátního významu, na níž je provozována pouze nákladní doprava. Konstatována je dále rekonstrukce dané tratě, která měla za následek vyluku provozu od 1.6.2015 do 30.7.2015. V závěru posudku je poukázáno na skutečnost, že pro případ částečného či celkového vyřazení dopravního systému neexistují žádné dopravně-krizové plány, a průběh řešení takové mimořádné situace je závislý v první fázi toliko na kvalitách jednotlivých dispečerů.

Znalec **Ing. Kratochvíl** u hl. líčení doplnil, že neměl k dispozici žádné konkrétní údaje, absentovala i konkretizace nákladu, proto zpracoval různé varianty – nemohlo dojít k požáru, mohlo dojít k požáru, který se samouhasí, nebo k požáru, který vznikne a následně dojde k zásahu jednotek PO. Měl k dispozici podklady kriminalistického ústavu z oblasti chemie a fyzikální chemie a videozáznamy z pokusů. Při pokusech, až na první případ, k zapálení nákladu došlo. K otázce, jak mohl probíhat zásah jednotek požární ochrany, uvedl, že kromě žel. stanice xxx a xxx je všude obtížný přístup, tzn. že příp. zásah jednotek požární ochrany by byl náročný. Jako vysoce pravděpodobnou předpokládal variantu, že vlak dojedle do stanice xxx, a i tam je zásah vázán na polohu vlaku, kdy se musí čekat, až se zastaví provoz v celé železniční stanici. K dotazu, o jakých materiálech uvažovali v případě shozu zápalného zařízení nebo složce, uvedl, že jim byly zadány osobní a nákladní automobily. U osobního automobilu je zapálení obecně snazší, protože má obvykle čelní a zadní sklo více skloněné a obsahuje na jednotku plochy více hořlavých látek. U nákladního vozidla je otázkou, zda má náklad nebo je prázdné nebo zda se jedná o speciální automobil, který něco veze, a co konkrétně. Exaktně se zabýval prázdným nákladním automobilem a ve vazbě i na vyšetřovací pokus, kde byly na ložné ploše vlaku pneumatiky, bylo vidět, že množství, které sloužilo jako

iniciace, bylo shozeno z té plošiny ve výšce portálu, a k zapálení došlo. Velmi aktivně na to působí dřevěná podlaha vagónu a skutečnost, že se jedná o kapalinu, která do dřevěného podkladu ložné plochy zateče. Pokud by se jednalo např. o tank, tak pokud to nezasáhne palivovou nádrž nebo větrací mřížky motoru, tak po kovu kapalina steče, shoří a v podstatě se nic nestane. U nehořlavých materiálů by se pak nejednalo o žádné ohrožení požárem, zůstala by však otázka, co by se poškodilo teplem. Zabýval se i možností šíření požáru do okolí vlaku a dospěl k závěru, že pokud by hořel nákladní automobil, lze předpokládat přenos požáru sálavým teplem do vzdálenosti přibližně 8,5 metru všemi směry od místa hoření. V případě rozvinu požáru při dosažení teploty přibližně 500 °C (470 °C je obecně kritická teplota pro ocel) lze předpokládat, že bude zasažena trolej, protože teplo stoupá vzhůru a trolej je v podstatě v ose kolejí. Daná trolej se buď prověsí, nebo spadne, pokud není vypnutá, a to v časovém intervalu 5-10 minut. Je zřejmé, že by k tomu došlo ještě před příjezdem jednotek požární ochrany. Při zásazích se vždy čeká na jednotku hasičského záchranného sboru Správy železniční dopravní cesty, protože ti mají kvalifikaci na zasahování do elektrických zařízení na trakci. Příslušníci Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy toto oprávnění nemají. Hořící vagon se nehasí do doby, než je potvrzeno vypnutí troleje, a vždy se ještě čeká i na vypnutí sousední troleje. Není pravděpodobné, že by se ta látka jízdou vlaku sama uhasila, je to patrné z pokusu, že souprava pokračovala ještě krátkou vzdálenost a dále hořela, protože dřevo není jedolitě a nevyhoří to z povrchu, jak by se stalo na kovovém podkladu, do dřeva to zateče a postupně se to uvolňuje a hoří. Kdyby vlak přepravoval vojenskou municí a munice by byla uložena v přepravních obalech, lze předpokládat, že by se nestalo nic, ale záleží i na tom, co je to za municí. Pokud by tam byl Semtex, tak pak by ta odpověď byla úplně jiná, než kdyby tam byly náboje do střelných zbraní, a pořád záleží na tom, v čem je to uloženo. Kdyby v případě zahoření podlahy vagónů na nich byla přepravována těžká technika, tak lze předpokládat nějakých 6 minut intenzivního hoření od začátku iniciovaného hořlavou tekutinou, záleží na tloušťce dřevěné desky a na ztrátě jejích mechanických vlastností prohořením. Každopádně hoření lze předpokládat plošné, což je vidět i z videozáznamů na té ložné ploše vagónu. Tanky se vozí jak na kovových, tak na dřevěných podkladech. Co se týká paliva v palivových nádržích, tak to se rozvoje požáru dotýká, až když je vozidlo celé zasaženo. Zcela určitě, pokud jsou to kapalná paliva, nelze počítat s žádným výbuchem, protože nádrž musí dýchat, spíš dojde k tomu, že zahříváním ta kapalina vytváří plyny a páry, které odchází větracími otvory, třeba ze dna nádrže, kdy vyhoří ta plastová zátka a odtamtud to fouká, je tam jakoby ohnivá koule okolo plnicího hrdla, ale výbuch ne. Ta hořlavá kapalina přispěje k rozvoji parametrů požáru, ale to už je nevýznamné, protože v tu chvíli už vozidlo hoří, a jestli v tu chvíli jsou plameny 4 metry nebo 6 metrů, to už nemá na zásah hasičů vůbec žádný vliv. V obecné rovině z hlediska možných přepravovaných prostředků je osobní automobil nejrizikovější, protože má více hořlavých látek na jednotku plochy. Primární je, že z pokusů vyplynulo, že hoření pneumatik nezačalo tím, že iniciační složka šla na pneumatiky, ale že to bylo hlavně podporované dřevěnou podlahou vagonu. Pokud by byly shozené oba dva demizony najednou s objemem, který by se sečetl dohromady, tak v případě zasažení obrněného vozidla jde o to, že se zvýší množství hořlavé kapaliny, kdy vždy hoří její plyny a páry. Při dvojnásobném množství, což je ten poslední pokus, bylo pouze intenzivnější hoření na začátku, ale vlastní hoření pak bude stejné. Kdyby spadly ty dvě láhve dolů, pravděpodobnost, že by přerušily dopravní infrastrukturu, je z hlediska požární

bezpečnosti minimální. Spadne 10 litrů hořlavé kapaliny na koleje, kde shoří. Samotné lahve dopadlé na koleje, kde nestojí vlak ani následně neprojíždí, prostě vyhoří a žádné další vlivy nejsou předpokládány. Pokud dojde k pádu iniciátoru na hořlavý materiál, rychlost vlaku to nezhasí, naopak při zastavení to začne hořet ještě rychleji. Ta rychlost není taková, že by to přesáhlo rychlost šíření plamene, to by vlak musel jet rychlostí 130-150 km/h, aby se to uhasilo nebo aby se odvětraly plyny a páry, které by nezahořely. Není tam žádný faktor, který by hoření přerušil, naopak se tam vyskytují tři základní faktory pro hoření, a to zápalná teplota, hořlavá látka a oxidovadlo.

Znalec **Doc. Ing. Mičunek** u hl. líčení dále doplnil, že termín „trať celostátního významu“ je obecně známý, přičemž na této konkrétní trati je dominantní pouze nákladní doprava, osobní je příležitostná. Kdyby se ta směs v lahvi nezapálila a dopadla na vlak, s největší pravděpodobností by to vliv na dopravní infrastrukturu nemělo, došlo by pouze k poškození nákladu. Kdyby se směs nezapálila a ani by vlak nezasáhla, tak by systém přerušen s největší pravděpodobností nebyl. V případě, že by byl shozen obal s něčím a zahořel, dopadl na koleje a nezasáhl vlak, s největší pravděpodobností by došlo k vyhoření materiálu na místě dopadu. Mohlo by dojít k inicializaci záchranného sboru, který by vyjel na místo a situaci řešil tak, jako když podél trati hoří. V prvotním okamžiku by došlo k vyloučení provozu pouze na jedné koleji, pakliže by informace o přesné poloze nebyla, došlo by asi k vyloučení celého provozu na trati. Komplikace je v přístupnosti na dané místo, takže asi do zjištění podrobností by tato kolej, resp. trať zůstala uzavřena a řešily by se následky. Pakliže by na místě potom někdo zjistil, že je potřeba tam dostat těžší techniku, tak potom by musela s největší pravděpodobností být uzavřena i trať xxx, aby se lidé s technikou na to konkrétní místo dostali. Trať xxx a trať xxx jsou tratě celostátního významu. Kdyby k tomu útoku došlo v místě zhruba 4 km od xxx, tak tam je trať nepřístupná, na jedné straně je to lemované skalami, na druhé teče xxx, takže by došlo k prodloužení doby zásahu, a tím pádem by mohlo dojít k většímu poškození této komunikace. Nákladní vlaky, které jedou z xxx potom pokračují na trasu do xxx, na xxx, jde o spojení Západních Čech a západní Evropy s Prahou. V případě zahoření nákladu, který by byl zasažen zapálenou látkou ve dvou demižonech, by během několika minut vznikl poměrně významný požár, jehož sálající teplo by mělo vliv i na trolej, ve které je napětí 3000 stejnosměrných voltů. Vodicí nosné lano by spadlo na zem, kde by došlo s největší pravděpodobností ke zkratu, a vypadl by jistič. Je tam ohromný automatický jistič, který by se ještě pokusil tu trať znova nahodit, a pakliže by tento pokus byl neúspěšný, protože by to lano pořád leželo na voze nebo na kolejích, došlo by k trvalému vypojení elektrického proudu. Je tam bezpečnostní prvek, protože trať, resp. trolej se občas přetrhne i sama od sebe běžným opotřebením nebo je tam námraza nebo nějaký cizí předmět a ten pantograf, který po troleji jede, za trolej chytne a strhne ji dolů, takže tohle se stává. Při incidentu by pravděpodobně nebyl někdo zraněn, pokud by nestál přímo pod trolejí, která by na něj spadla. Infrastruktura je na tohle chráněna, je to komplikace pouze pro hasiče, kteří nemůžou zahájit svůj výkon, dokud stoprocentně nemají informaci, že tam proud není. Do té doby nemůžou hasit. V tom případě je největší prodleva v tom, že ten proces, než se to bezpečně vypne, trvá 20 minut. Oheň se řádově rozhoří za 10 minut, takže se dá předpokládat, že v okamžiku, kdy by hasiči začali zasahovat, by byl v plném proudu. Dopravní krizové plány pro železniční dopravu specifikovány nejsou vůbec, to může být známo jen osobám, které jsou v dané oblasti zainteresované.

Znalec **Ing. Jacura** u hl. líčení uvedl, že generální stop drážních vozidel funguje tam, kde je traťové rádiové spojení, což na předmětné trati je. Pokud zaměstnanec, který se zabývá řízením a organizováním drážní dopravy, zjistí událost, která může ohrozit bezpečnost železničního provozu, tak signálem přes vysílačku dojde k zastavení všech vlaků ve zvoleném úseku tak, že lokomotivám bude dán signál k nasazení systému rychločinného brzdění, takže bez kontaktu strojvedoucího, aniž by on cokoli udělal, začne vlak zastavovat a s ním všechny vlaky v obvodu, kde bude generální stop vyhlášen. Konkrétní skladbu vlaků v daném časovém období nezjišťovali, data nebyla dostupná. Vzhledem k tomu, že obě trati, které jsou do této trati zaústěné, jsou dvoukolejné, tak pokud by vlak skončil ještě před stanicí xxx, mohl by být na ostatních spojích obnoven provoz poté, co by byl požár uhašen a traťové koleje by byly shledány jako sjízdné a bez poškození. Stejně tak poté, co by byl odtažen vlak z traťové koleje, lze na tomto úseku dočasně obnovit provoz motorové trakce. Pokud by vlak zastavil přímo ve stanici xxx, což je velmi pravděpodobné, tak tam po uhašení požáru lze používat ostatní dopravní koleje s tím, že je možné předpokládat, že s ohledem na stupeň poškození vlakové soupravy by byla vyloučena vedlejší kolej, aby mohly probíhat práce k odstranění soupravy a odtažení. K dotazu, kdo a kde by požár zjistil, uvedl, že pokud by se jednalo o nedoprovázenou soupravu, tak nejpravděpodobnější je to buď těsně před vjezdem do stanice xxx, nebo ve stanici xxx. Pokud by to bylo před vjezdem do stanice, došlo by nejdříve ke kompletnímu zastavení provozu na trati xxx, což by bylo výrazně citelnější, mezi xxx a xxx, tzn. na všech čtyřech dopravních kolejích, které jsou do xxx zaústěné. Pak by docházelo k zásahu hasičského záchranného sboru. Po ukončení zásahu a ohledání infrastruktury, tj. železničního svršku a trolejí na těch třech kolejích by byl obnoven provoz. Pokud by došlo k zásahu na stanici xxx, opět by došlo k zastavení po dobu zásahu a lze předpokládat, že hasičský záchranný sbor by trval na zastavení provozu železniční stanice do ukončení zásahu. Potom by proběhla opět prohlídka sousedních dopravních kolejí a obnova provozu. Nejcitelnější by to bylo, pokud by vlak zastavil až za stanicí xxx, protože tam je trať pouze dvoukolejná, a v úseku mezi xxx by došlo k dlouhodobějšímu uzavření samotného tahu z xxx se silnou osobní dopravou. Výluka na této trati v době od 1.6. do 30.7. byla plánovaná, byla součástí harmonogramu výluk. Plán výluk se na železnici dělá na celý kalendářní rok dopředu a potom se aktualizují obvykle na kvartál. Tato výluka musela být známa nejpozději v období březen-duben všem zaměstnancům, kteří se podílejí jak na provozování dráhy, tak drážní dopravě. Na železniční trase xxx je orientačně 8 - 10 dopravních kolejí, je možné je využít alternativně, když jedna bude vyřazena. Pro jízdu nákladních vlaků lze využít všechny dopravní koleje, pro jízdu osobních vlaků lze využít pouze ty koleje, u kterých je tzv. nástupní hrana, tzn. pro osobní dopravu je použitelných 5 dopravních kolejí, z čehož jedna by s vysokou pravděpodobností, pokud by vlak zůstal v xxx, byla obsazena hořícím vlakem. Časová náročnost natažení nové troleje je závislá na konkrétní situaci, může být i v řádech hodin. Pokud je převážen tank, tak je velká pravděpodobnost, že podlaha bude dřevěná. Pokud je to patrový vůz na přepravu automobilů, tak dřevěná nebude. Pokud jde o vojenský vlak, tak probíhá instradace, o vlaku jsou zpraveni všichni zaměstnanci, kteří se podílejí na organizování drážní dopravy, tzn. veškerý personál ve stanicích a dispečerů vědí o tom, že jede vojenský vlak, příp. jsou informováni i o tom, když je tam nebezpečný náklad, a to nejpozději ten den, je to v tzv. zavedené dopravě.

Znalec **Ing. Novák** u hl. líčení upřesnil, že v r. 2015 bylo 50 požárů drážních vozidel, takže to, že se jednalo o požáry travního porostu v okolí, nebyla přesná informace. Nicméně požárů většího rozsahu jsou na celé železniční síti v ČR za uplynulý rok řádově jednotky, takže požár většího rozsahu, o kterém je v tomto případě řeč, by byl ojedinělý. Pro vznik takovéto situace pro zaměstnance provozovatele dráhy a provozovatele drážní dopravy platí ohlašovací rozvrh, tzn. pokud zpozorují takovou událost, jsou povinni se řídit přesným sledem kroků, zavolat na daná čísla, oznámit to předem určeným zaměstnancům. Co se týče otázky č. 10 posudku, tak to bylo spíše myšleno na plošný plán pro danou oblast, nicméně ohlašovací rozvrh je ze zákona a funguje a zaměstnanci se jím řídí. Co se týká vypínání tračního vedení, tak systém automaticky trační vedení vypne v případě, že dojde k poruše, přerušení nebo zkratu, nicméně pro zásah hasičů je potřebné (ačkoliv proud v tom vedení už v danou chvíli není, protože se vypnul automaticky), aby měli potvrzení od hasičů SŽDC, kteří jsou jediní kvalifikovaní a schopní trolej vyzkratovat.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ke skutku ad IV. (č.l. 367–384) a výslechu znalce **prim. MUDr. Jiřího Hladíka** u hl. líčení soud zjistil, že v případě zasažení hořící zápalnou lahví o objemu 0,7 litru naplněnou směsí xxx by v případě zasažení dolní části těla vznikly hluboké popáleniny III. stupně, event. i zuhelnatění, které by vedly v případě přežití k trvalým následkům spočívajícím v rozsáhlých jizvách a s největší pravděpodobností i trvale snížené hybnosti dolních končetin, trvalým následkům na pyži s možností poruchy vyměšování a v případě vdechování horkého vzduchu by nastalo i popálení dýchacích cest, jež by mohlo vést ke smrtícím komplikacím. V případě zasažení horní části těla by došlo s největší pravděpodobností ke smrtelnému poranění v důsledku popáleninového šoku; v případě přežití pak ke slepotě, zohyzdění (zuhelnatění nosu, rtů, uší a k rozsáhlým plošným jizvám obličeje) a dále k rozsáhlému popálení dýchacích cest. Znalec u hl. líčení dále uvedl, že při určování následků by záleželo na řadě faktorů, především na věku a na rozsahu a hloubce popálení, ale i při 50% popálení III. stupně, což takováto látka jistě způsobí, je prognóza přežití již nejistá a nastává velké riziko, že by došlo k úmrtí. Tato úvaha je směřována k tomu, kdyby bylo zasaženo oblečení. Kdyby byly zasaženy i odkryté části těla, tak by v obličeji došlo k III. stupni popálení a na vyčnívajících částech (boltce, hrot nosu) pak k IV. stupni popálení, což představuje zuhelnatění, ztrátu zraku a popálení dýchacích cest při vdechnutí horkých plynů, což je nepochybně nejzávažnější poranění. Hrozba vzniku popálenin III. stupně, příp. zuhelnatění, se týká horní i dolní části těla, protože pokožka je prakticky všude stejná, týká se to celého povrchu těla, samozřejmě nejzávažnější je oblast hlavy a krku. Zasažení takovouto kapalinou, pokud by to bylo už více než 8-10 %, vždy vyvolá II. stupeň popálení, takže z lékařského hlediska lze hovořit o vážném poranění, které je vždy spojeno s hospitalizací, příp. opakovanými nekrektomiemi, tedy odstraňováním popálených částí, a dalšími formami dlouhodobé léčby. Popáleniny III. stupně jsou v každém případě spojeny s hospitalizací, převazy a opakovanými nekrektomiemi v celkovém znečitlivění a léčba přesahuje prakticky vždy 6 týdnů. Stupeň II. dělíme na IIa a IIb, poté III. a IV. stupeň. Stupeň IIb a III. stupeň prakticky vždy zanechávají jizvy. Posudek byl koncipován na poškozeného policistu, kdyby se jednalo o policistku, závěry by byly jiné. U žen, kdyby to bylo v obličeji, v oblasti dekoltu, horních končetin nebo ramen, by se z lékařského hlediska jednalo pravděpodobně o zohyzdění. K rozsáhlým popáleninám dochází právě při zasažení

xxx. Policistům jejich vybavení při popálení nepomůže, naopak u kasru nebo zbraně by při zasažení xxx mohla hrozit expanze, protože u hnacích plynů se zahřátím zvýší jejich tlak, roztahují se a dochází k roztržení obalu, od čehož by pak hrozilo střepinové poranění. K dotazu, jak by situace probíhala v případě těžkooděnce, uvedl, že nezná složení oděvu, ale mají plexištítý a plexisklo je plast, takže to hoří také, a nepřiléhají, tzn. ten horký vzduch může profouknout i pod štít, a nejnebezpečnější je právě popálení obličeje. Z demonstrací jsou známy případy, že když jsou ty xxx házeny po policistech a ti jsou zasaženi, tak jsou převáženi se zraněními do nemocnice s popáleninami různého rozsahu. K dotazu, zda má na vznícení vliv povrch na zemi a místo dopadu láhve, uvedl, že absorpční povrch samozřejmě absorbuje větší množství, ale při zpracování posudku o povrchu neuvažoval, vycházel z odborného vyjádření Kriminalistického ústavu, kde je jasně psáno „při rozstříku“. Když člověk rozlije půllitru kapaliny, tak ho ta kapalina postříká i na trávě. Jde o to, že oděv bude pravděpodobně obsahovat velkou část syntetické látky a bude poměrně hořlavý. Vychází tak ze vzplanutí oděvu a za jakou dobu došlo k odhoření oděvu. Nejnebezpečnější jsou výpary, protože při teple se odpařuje benzín, a takové výpary mají teplotu 1200°C, přičemž k vážným opařeninám III. stupně dochází u starých lidí už při teplotách 60-70°C např. při vstupu do horké vody a v tomto případě se jedná o teplotu 1200°C.

Soud měl dále k dispozici **čtyři znalecké posudky z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** (č.l. 567-634, 635-749, 750-819, 820-838), jimiž byly zkoumány věci vydané obžalovanými a věci zajištěné v rámci domovních prohlídek u obžalovaných S., I. a Š., z nichž bylo mj. zjištěno, že mobilní telefon obž. S. obsahoval fotografie místa zakopání zápalných lahví u skutku IV. a v paměti druhého z vydaných telefonů se nachází šifrovací tabulka pro konspirační hovory a materiál s anarchistickou tematikou. Z MBT obž. Š. se nepodařilo zjistit žádné relevantní údaje k predm. věci.

Z **odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie** (č.l. 196-208), **fyzikální chemie** (č.l. 210-223) a **daktyloskopie a genetika** (č.l. 245-265, 268-269) bylo mj. zjištěno, že při OMČ zajištěné nádoby určené pro útok na vlak obsahovaly zápalnou směs xxx, xxx a xxx, s možností iniciace prskavkami či otevřeným ohněm. Na nádobách nebyly zjištěny žádné relevantní genetické ani DKT stopy. Ze závěrů vyjádření dále vyplývá, že účinky zápalné složky na vlak převážející vojenskou techniku nebo osobní vozidla nelze jednoznačně určit s ohledem na množství faktorů, které se v konkrétní situaci mohou vyskytnout. Z obecných závěrů lze dovozovat, že u vojenských vozidel jsou vůči zkoumané hořlavé složce dostatečně odolné obrněné části, riziko představují nechráněné hořlavé části a zejména hořlavé podlahy vagónů. Odlišná je situace u osobních motorových vozidel, a to s ohledem na materiály použité při jejich konstrukci. Šíření požáru způsobeného zápalnou složkou, která má fázi tekutou (při dopadu se rozstříkne do tenké vrstvy s možností vytvoření mnoha ohnisek požáru s rychlým vyhořením) a fázi pevnou (hoří dlouho), je rovněž závislé na mnoha faktorech, zejména pak na výskytu a způsobu uložení a ochrany hořlavých látek, směru vanutí větru, pohybu vlakové soupravy. V průběhu zkoumání bylo konkrétně zjišťováno působení hořlavé směsi na perforovaném plechu a na plachtě.

Z **prověrky výpovědi obž. S.** podle § 104e tr. řádu (č.l. 1702-1704) vyplývá, že obžalovaný označil místo u usedlosti xxx, kde zahrabal dvě zápalné lahve, přičemž na označeném místě byly tyto lahve následně nalezeny a zajištěny.

Z **odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, daktyloskopie a genetika** (č.l. 231–240, 245-265) soud zjistil, že v lahvích od vína nalezených u usedlosti xxx se nachází směs xxx a xxx s vloženou textilií (obdoba zápalného knotu). Při následném experimentu s těmito zápalnými lahvemi bylo jednoznačně prokázáno, že v případě jejich hození proti zakročujícímu policistovi po jejich iniciaci plamenem dojde ke vznícení oděvních součástek, které běžně používá PČR, a k jejich odhoření dojde během cca 3 minut. Na zajištěných lahvích se nepodařilo zajistit daktyloskopické stopy, byl z nich izolován smíšený profil DNA, ovšem při porovnání se systémem CODIS bez nalezené shody.

Z **odborného vyjádření zaměřeného na charakteristiku a působení organizace Sít' revolučních buněk** (č.l. 162-171) vyplývá, že vytvoření SRB lze považovat za volné navázání na zahraniční militantní anarchistické skupiny, kterými jsou Neformální federace anarchistů v Itálii a Konspirace ohnivých buněk - zařazena na seznam teroristických organizací, Revoluční boj - zařazena na seznam teroristických organizací a Mezinárodní revoluční front v Řecku. Tomu odpovídá profilace SRB a zároveň obdobný způsob organizace a provádění akcí. V případě SRB se jedná o úzkou neformální skupinu akceptující anarchistické ideje a násilí jakožto prostředek k jejich prosazení, kdy si za svůj cíl útoku symbolicky zvolí takový, který je obecně v anarchistickém hnutí považován za "nepřátelský". K násilné akci se poté přihlásí manifestem s ideologickým odůvodněním a zasazením do širšího rámce anarchistických idejí. Odborné vyjádření přiblížilo skutky SRB teroristickým aktům.

Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika** (č.l. 275-286) bylo zjištěno, že krátká expanzní zbraň - šestiranový revolver EKOL model VIPER 4,5, v.č. E4VP-1180676, ráže 380 R Blanc, vydaný obž. S., opatřený úst'ovým adaptérem pro vystřelování zábavné pyrotechniky včetně akustických a plynových nábojek, je plně funkční a jedná se o zbraň kategorie D podle zák.č. 119/2002 Sb. Obž. S. dále vydal pyrotechniku, která byla předmětem zkoumání obsaženého ve znaleckém posudku z oboru kriminalistika, pyrotechnika, munice a výbušniny (č.l. 310-357).

Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na obž. S.** (č.l. 419-445), který byl u hl. líčení za souhlasu stran čten, soud zjistil, že obž. netrpí a ani v době páčání tr. činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, má xxx. Nebyly u něj detekovány známky závislosti na alkoholu ani jiné návykové látky, nebylo zjištěno, že by tr. činnost páchal pod jejich vlivem. Nebyly u něj diagnostikovány somatické a psychické změny vyvolané požíváním alkoholu či jiných návykových látek. Motiv činu nebyl sycen faktory psychopatologickými. V době činu měl plně zachovány schopnosti rozpoznávací a ovládací. Z primárně psychiatrického hlediska není nebezpečný společnosti, proto nebyla navržena žádná ochranná léčebná opatření. Je schopen chápat smysl tr. řízení. Z psychologického hlediska u něj nebyly detekovány agresivní rysy ani dispozice k

agresivnímu jednání v zátěži nebo pod vlivem alkoholu či návykových látek, nejedná se o primárně agresivní osobu. Obž. nemá výraznější sklony k manipulaci, ovlivňování a ovládání dalších osob, není primárně formován jako dominantní osobnost s vůdcovskými dispozicemi. V xxx. Prognóza resocializace obžalovaného se jeví jako reálná (vyjádřena stupněm č. xxx na škále od 1. – nejlepší do 7. - nejhorší).

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na obž. I. (č.l. 451-478), který byl také u hl. líčení za souhlasu stran čten, soud zjistil, že obž. netrpí a ani v době páchaní tr. činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, jeho xxx, nebyly zjištěny známky, že by tr. činnost páchal pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky. Nebyly u něj shledány somatické a psychické změny vyvolané požíváním alkoholu či jiných návykových látek. Motiv činu nebyl sycen faktory psychopatologickými. V době činu měl plně zachovány schopnosti rozpoznávací a ovládací. Z primárně psychiatrického hlediska není nebezpečný společnosti, proto nebyla navržena žádná ochranná léčebná opatření. Je schopen chápat smysl tr. řízení. Psychologickým zkoumáním u něj nebyly diagnostikovány agresivní rysy ani dispozice k agresivnímu jednání v zátěži nebo pod vlivem alkoholu či návykových látek, nejedná se o primárně agresivní osobu. Nemá výraznější sklony k manipulaci, ovlivňování a ovládání dalších osob, není primárně formován jako dominantní osobnost s vůdcovskými dispozicemi. V xxx bez jakéhokoliv chorobného vlivu. Prognóza resocializace obž. se jeví jako reálná (vyjádřena stupněm č. xxx na škále od 1. - nejlepší do 7. - nejhorší).

Dále soud v rámci hl. líčení provedl důkaz zejm. následujícími **listinnými důkazy**:

protokol o vydání věci obž. S. + fotodokumentace (č.l. 1246-1256);

protokoly o DP u obž. S. + fotodokumentace + vyhodnocení k zajištěným věcem (č.l. 1258-1341, 1372-1554);

protokol o vydání věci obž. Š. + fotodokumentace + vyhodnocení (č.l. 1555- 1561);

protokol o DP u obž. I. + fotodokumentace + vyhodnocení (č.l. 1575- 1650);

protokoly o OMČ + fotodokumentace z xxx, z místa, kde mělo dojít k přelévání zápalné složky, a z místa nad xxx, kde byly nalezeny a zajištěny dvě pětilitrové skleněné lahve (č.l. 1651-1701);

protokol o OMČ – usedlost xxx s fotodokumentací (č.l. 1714-1726);

protokol o ohledání webové stránky (č.l. 1767-1769);

úřední záznam o měření výšky xxx (č.l. 1770-1772);

úřední záznam PČR – vyhodnocení SRB a snaha o začlenění do Mezinárodní revoluční fronty (IRF) ze dne 24.9.2014 (č.l. 2550-2555);

úřední záznam - vyhodnocení obsahu účtu Active crew VAP v síti Facebook (č.l. 2556-2557);

úřední záznam PČR ze dne 7.5.2015 obsahující informaci, že na základě výpovědi obž. S. bylo provedeno operativní šetření a obhlídka okolí xxx, kde měl zakopat dvě lahve se zápalnou směsí, tyto se však přes opakované snahy PČR nepodařilo nalézt, a proto bylo rozhodnuto, že se přistoupí k opětovnému výslechu obž. S., příp. provedení prověrky výpovědi na místě dle § 104e tr. řádu (č.l. 2558-2559);

úřední záznam z 30.10.2015 obsahující informaci, že šetřením ve xxx bylo zjištěno, že poslední návštěva obž. S. se uskutečnila dne 18.3.2015 (č.l. 2561-2562);

plánek bytu obž. P. (č.l. 2563);

úřední záznam PČR o zahoření dvou služebních vozidel DI PČR P-4 (č.l. 2574-2575);

protokol o ohledání e-mailové zprávy (č.l. 2578-2581);

úřední záznam PČR o xxx – xxx obž. S. (č.l. 2582-2588);

screen adresáře z emailové pošty (č.l. 3289).

Dne 3.8.2016 v průběhu hl. líčení obž. I. navrhl (č.l. 2817), aby byly dohledány nahrávky, které byly pořizovány policejními agenty před listopadem 2014, neboť oba dva v rámci svých svědeckých výpovědí prezentovali, že se zaznamenávala každá schůzka s obžalovanými, a tudíž přepokládá, že se zaznamenávaly i schůzky, které proběhly před 1.11.2014, tedy před tím, než byli nasazeni jako agenti. Tento důkaz navrhoval již v př. řízení po seznámení se spisem, ale bylo to zamítnuto s tím, že takovéto nahrávky by nebyly pořizeny v souladu s tr. řádem, a proto by nebyly jako důkaz použitelné. Pokud mají podpořit verzi obžalovaných a usvědčit policejní agenty z provokace u nyní projednávané údajné tr. činnosti, jsou tyto audionahrávky použitelné jako důkaz a pro posouzení věci i nezbytné, protože pokud pol. orgán argumentoval v minulosti tím, že nahrávky byly obhajobě dány k dispozici, tak již první z těch nahrávek začíná ve fázi, kdy už je celá věc rozjetá, řeší se už zásadní podrobnosti, ale všechny by zajímal ten moment, kde se vůbec zrodila myšlenka samotného provedení této údajné přípravy, resp. této akce.

Z úředního záznamu NCOZ (č.l. 2913-2914), který u hl. líčení předložil státní zástupce v návaznosti **na výzvu soudu, aby bylo prověřeno, zda skutečně takové záznamy existují,** soud zjistil, že v rámci př. řízení zejm. ve fázi prověřování byly použity operativně pátrací prostředky dle ust. § 88 tr.ř., 158d/1, 2 tr.ř., § 158d/1, 3 tr.ř. a dle § 158e tr.ř.

Vyhodnocováním povolených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu nebyl zjištěn žádný důkaz, byť nepřímý, a to jak v neprospěch, tak ve prospěch obviněných, a proto nebyly pořizené výstupy založeny do spisového materiálu.

Jako důkaz byly vyhodnoceny zejm. protokoly o sledování dle § 158d/1, 3 tr.ř., přičemž se jedná o nahrávky pořizené v rámci jednotlivých schůzek při plánování tr. činnosti a dokládají účast jednotlivých obviněných na tr. činnosti, kdy dalším důležitým důkazem je výslech osob ozn. xxx a xxx za využití § 158e tr.ř.

Činnost těchto agentů byla povolena rozhodnutím VS Praha od 1.11.2014 do 1.5.2015 a následně od 1.5.2015 do 1.11.2015. Agenti v daném období působili v zájmovém prostředí pouze v mezích zákonných pravomocí, kdy při své činnosti používali operativně pátrací prostředky tak, jak jim umožňuje zákon.

Veškeré nahrávky, které byly pořizeny agenty v rámci sledování osob a věcí dle § 158d/1, 3 tr.ř., se uskutečnily na základě povolení OS Most z 29.10.2014 na dobu 6 měsíců; první sledování podle tohoto povolení bylo provedeno dne 3.11.2014.

Oba agenti již dříve působili pod operativní agendou v prostředí anarchistické scény dle § 69 zák. o Policii ČR, kdy se účastnili různých schůzek. Z těchto schůzek však nebyly nikdy pořizovány žádné audio ani video záznamy či nahrávky, příslušníci PČR byli

pouze vybavení technikou k zajištění jejich bezpečnosti, která však neumožňovala nahrávání průběhu schůzky.

V návaznosti na obhajobu obžalovaných a výše uvedená zjištění vyplývající z úředního záznamu NCOZ je třeba uvést následující fakta:

Dne 10.7.2014 bylo Okresním státním zastupitelstvím v Mostě pod č.j. V10-33/2014-2 ZN 1264/2014 (č.l. 2288-2289) v předm. tr. věci, vedené ÚOOZ, SKPV, odbor terorismu a extremismu pod č.j. UOOZ-1513/TČ-2014, na základě žádosti pol. orgánu z 10.7.2014 (č.l. 1792-1793) **oddatečně povoleno sledování osoby Petr S.** ve smyslu § 158d odst. 1, 2, 5 tr. řádu ve věci podezření ze spáchání zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinu násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 1 tr. zákoníku a zločinu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení podle § 276 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, *kterých se dopustil neznámý pachatel či pachatelé tím, že se hlásí k příslušnosti hnutí tzv. Síti revolučních buněk, když nejméně od ledna 2014 umísťují na veřejně přístupnou webovou stránku <http://www.jailbreaking.noblogs.org> a další webové stránky prohlášení k útokům o přímých akcích, kde otevřeně propagují nesnášenlivost a vyzývají k násilí vůči konkrétním skupinám osob na základě jejich příslušnosti ke společensko-ekonomické třídě a žádají destabilizaci a následnou destrukci tzv. systému, kdy se prostřednictvím takto publikovaných prohlášení hlásí k dosud pěti případům poškození cizí věci, resp. obecně prospěšného zařízení, a prostřednictvím obsahu těchto textů usilují o vyvolání a podněcování nenávisti, zášti a násilí na základě příslušnosti ke společenské, resp. ekonomické třídě.*

V odůvodnění je uvedeno, že skutečnost, že Petr S. je důvodně podezřelý z těchto tr. činů, státní zástupce zjistil přezkoumáním spisového materiálu a úředních záznamů PČR SKPV ÚOOZ Praha, ohledně operativní činnosti. Ze závěrů odborného vyjádření JUDr. Mgr. Štěpána V. se zjišťuje, že SRB je natolik extremisticky závadová, že právní kvalifikace podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku je přílehlavá. Na základě dosavadního prověřování vyplývá důvodné podezření, že Petr S. je přímo zapojen do činnosti a aktivit militantní organizace SRB, vystupuje jako dlouholetý aktivista a zakládající člen užšího vedení tzv. VAP ACTIVE Crew, byl klíčovou postavou, resp. jediným přednášejícím a spolupředátelem akce xxx ve dnech 28. - 29.6.2014. Dne 9.7.2014 v 8:00 hod. se pol. orgán dozvěděl o plánovaném místě možného výskytu Petra S., a proto započal sledování dle § 158d odst. 1, 2, 5 tr. řádu s tím, že věc nesnesla odkladu, a o předmětné povolení státního zástupce policejní orgán bezodkladně a dodatečně požádal. Bezodkladnost je dána skutečností, že osoba konspiruje, zastírá svou totožnost a není uvedeno místo jejího pobytu či zaměstnání, přičemž konkrétní čas schůzky se mohl kdykoli změnit. Pol. orgánu nebyl znám přesný čas schůzky Petra S., pouze jeho rozpětí (a to dne 9.7.2014 v době od 10 do 19 hod. v Praze 6, areál xxx), proto pol. orgán nevěděl, kdy sledování započne, a z obavy ze zmaření možného úkonu vyhodnotil situaci výše uvedeným způsobem a rozhodl se zájmovou osobu sledovat bez předchozího povolení státního zástupce. **Cílem tohoto sledování je dokumentovat tr. činnost Petra S. a dalších dosud neustanovených osob, tedy získání poznatků důležitých pro tr. řízení. Během sledování budou pořizovány zvukové, obrazové a jiné záznamy tr. činnosti prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky,** kdy sledovaného

účelu v daném řízení nelze dosáhnout jinak, či by bylo jeho dosažení podstatně snižené, jelikož Petr S. se pravidelně nezdržuje v místě svého trvalého bydliště, je tzv. na pohybu a místa jeho pobytu nejsou známa. Při své protiprávní činnosti (pohybu, propagace hnutí atd.) silně konspiruje a zastírá svou totožnost. **Sledování bylo povoleno na dobu 6 měsíců, tj. od 9.7.2014 do 9.1.2015 včetně.**

K výše uvedenému povolení sledování osob a věcí je třeba uvést, že ačkoliv přímo souviselo s předm. tr. řízením a v jeho průběhu mělo dojít k zásadním zjištěním týkajícím se posuzované tr. činnosti, neměl soud za období od 9.7.2014, kdy se v xxx uskutečnila první schůzka mezi obž. S. a agenty R. a P. (tehdy ještě v pozici monitorujících policistů, až do doby vydání povolení k použití agentů v listopadu 2015 k dispozici vůbec žádný výstup (pouze výpovědi obou agentů jako utajených svědků).

Dne 24.7.2014 byl Okresním soudem v Mostě vydán mj. u obž. I. a obž. S. **příkaz k zjištění údajů o telekomunikačním provozu**, a to výpisy všech telefonních hovorů, SMS zpráv, IMEI všech mobilních telefonů, které byly uvedenými účastnickými stanicemi používány (č.l. 2207-2210).

Dne **25.7.2014** byl soudcem Okresního soudu v Mostě vydán **příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu** telefonních čísel užívaných obž. S. a obž. I. v období od 28.7.2014 do 28.10.2014 (č.l. 2066-2067). Dne 7.8.2014 byl soudcem Okresního soudu v Mostě vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu tel. čísel užívaných obž. I. na dobu od 8.8.2014 do 8.12.2014 (č.l. 2096). Dne 15.10.2014 byla soudcem Krajského soudu v Ústí nad Labem prodloužena doba trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu tel. č. užívaného obž. S. na dobu od 29.10.2014 do 28.2.2015 (č.l. 2074-2076). Dne 6.11.2014 byly soudcem Okresního soudu v Mostě vydány příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu IP adres užívaných obž. S. a obž. P. a tel. č. užívaného obž. I., a to na dobu čtyř měsíců počínaje dnem 6.11.2014 (č.l. 2120-2121, 2147-2148). Dne 27.11.2014 byla soudcem Městského soudu v Praze prodloužena doba trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu u mobilních tel. č. obž. I. na dobu od 8.12.2014 do 8.4.2015 (č.l. 2108-2110).

Dne 19.2.2015 byl soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu na telefonních stanicích obž. I. a obž. Š. na období od 19.2.2015 do 19.4.2015 (č.l. 2179). Dne 23.2.2015 byla soudcem Městského soudu v Praze prodloužena doba trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu tel. č. užívaného obž. S. na dobu od 1.3.2015 do 30.6.2015 a tel. č. užívaného obž. P. na dobu od 6.3.2015 do 5.7.2015 (č.l. 2089-2092). Dne 13.4.2015 byla soudcem Městského soudu v Praze prodloužena doba trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu u tel. č. užívaných obž. I. a obž. Š. na dobu od 19.4.2015 do 19.8.2015 (č.l. 2189-2193). Dne 14.4.2015 byl soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu na telefonních stanicích obž. P. a obž. Z. na období od 15.4.2015 do 14.6.2015 (č.l. 2202).

Z úředního záznamu PČR z 2.10.2015 (č.l. 2304) vyplývá, že **vyhodocováním povolených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu nebyl zjištěn žádný důkaz, byť nepřímý, a to jak v neprospěch, tak ve prospěch obviněných, a proto nejsou a nebudou založeny do spisového materiálu.**

Dne **17.10.2014** byly policejním orgánem ÚOOZ, SKPV, odbor terorismu a extremismu, pod č.j. ÚOOZ-1513/TČ-2014 (viz záznam o zahájení úkonů tr. řízení č.l. 27-28) **zahájeny úkony trestního řízení** ve věci podezření zvláště závažného zločinu teroristický útok ve stádiu přípravy dle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku proti obž. S. a obž. I. a dalším dosud neztotožněným osobám z organizovaného hnutí SRB, kterého se měli dopustit tím, že **minimálně od září 2014 začali s přípravou přímého útoku proti dosud přesně neurčenému dopravnímu vlaku převážejícího vojenský materiál nebo osobní motorová vozidla zn. xxx, který chtějí uskutečnit v říjnu až listopadu 2014 na hlavním tranzitním železničním uzlu xxx v úseku xxx, a to tím způsobem, že obž. S. jako hlavní organizátor vytvořil pod záštitou SRB, která je členem mezinárodní aliance anarchistických militantních (teroristických) uskupení označujících se jako CCF/IRF, afinitní skupinu skládající se z nejméně šesti členů, kteří v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu ČR provedou za použití zápalných lahví útok na dopravní vlak tak, aby vzniklý požár zničil nebo poškodil ve větší míře dopravní systém a cizí majetek s cílem ohrozit bezpečnost dopravního systému a vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu, toto plánují provést jako členové organizované skupiny tak, že dva členové určení na podporu skupiny opatří zápalné slože, hořlaviny, jejichž účinnost dosud neurčený člen/členové skupiny předem vyzkouší z důvodu zjištění co největší účinnosti, lahve s touto hořlavinou na místo útoku v předstihu dopraví, ukryjí a zabezpečí proti odhalení, další dva členové budou cca 2 až 4 km před místem útoku sledovat projíždějící vlaky, aby poslední dva členy, kteří útok provedou, včas informovali prostřednictvím vysílaček o příjezdu určeného vlaku, přičemž jsou srozuměni s tím, že mohou svým jednáním způsobit přerušeni dopravy ve větším rozsahu, místo útoku bude předem vybráno s ohledem na co nejlepší polohu a proveditelnost a následného ústupu.**

Organizovaná skupina Síť revolučních buněk se prostř. veřejně přístupných internetových stránek www.jailbreaking.noblogs.org přihlásila již k pěti útokům blíže popsáným v záznamech o zahájení tr. řízení dle ust. § 158/3 tr. řádu, které byly sloučeny pod jedno řízení vedené pod č.j. ÚOOZ-1513/TČ-2014, neboť se jedná o dílčí útoky pokračování v tr. činu a vzájemně spolu souvisejí. Dle dosud zjištěných skutečností se ve všech případech jedná o stejnou skupinu pachatelů, kteří svoji tr. činnost směřují proti stejnému nebo obdobnému objektu, jednotlivé útoky provádějí podobným způsobem, přičemž sledují stejný cíl a již se mohlo jednat o součást přípravy na chystaný útok proti dopravnímu vlaku.

Výše uvedené skutečnosti byly zjištěny na základě operativně pátrací činnosti pracovníků ÚOOZ, odbor terorismu a extremismu, zejména z informací získaných povoleným odposlechem a záznamem telekomunikačního zařízení dle § 88 tr. řádu a sledováním osob a věcí dle § 158d tr. řádu, na základě tří úředních záznamů a dále z dokumentů ve spisovém materiálu pod č.j. ÚOOZ-196/TČ-2014, zejména vyhodnocení obsahu webových stránek www.jailbreaking.noblogs.org ze dne 15.5.2014, shrnutí poznatků ke kampani SRB ze dne 27.5.2014 včetně příloh, vyhodnocení poznatků získaných operativně pátrací činností ve věci útoku SRB ze dne 11.6.2014 včetně příloh, vyhodnocení poznatků a informací v rámci TS Fénix ze dne 17.7.2014, vyhodnocení obsahu webových stránek,

informace ke žhářskému útoku proti sl. vozidlu PČR v Ústí nad Labem ze dne 8.9.2014 včetně příloh.

K výše uvedenému záznamu o zahájení tr. stíhání je třeba uvést, že žádný z tam citovaných podkladů soud neměl k dispozici, tudíž není vůbec zřejmé, z čeho policejní orgán vycházel při specifikaci popsání jednání a dalších tam uvedených skutečností. Současně je třeba poukázat na to, že v záznamu jsou jako jeden z jeho podkladů zmíněny odposlechy a záznamy telekom. provozu, ohledně nichž však následně sám pol. orgán učinil závěr, že žádné relevantní důkazy neobsahují, a pokud jde o sledování osob a věcí do doby vydání záznamu o zahájení, tak přestože cílem sledování povoleného OSZ Most již 10.7.2014 bylo dokumentovat tr. činnost Petra S. a dalších dosud neustanovených osob, tedy získání poznatků důležitých pro tr. řízení, kdy během sledování budou pořizovány zvukové, obrazové a jiné záznamy tr. činnosti prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky, z úředního záznamu NCOZ vyplynulo, že žádné záznamy či nahrávky pořizovány nebyly.

Dne **27.10.2014** byla pol. orgánem ÚSC, SKPV, pod č.j. 173-3/2014-USC/AP podána **žádost o podání návrhu na povolení použití agentů PČR** (č.l. 1063-1066) ve věci podezření ze zvlášť závažného zločinu teroristický útok ve stádiu přípravy dle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku, z něhož jsou podezřelí Petr S. a Martin I. Z odůvodnění mj. vyplývá, že v uvedené věci je povolen odposlech a záznam telekomunikačního zařízení dle § 88 tr. řádu a sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, 2 a § 158d odst. 1, 3 tr. řádu, a je zřejmé, že bez použití agentů PČR je opatření a zadokumentování důkazů v předmětné věci nemožné, a to zejm. s přihlédnutím k charakteru případu. Použití budou agenti PČR vedeni pod krycími kódy xxx, xxx a xxx. Navrhovaná doba je 6 měsíců od schválení.

Dne **29.10.2014** bylo soudkyní Okresního soudu v Mostě pod č.j. D 1/2014 (č.l. 2249) **povoleno sledování osob a věcí** podle § 158d odst. 3 tr. řádu, a to **bytu č. xxx, xxx, jehož uživatelem je Radka P., a dále sledování osob Petr S. a Martin I. na dobu 6 měsíců ode dne 29.10.2014**. Z odůvodnění plyne, že povolení bylo uděleno, neboť bylo zjištěno, že Martin I. a Petr S. se pravidelně schází ve výše specifikovaném bytě. **Dne 28.4.2015** bylo opatřením soudce Obvodního soudu pro Prahu 5 pod č.j. D12/2015-37Nt 117/2015 (č.l. 1843) **prodlouženo** povolení ke sledování osob a věcí uvedených v opatření Okresního soudu v Mostě ze dne 29.10.2014 o 6 měsíců, tj. **do 28.10.2015 do 24:00 hod.**, a vydáno povolení podle § 158d odst. 1, 3 tr. řádu ke sledování všech z prověřované tr. činnosti podezřelých osob nacházejících se a pohybujících se v prostorách bytu č. xxx, xxx (zejm. Radky P., Alexandry Š.).

Dne **30.10.2014** byl státním zástupcem VSZ v Praze podán návrh na vydání povolení k použití agentů na dobu od 1.11.2014 do 1.5.2015 (č.l. 1067-1069), a dne **31.10.2014** bylo **rozhodnutím soudce Vrchního soudu v Praze** podle § 158e odst. 1, 4 tr. řádu **povoleno na dobu od 1.11.2014 do 1.5.2015 použití agentů PČR s krycími kódy xxx, xxx a xxx** (viz č.l. 1070-1072).

Dne **11.11.2014** bylo Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem pod č.j. D 1-25 2014-1 KZN 728/2014 (č.l. 1778-1780) dle § 158d odst. 1, 2 tr. řádu **povoleno sledování Martina I. a dalších osob na dobu od 11.11.2014 do 11.5.2015** s obdobným odůvodněním jako v případě povolení sledování OSZ Most, kdy sledováním mají být zjištěny skutečnosti důležité pro tr. řízení, když očekávaných poznatků nelze nabýt jiným způsobem, přičemž ve věci dosud nejsou dány podmínky pro zahájení tr. stíhání.

Dne **12.1.2015** bylo Městským státním zastupitelstvím v Praze pod č.j. D2-22/2014/1KZN 476/2014 (č.l. 1802-1808) dle § 158d odst. 1, 2 tr. řádu **povoleno sledování osob Petr S., Martin I. a dalších dosud neztotožněných osob z organizovaného hnutí SRB, a to na dobu od 12.1.2015 do 12.6.2015 včetně.** Z odůvodnění vyplývá, že Petr S. je vůdčí postavou uskupení Voice of Anarchopacifism a ze zajištěné komunikace je zřejmé, že uděluje instrukce a distribuuje informace dalším osobám a že inklinuje k tzv. přímé akci. Vystupuje výrazně konspirativně. Martin I. je ve vedení tzv. Pražské buňky VAP a jeho vztah s Petrem S. lze charakterizovat jako nadřízený a podřízený, kdy I. poslouchá a plní příkazy S. S. s I. připravili transparent následně vyvěšený xxx a závěrem této vyhlášené kampaně došlo k úmyslnému zapálení služebního vozidla PČR v Ústí nad Labem, k němuž se přihlásila SRB. V současné době se oba významnou měrou podílejí na přípravě útoku na nákladní vlak. Petr S. působí jako ideolog, návodce a zároveň vykonavatel přímých akcí. Z odůvodnění dále plyne, že sledování bude prováděno utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky, budou pořízeny zvukové, obrazové či jiné záznamy, kdy na těchto budou zachyceny rovněž osoby a věci, které přijdou se sledovanými osobami do kontaktu. Policejní orgán bude danou situaci průběžně vyhodnocovat. V dané věci již bylo povolováno nasazení operativních úkonů Okresním soudem v Mostě, neboť věc původně dozorovalo OSZ Most, následně po rozšíření prověřování o přípravu teroristického útoku byla věc KSZ v Ústí nad Labem dne 13.11.2014 postoupena MSZ v Praze.

Dne **29.4.2015** bylo usnesením pol. orgánu ÚOOZ, SKPV, odboru terorismu a extremismu pod č.j. UOOZ-1513/TČ-2014/290050 **zahájeno tr. stíhání obž. S., I. a Š. pro zvlášť závažný zločin teroristický útok ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku pro skutek popsáný pod bodem I.** (viz usnesení č.l. 30-38) a tr. stíhání obž. P. a obž. Z. pro přečin nepřekážení tr. činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku **pro skutky popsané pod body II. a III.** (viz usnesení č.l. 56-58 a č.l. 66-68).

Dne **3.11.2015 bylo pol. orgánu ÚOOZ, SKPV, odbor terorismu a extremismu, státním zástupcem MSZ v Praze uloženo,** aby v termínu do 25.11.2015 **obstatal všechny relevantní a k vyšetřované věci se vztahující materiály, jež předcházely vydání soudního povolení operativně pátracího prostředku podle § 158e tr. řádu,** která zařadí do spisového materiálu a umožní obviněným a jejich obhájcům se s nimi seznámit (viz pokyn č.l. 1062). *V návaznosti na tento pokyn státního zástupce byly do spisu založeny pouze tři výše uvedené listiny,* a to žádost pol. orgánu na vydání povolení k použití agentů, navazující návrh VSZ a následné rozhodnutí VS Praha z 31.10.2014 (viz č.l. 1063-1072), *byť takové materiály vzhledem k výše uvedeným zjištěním nepochybně existovat musely.*

Dne **7.12.2015** bylo usnesením pol. orgánu ÚOOZ, SKPV, odboru terorismu a extremismu pod č.j. UOOZ-1513/TČ-2014/290050 ve spojení s opravným usnesením ze dne 9.12.2015 **zahájeno tr. stíhání** obžalovaných S., I. a Z. pro zvlášť závažný zločin násilí proti úřední osobě ve stádiu přípravy spáchaný formou spolupachatelství podle § 20 odst. 1 k § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a § 23 tr. zákoníku **pro skutek popsáný pod bodem IV.** (viz čl. 76-82 a 88).

Soud na základě shora uvedených důkazů hodnocených jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že **všechny skutky označené v žalobním návrhu se staly, nejsou však trestnými činy** a není dán důvod k postoupení věci.

Pokud jde o **jednání pod bodem I.**, jímž se obžalovaní S., I. a Š. měli dopustit přípravy zločinu teroristického útoku podle § 20 odst. 1 k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku, soud po zhodnocení důkazů shledal **významné pochybnosti o transparentnosti a přezkoumatelnosti postupu policie před zahájením úkonů tr. řízení až do okamžiku vydání povolení k použití agentů.**

Podstatou obhajoby obžalovaných S., I. i dalších je tvrzení, že si od počátku byli vědomi toho, že agenti P. a R. jsou policisté, že s nimi pouze hráli konspirační hru, a nic z toho, co dělali a říkali, nemysleli vážně. Obž. S. měl mít po celou dobu situaci plně pod kontrolou, veškeré kroky byly zcela záměrně konány s aktivní účastí obou agentů s tím, že když jejich účast na každé části přípravy bude jasně prokazatelná a klíčová, tak překročí svoji pravomoc. Činnost agentů hodnotí jako nepřípustnou policejní provokaci. V této souvislosti bylo argumentováno mj. i tím, že na řadě nahrávek jsou agenti usvědčeni z výrazně aktivnější role v plánování a iniciování útoku, než sami připouštějí, a že existuje či existovala i řada dalších nahrávek, jejichž existenci potvrdili v př. řízení sami agenti, které mohou potvrdit skutkovou verzi obžalovaných, které ale přes výslovnou výzvu soudu a četné žádosti obhajoby nebyly soudu vydány. Za významné shledává obhajoba dále i to, že obžaloba nepřinesla žádný procesně použitelný důkaz o začátku skutkového děje. Přitom to, jak byl záměr zaútočit na vlak přijat, je klíčem k celému skutku. Obžaloba tvrdí, že se záměrem přišli obžalovaní S. a I., což potvrzují oba agenti ve výslechu. Naproti tomu obž. S. ve své výpovědi podrobně uvádí, že to byli agenti xxx a xxx, kteří přišli s několika nápady na přímé akce, zejm. s útoky na autosalon, fyzické napadení neonacistů nebo zapálení banky. Až později byl útok na autosalon zmírněn na nápad na zapálení vlaku s auty, což navrhl obž. S. proto, aby odvedl kreativní pozornost agentů na nápady, které nemohou přímo ohrozit lidský život. Shodné skutečnosti potvrzoval i obž. I. Podstatou skutku ve stádiu přípravy je záměr skutku a pouze z něj lze dovodit trestnost jednání jako celku, protože jednotlivé prvky přípravy samy o sobě trestné nejsou; trestnost jim dává až záměr. Podle obžaloby měl být záměr ustálen v září 2014 a jediné, z čeho lze toto tvrzení dovozovat, jsou výpovědi agentů. Použití agentů bylo povoleno rozhodnutím soudce VS v Praze na dobu od 1.11.2014 do 1.5.2015, přičemž podstatná část skutku, tedy počátek činnosti, ustálení záměru a vytvoření skupiny, časově předchází období, na které byli agenti povoleni. Použití policejních agentů je operativně pátracím prostředkem, který se poté realizuje skrze výslech agenta podle ust. § 102a tr. řádu.

Formální podmínkou je rozhodnutí soudce vrchního soudu podle § 158e odst. 4 tr. řádu, které mj. stanoví, že v povolení musí být uveden účel použití a doba, po kterou bude agent použit. Z této dikce obhajoba usuzuje, že jako procesně použitelný důkaz může být pouze výsledek činnosti agenta, která se udála v časovém vymezení, které bylo v rozhodnutí soudu vymezeno, a tudíž nelze z ryze formálních důvodů použít jako důkaz výpovědi agentů ve vztahu ke skutečnostem, které tyto osoby získaly ještě jako nikoliv agenti, ale jako policisté činní podle jiného právního předpisu (zákona o policii).

Soud se s argumentací obhajoby ve vztahu k procesní nepoužitelnosti části výpovědi agentů ke skutečnostem týkajícím se období před jejich ustanovením podle § 158e odst. 4 tr. řádu neztotožnil, neboť tito svědci v době do 1.11.2014 prokazatelně působili v daném prostředí jako policisté podle zákona o policii a plnili jim stanovené úkoly.

Po zhodnocení všech provedených důkazů soud dospěl k závěru, že skutečně **kromě výpovědi agentů xxx a xxx jako utajených svědků podle § 102a tr. řádu není k období do 2.11.2014 k dispozici žádný důkaz**, jímž by bylo možné vyvrátit obhajobu obžalovaných, že skutek byl od počátku vyprovokován ze strany policie. V návaznosti na tato zjištění je nezbytné poukázat na rozhodovací praxi Ústavního soudu, Nejvyššího soudu či ESLP, zejm. nálezy Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 499/04, podle kterého *„k odsouzení obžalovaného nemůže dojít výlučně a ani v převážné míře na základě výpovědi tzv. utajených svědků podle § 55 odst. 2 tr. řádu“*, a na nálezy Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 291/03, v němž je konstatováno, že *„je navíc třeba posuzovat důvody legitimující použití výpovědi policisty jako utajeného svědka a tedy konečně i samotnou otázku přiměřenosti vztahu mezi tímto důvodem a omezením práv obhajoby velmi obezřetně tam, kde vyslychaní utajení svědci se jako policisté v určité formě účastnili na průběhu skutkového děje a kde může vzniknout pochybnost o tom, zda se tato ingerence omezila pouze na odhalení existující trestné činnosti, ... nebo šlo o vyprovokování obviněného.“* **Pokud je tedy jediným zásadním důkazem svědčícím, byť pouze o části jednání obžalovaného, výpověď utajeného svědka, nemůže tato výpověď zůstat osamocena a musí být bezpodmínečně podložena dalšími důkazy. Jestliže takové důkazy neexistují, nastává stav důkazní nouze, a není-li pro takový stav důkazní nouze možné vyvrátit obhajobu obžalovaného, že čin, pro který je stíhán, byl vyprovokován ze strany policie, nelze pak skutek popsáný v obžalobě posoudit jako tr. čin, a v úvahu proto přichází pouze zproštění obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu** (viz např. rozhodnutí VS Olomouc sp.zn. 6 To 62/2003). Soud se velice důkladně zabýval celou anabází tohoto tr. řízení tak, jak od počátku probíhalo. Předmětné tr. řízení vzniklo v návaznosti na prověřování týkající se žhářských útoků, které proběhly vůči policejním automobilům a mýtné bráně v r. 2014. Za velmi zásadní považuje soud zjištění, že již dne 10.7.2014 došlo v předm. věci k vydání dodatečného povolení podle § 158d odst. 2, 5 tr. řádu ke sledování osoby Petr S. na dobu 6 měsíců, a to v návaznosti na prověřování zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, přečinu násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 1 tr. zákoníku a zločinu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení podle § 276 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. Vzhledem k obsahu odůvodnění tohoto rozhodnutí a k obsahu výpovědi agentů u hl. líčení se jeví jako vysoce pravděpodobné, že toto sledování

započalo právě z podnětu těchto dvou osob v té době ještě působících v daném prostředí pouze na základě zákona o policii, nikoliv jako agenti, a že to byli právě oni, kteří se měli 9.7.2014 s obž. S. v areálu xxx setkat. Z tohoto sledování nemá soud k dispozici vůbec žádný výstup. Obhajoba se v průběhu př. řízení snažila tyto materiály získat, neboť se dalo významnou měrou předpokládat, že nějaké výstupy z těch sledování musí existovat, takovéto výstupy však nikdy do spisu zařazeny nebyly, a to i přesto, že již v průběhu př. řízení, konkrétně dne 3.11.2015, dal státní zástupce přímo pokyn pol. orgánu, aby zařadil do spisu všechny relevantní materiály, které předcházely vydání soudního povolení nasazení agentů. Na základě tohoto pokynu však byly do spisu zařazeny pouze žádost policie o podání návrhu na povolení agentů, návrh VZS na vydání povolení k použití agentů a rozhodnutí VS v Praze, jímž bylo použití agentů povoleno na dobu od 1.11.2014 do 1.5.2015. Nadto povolení ke sledování nebylo v této věci vydáno pouze jedno, byla jich celá řada a byly vydávány různými institucemi v průběhu řízení tak, jak se vyvíjela věcná a místní příslušnost (Okresním státním zastupitelstvím v Mostě, Okresním soudem v Mostě, Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem, Městským státním zastupitelstvím v Praze i Obvodním soudem pro Prahu 5). Poté následovalo zahájení úkonů tr. řízení, přičemž je nezbytné opět zdůraznit, že to, co danému zahájení předcházelo, není žádným způsobem ve spise zdokumentováno. Úkony tr. řízení byly zahájeny dne 17.10.2014, a to již ve věci zvláště závažného zločinu teroristický útok ve stádiu přípravy dle § 20 odst. 1 k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku proti obž. S. a obž. I. a dalším dosud neztotožněným osobám z organizovaného hnutí SRB. Jednání bylo popsáno tak, že podezřelí od září 2014 začali s přípravou přímého útoku proti dosud přesně neurčenému dopravnímu vlaku převážejícího vojenský materiál nebo osobní motorová vozidla zn. xxx, který chtějí uskutečnit v říjnu až listopadu 2014 na hlavním tranzitním železničním uzlu xxx v úseku xxx, tím způsobem, že obž. S. jako hlavní organizátor vytvořil pod záštitou SRB afinitní skupinu skládající se z nejm. šesti členů, kteří v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu ČR provedou za použití zápalných lahví útok na dopravní vlak tak, aby vzniklý požár zničil nebo poškodil ve větší míře dopravní systém a cizí majetek s cílem ohrozit bezpečnost dopravního systému a vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu, což plánují provést jako členové organizované skupiny tak, že dva členové určené na podporu skupiny opatří zápalné slože, hořlaviny, jejichž účinnost dosud neurčený člen/členové skupiny předem vyzkouší z důvodu zjištění co největší účinnosti, lahve s touto hořlavinou na místo útoku v předstihu dopraví, ukryjí a zabezpečí proti odhalení s časovým předstihem, další dva členové budou cca 2 až 4 km před místem útoku sledovat projíždějící vlaky, aby poslední dva členy, kteří útok provedou, včas informovali prostřednictvím vysílaček o příjezdu určeného vlaku, přičemž jsou srozuměni s tím, že mohou svým jednáním způsobit přerušení dopravy ve větším rozsahu, místo útoku bude předem vybráno s ohledem na co nejlepší polohu a proveditelnost útoku a následného ústupu. Z odůvodnění tohoto záznamu pak vyplývá, že výše uvedené skutečnosti byly zjištěny z informací získaných povoleným odposlechem a záznamem telekomunikačního zařízení dle § 88 tr. řádu a sledováním osob a věcí dle § 158d tr. řádu, na základě 3 úředních záznamů a dalších výše specifikovaných dokumentů. Je nezbytné zkonstatovat, že žádný z citovaných dokumentů soud nemá rovněž k dispozici. Již bylo uvedeno, že výstupy ze sledování až do okamžiku ustanovení agentů soud nedisponuje. Pokud jde o odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, tak v zásadě celý svazek č. 8 tr.

spisu se týká povolení odposlechu a záznamu telekomunikačního zařízení ve vztahu k obžalovaným a celé řady dalších osob, kdy výstupem celého tohoto svazku je úřední záznam PČR, že vyhodocováním povolených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu nebyl zjištěn žádný důkaz, byť nepřímý, a to jak v neprospěch, tak ve prospěch obviněných, a proto nejsou a nebudou založeny do spisového materiálu. Přestože tedy odposlechy mobilních telefonních čísel a IP adres užívaných obžalovanými probíhaly v zásadě po celou dobu př. řízení od července 2014 do dubna 2015, není k nim k dispozici jediný relevantní výstup. Ani v tomto případě tak soud nemohl ověřit, zda zjištění korespondují s tím, co bylo uvedeno v záznamu o zahájení úkonů tr. řízení. Nadto v záznamu o zahájení úkonů je celý skutek v zásadě podrobně popsán tak, jak se posléze realizoval, byť k tomu, co se odehrálo předtím, neexistují žádné výstupy, a až následně pořízenými důkazy bylo prokázáno, že skutečně ve dnech 15.12.2014, 19.2.2015, 15.4.2015 a 20.4.2015 došlo k jednání popsanému ve výroku, které již bylo dokumentováno za účasti agentů, kteří byli řádně povoleni v souladu s tr. řádem, ale k tomu, co jejich povolení předcházelo, není ve spise žádný podklad. K zařazení daných podkladů dával pokyn nejen st. zástupce v př. řízení a opatřit se je snažila i obhajoba a i soud žádal v průběhu hl. líčení o poskytnutí těchto výstupů, nebyly však poskytnuty s odůvodněním, že nejsou k dispozici. Soud tak k počáteční fázi jednání obžalovaných měl k dispozici pouze výpovědi obou agentů, kteří v dané době v daném prostředí ještě nepůsobili jako agenti, ale na základě zákona o policii. Jak vyplývá z judikatury, pokud neexistuje žádný další důkaz, který by podpořil takové výpovědi, nelze rozhodnout o vině obžalovaných. Obžalovaní se hájí tím, že v době, kdy vznikl záměr spáchat předmětný útok na vlak, se znali s agenty velmi krátce, což koresponduje i se skutečností, že xxx, na nichž se měli s agenty seznámit, se konaly koncem června 2014, 9.7.2014 se odehrálo ono setkání na xxx, po němž následovala celá řada schůzek v bytě obž. P., během nichž právě mělo dojít k počáteční fázi předm. jednání, které však podle vyjádření policie nebyly monitorovány a žádné výstupy z nich neexistují. Za této situace je vyloučeno, aby soud rozhodl po právu o tom, že má za prokázané, že je obhajoba vyvrácena. Jak bylo vysvětleno shora, není-li pro stav důkazní nouze možno vyvrátit obhajobu obžalovaných, že skutek byl vyprovokován ze strany policie, a soud pro to, aby mohl vyslovit, že se tomu tak nestalo, nemá dostatečné důkazy, je třeba obžalované zprostit obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu. Je nerozhodné, zda skutečně k policejní provokaci došlo, zcela postačí, že v tomto směru existují důvodné pochybnosti. Vzhledem k výše uvedenému není již třeba zabývat se dalšími okolnostmi daného skutku.

Pokud jde o **jednání pod bodem II. a III.**, podle obžaloby se obž. P. a obž. Z. měly shora popsaným způsobem dopustit přečinu nepřekažení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku. Za situace, kdy soud obžalované S., I. a Š. podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby z přípravy zločinu teroristického útoku podle § 20 odst. 1 tr. k § 311 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. d) tr. zákoníku, bylo plně na místě stejným způsobem postupovat i ohledně obž. P. a k obž. Z. ve vztahu k přečinu nepřekažení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku, neboť pokud není tr. činem jednání, které mělo být překaženo, nemůže být trestným činem ani jednání těchto obžalovaných, tedy jeho nepřekažení.

Co se týká **jednání pod bodem IV.**, obžalovaní S., I. a Z. se měli shora popsaným způsobem dopustit přípravy zločinu násilí proti úřední osobě podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. V tomto případě soud nedospěl k závěru, že by se jednalo o takový postup policejního orgánu, který by zapříčinil důvodné pochybnosti, a nelze ani dovozovat, že by agenti obžalované jakýmkoliv způsobem podněcovali, v tomto směru se podíl agentů na jednání nikterak nevymyká z mantinelů, které jsou jim ze zákona dány. Zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo užije násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, spáchá takový čin se zbraní a způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví. Zákon dále stanovuje, že příprava je trestná. Příprava tr. činu násilí proti úřední osobě může být trestná pouze v případě, pokud by byla shledána vina podle kvalifikované skutkové podstaty § 325 odst. 3 tr. zákoníku s tr. sazbou 3-12 let. Soud však dospěl k závěru, že na podkladě provedených důkazů se v žádném případě nepodařilo prokázat, že by obžalovaní měli v úmyslu svým jednáním způsobit těžkou újmu na zdraví nebo škodu velkého rozsahu, a to ani v úmyslu přímém ani nepřímém. Naopak, na audiozáznamech opakovaně z úst obžalovaných zaznělo, že se nesmí nikomu nic stát, a že se lahve musí házet na zadní část vozidla. V takovém případě by event. přicházelo v úvahu posoudit jednání pouze podle odst. 2, pokud by takovým jednáním byla způsobena větší škoda nebo by bylo spácháno se zbraní, za což xxx nepochybně lze považovat, ovšem tr. sazba má v tomto odstavci rozpětí 6 měsíců až 6 let, a proto předmětné jednání nelze v tomto odstavci jako přípravu posoudit. Pokud tedy toto jednání skončilo ve fázi přípravy a soud neshledal podmínky pro postup podle § 325 odst. 3 tr. zákoníku, nelze toto jednání jako přípravu vůbec postihnout, a proto i v tomto případě soud všechny obžalované obžaloby zprostil, neboť skutek popsaný v obžalobě není trestným činem.

Vzhledem k shora popsané důkazní situaci tedy nezbývá než konstatovat, že při respektování zásady in dubio pro reo nelze po provedení všech dostupných důkazů spolehlivě bez rozumných a důvodných pochybností uzavřít, že jednání, pro něž jsou obžalovaní stíháni, naplňují znaky zažalovaných či jiných postižitelných skutkových podstat tr. činů ani není dán důvod k postoupení věci, a proto podle § 226 písm. b) tr. řádu všechny obžalované obžaloby zprostil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost tohoto výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro

porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 22. září 2017

JUDr. Hana Hrnčířová
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Filipová